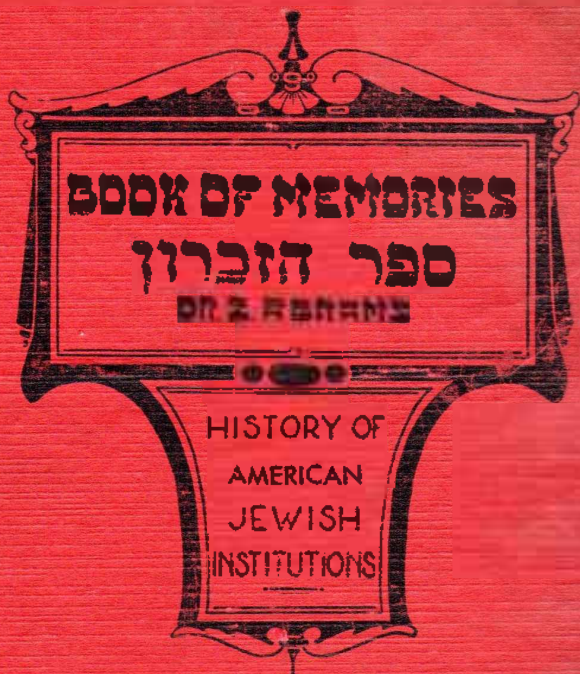

HISTORY OF
AMERICAN
JEWISH
INSTITUTIONS

VOL. III תנ"ך

Digitized by Touro College Libraries
For Project Zikaron
www.zikaron.tourolib.org
2019

The binding of this book was made possible by the courtesy of
Messrs. Samuel Levin and Samuel A. Broida and the Directors of
the Sinsi Kosher Sausage Factory, 3359 S. Halsted St. Chicago

דערקלערונג

EXPLANATION FOR THE PRESENT EDITION

1. The present material is part and parcel of the general **Seifer Hazikoroim**. It appears here in a separate issue in order to facilitate a larger circulation.

2. The communal accomplishments of the Jewish settlements in America and Canada since the first moment of their origin is forever immortalized thru the fundamental research in the volumes of the **Seifer Hazikoroim**. The work is done under the direct supervision of Rabbi A. J. Zhitnik, by means of the prominent **Seifer Hazikoroim** committees in every state in the land wherever the work is undertaken.

3. The budget of the **Seifer Hazikoroim** is not covered by privileged individuals nor is the policy of the **Seifer Hazikoroim** influenced by them. The mass of the people who take part in the creation and support of communal accomplishments also take part in the budget for the **Seifer Hazikoroim** — the history of the said accomplishments.

4. The biographies in this publication (as in the general **Seifer Hazikoroim**) are printed in order to show the forces that operate in this field.

1. די איצטיגע מאטעריאל ווײַזט איינעשלאסן אין ענטראלן „ספר הזכרון“ ווי דערשיינט דא אין א באזונדער אויפלאגע כדי צו דערמעגלעכן א גאר גרויסע צירקולאציע.

2. אין די בענדער פון ענטראלן „ספר הזכרון“ ווערן דורך גרונטלאך נע פארשונגען אדאמיניסטראטיוו שטעלעס אויפגאבעס פון די אידישע יישובים אין אמעריקע און קאנאדא. זינט דעם ערשטן מאמענט פון זייער אנטשטייאונג די ארבעט ווערט געטאן אונטער דער דירעקטער אויפזיכט פון הרב א. י. זשיטניק, מיט דער הילף פון פראמינענטע קאמיטעס וואס דער „ספר הזכרון“ האט אין יעדער שטאט איבערן לאנד, דארט וואו די ארבעט ווערט אונטערגענומען.

3. דער בודזשעט פון דעם „ספר הזכרון“ ווערט געשאפן ניט פון פריוויליגירטע יחידים. און די רעדאקציע פון „ספר הזכרון“ ווערט ניט באאיינפלוסט פון קיינע יחידים. די מאסן וועלכע נעמען אן אנטהיל אין דעם באשאפן און אין דעם אויפהאלט פון אידישע אויפגאבעס, ווײַזט אויך די שותפים אין דעם בודזשעט פון „ספר הזכרון“ וועלכער אנטהאלט די היסטאריע פון אידישע אויפגאבעס.

4. ביאגראפיעס ווערן דא (ווי אין ענטראלן „ספר הזכרון“) געדרוקט אום צו באוווייזן די קרעפטן

5. In accordance with its tradition, the **Seifer Hazikoroim** heeds the policy of granting no titles. The work and creation of an individual is exposed and thru it the image of the personality is made clear.

6. The arrangement of the biographies is in accord with the technical demands of printing; it has nothing to do with the merits of each of them. The biographies of the ordained Rabbies of the H. T. C. are arranged alphabetically according to the year of their ordination.

7. For technical reasons, biographies of rabbies, those ordained, directors and contributors are omitted in this edition; they are to be included in the next one.

8. The publications of the **Seifer Hazikoroim** are sent to everyone; individuals as well as institutions. The contributions that are sent into the **Seifer Hazikoroim** office makes possible a larger circulation.

May the spirit of accomplishment, ambition and creation penetrate into more homes. May the elders be encouraged in their work for the benefit of the community, and may the youth be raised in such a spirit.

Address all communications and contributions to:

Seifer Hazikoroim
3537 Ainslie St.
Chicago, Ill.

וועלכע ווירקן אין דער דערמאנטער
שאפונג.

5. די רעדאקציע פון דעם „ספר הזכרון“ האט איר טראדיציע נישט צו טיילן קיינע מיטלען. עס ווערן אנגעוויזן די אדעס אין די „שאפונגען פון א פערזאן, און דערנאך וועט ס'זיין ווער די פערזאן איז.

6. דער סדר פון די ביאגראפיעס איז אין איינפאכע מיט טעכנישע פארענומען אין דער דרוקעריי. ס'האט נאכט צו טאן מיט דער חשיבות פון דער ביאגראפיע. דער סדר פון די רבנים מוסמכים איז לויטן א"ל איז איינפאכע מיט דער צייט ווען זיי האבן געקראנט ווער סמיכה.

7. צוליב טעכנישע ספוט זיינען אויסגעפאלן ביאגראפיעס פון רבנים, מוסמכים, דירעקטארן און מנהלים, וועלכע דארפן פארענטלאכט ווערן אין דער נאענטער אייפלאנע פון „ספר הזכרון“.

8. די אויפלאגעס פון דעם „ספר הזכרון“ ווערן געשיקט צו אלעמען, יחידים ווי אנטשטאלטן. די ביישטייער ערונגען וואס ווערן אריינגעשיקט אין רעדאקציע פון „ספר הזכרון“, מאכט מעגלעך אז דער „ספר הזכרון“ זאל פארשפרייט ווערן וואס מערער, זאל דער נייט פון אויפטא אפיציעל און „שאפונג ארויסדרונגען אין וואס מערער היימען. זאלן די עלטערע דערמוטיגט זיין אין דער אדעס לעבובת הכלל, און זאלן די אינגערע אין אזא נייט דער צוין ווערן.

ביישטייערונגען און בריוו לויט
דעם אדרעס :

בית מדרש לתורה

HEBREW THEOLOGICAL COLLEGE

CHICAGO, ILLINOIS

(Douglas Blvd. and St. Louis Ave., founded 1920)

EDUCATION, SCHOLARSHIP AND THE RABBINATE

The founders and supporters of the Beth Medrash Latorah are proud of their great accomplishment. The Beth Medrash Latorah of Chicago is the greatest Torah-Center of the Orthodox Jews of America. The Beth Medrash Latorah in the course of its existence has taught over a thousand young men advanced studies in Judaism and fifty odd have become Rabbis in various Jewish communities to strengthen traditional Judaism in America. Indirectly the educational influence of the Beth Medrash Latorah has reached thousands and thousands of Jews in general. In addition to the work of the graduated Rabbis in their communities, many students of

דעציאונג, לומדות און רבנות

די גרינדער און שטיצער פון „בית מדרש לתורה“ שטאלצירן מיט וויער גרויסן אויפטון דער „בית מדרש לתורה“ אין שיקאגא איז עס דער גרויסער תורה-צענטר פאר'ן ארטאדאקסישן אידנטום אין אמעריקא. דירעקט האט דער בית מדרש לתורה אינם מיט פון זיין עקזיסטענץ, שוין דערצויען איבער טויזנט יונגע מענטשן אין דער העכערער לערע פון אידיש קייט, און עטלאכע און פופציק פון זיי זיינען געווארן רבנים אין פאר שידענע אידישע געמיינדעס צו שטארקען דאס טראדיציאנעלע אידנטום אין אמעריקא. אבער אינדירעקט דער גרייכט די דעציאונג פון דעם בית מדרש לתורה צו טויזנטער אין טויזנט טער אירן אין אלגעמיין. ווייל אייבער דער ווירקונג פון די אויסגעשטודירטע רבנים אין וויערע געמיינדעס, זיינען

the Beth Medrash Latorah have become principals and teachers in various Talmud Torahs where thousands of Jewish children attend. Others occupy positions as spiritual leaders in social centers. Some have become schochetim, and hundreds and hundreds of its students now play a prominent part in community life as doctors, lawyers, merchants, synagogue officers and directors of charitable and educational institutions. Among the directors of the Beth Medrash Latorah itself are to be found ten of its former students. The majority of the members of the Adas Bnei Israel of Chicago are former students of the Beth Medrash Latorah.

From the foregoing we see that the Beth Medrash Latorah is first of all an educational institution for all Jews, and a higher Torah institution for those who wish to devote themselves to advanced Torah and the Science of Judaism. It follows naturally that among those who excel in their studies are some who attain the state of the Rabbinate and higher Scholarship. This, incidentally, should be known to all those who judge community undertakings on the basis of dollars and cents. The money for the upkeep of the Beth Medrash Latorah is not devoted exclusively for training of its graduated Rabbis. The budget of the Beth Medrash Latorah aims to establish an educational system from which thousands, young and old, benefit directly and indirectly.

So too was it in the world-famous Yeshivas in old Russia and

ענגלישער פון די בית מדרש לתורה תלמידים נעמארן פארזאמלען אין לערער אין פילע תלמוד-תורה'ס, וואו עס לערנען זיך טויזנטער אידישע קינדער. אנדערע פארטרעטן איצטער אמתן אלס גייסטיקע פירער אין געזעלשאפטלאכע, „צענטערס“. אייניקע זיינען געווארן שוחטים און הונדערטע און הונדערטער פון זיינע תלמידים נעמען איצט אן אנגעזעענעם אנטויל אין דעם אידישן געזעלשאפטליכן לעבן אלס דאקטאריס, אדוואקאטן, סוחר'ס, שוהל-באממע און דירעקטארן אין דערציאונגס אנטשטאלטן. צווישן די דירעקטארן פון דעם בית מדרש לתורה נופא, זיינען אויך פאראן צען פון זיינע געוועזענע תלמידים. די מער היינט מיטגלידער פון דער „עדת בני ישראל“ אין שיקאגו זיינען פון די געוועזענע תלמידים פון בית מדרש לתורה.

פון דעם געזאגטן איז צו זען, אז דער בית מדרש לתורה איז פריער פאר אלעס א דערציאונגס אנטשטאלט פאר אלעמען, און א העכערער תורה און שטאלט פאר די וואס ווילן זיך ווידמען צו העכערע תורה קענטניש און חכמת ישראל. איז שוין ממילא נאטירלאך, אז פון די וואס צייכנען זיך אויס אין זייערע למודים זיינען דא אנזעלכע, וואס דערנאך צו דער שטופע פון רבנות און פון אלגעמיינע געלערנאמט קיים, דאס דארפן אונד וויסן די יענער גע וואס שאצן יעדן געזעלשאפטליכן אויפבו לויט'ן חשבון פון סענעט און דאלערס. דאס געלט וואס ס'קאסט אויסצוהאלטן דעם בית מדרש לתורה ווערט גיט אויסגעגעבן אויסשליסלאך אויפן שטודיום פון זיינע אויסגעשטער דירטע ענגלישער רבנים. דער בודז וועט פון בית מדרש לתורה איז אויף אנצופירן די דערציאונגס ארבעט, פון וועלכע טויזנטער און טויזנטער, יונג און אלט, געניסן דירעקט און אנדער רעקט דורך אזא העכערע תורה און שטאלט.

other lands, where from among thousands of students only a few became Rabbis. The great Jewish world which gladly supported the heavy Torah-budget always realized the worth, according to its view, of such an education in its general scope. In the program of the Beth Medrash Latorah there is sharply evident this continuity with the historically famous Yeshivas, with the valuable addition of system and planning in accordance with the principles of pedagogy.

THE PUPILS AND WHAT THEY STUDY

The Beth Medrash Latorah now has 412 students. On the basis of their knowledge they are grouped into the two divisions of the Beth Medrash Latorah. In the junior department (Yeshivath Etz Chaim) there study 264 students from the ages of 13 to 17, and in the senior department (Beth Medrash Lerabonim) there are 148 students ranging from 18 to 26.

The course in the junior department is a four year course. Before being admitted a pupil must have a knowledge of Chumesh with Rashi, Early Prophets, and the fundamentals of Hebrew. During the four years they must study 200 pages of Gemorah with Rashi's commentary, the entire Pentateuch, all the Early Prophets, 70 chapters selected from the Later Prophets, all of Hagiographia, kitzur Schulhan Aruch and Tractate "Aboth" Hebrew language and Jewish history till the period of the Gaonim. Virtually all these students

אין אין איר געווען אין די ישיב'ס פארשטע ישיבות אינם געוועזענע ריבאנד אדער אנדערשטאן וואו פון טייטשער לערנער ווינען געצויגטע געווארן רבנים, אבער די גרויסע אידישע וועלט וואס האט מיט ליבשאפט אויס געהאלטן דעם גרויסן תורה-בדושעם, האט אלעמאל איינגעזעהן געהאט די וויכטיגקייט, לויט ווער מיינונג, פון אזא דערציאונג אין איר אלגעמיינעם פארנעם.

און אזוי איז אויך אין דעם פראג דאס פון בית מדרש לתורה פילט דער המשר פון יענע היסטאריש פארימטע ישיבות, מיט דעם וויכטיקן עונאם פון סיסטעם און פלאן לויט דער פארציאונג פון פראגאטיק אין אלגעמיין.

די תלמידים אין דאס זיי לערנען

אין בית מדרש לתורה לערנען אפער 412 תלמידים זיי ווינען איינע געטוישט לויט ווערע וויכטיק אין די זייער אפטיילונגען פון בית מדרש לתורה אין דער ישיבה אפטיילונג ("ישיבת עין חיים") לערנען 264 תלמידים אין עלטער פון 13 ביז 17 יאר, און אין דער גרעסערער אפטיילונג ("בית מדרש לרבנים") לערנען 148 פערזאנען אין עלטער פון 18 ביז 26 יאר.

דער קורס אין דער ערשטער אפי טיילונג איז פון 4 יאר. ביים אנקומען דארף דער שילער ווי פארהאונט אין חומש מיט רש"י, אין די נביאים ראשונים אין א געוויסע באקאנטשאפט אין דער העברעאישער שפראך, אינם משך פון די 4 יאר דארפן זיי דורכגלעניגען 200 בלאט גמרא מיט רש"י, גאנץ תורה, גאנץ נביאים ראשונים, 70 געקליבענע פרקים פון אלע נביאים אחרונים, גאנץ בתובים, קצור שלחן ערוך און מסכת אבות, העברעאישע שפראך און אידישע היסטאריע ביז דער נאנטערקומפ.

כמעט אלע תלמידים פון דעם קורס פאזונן אויך די אלגעמיינע מיטל-

also attend the public high-schools. After finishing the Yeshivath Etz Chaim, the students are eligible for the senior department of the Beth Medrash Latorah, the Beth Medrash Lerabonim.

The course in the Beth Medrash Lerabonim is an 8 year course. There the students cover 1000 pages of Talmud with Tosaphoth and other Commentaries, Early and Later Codes, Pilpul, the entire Bible and the whole field of Jewish history, philosophy and homiletics, ethics, Hebrew language and literature, and they also attend lectures on social problems. Those who complete the course are ordained (according to the traditional formula "Yore Veyodin") and they also receive an English diploma after they have received their diploma from university or college where they studied general subjects.

RABBIS TRAVEL TO THEIR TEACHER

Great attention is paid to the conduct of the students and to the friendly atmosphere which reigns among them. Since 1926 the graduated Rabbis of the Beth Medrash Latorah have had their own organization. Each year in August they assembled at the Beth Medrash Latorah for their yearly conference, where they deal with various social questions of their own communities and of Jewry in general. The sages of the Torah institution deliver lectures for the assembled, and the wish of the guests is to obey the precept "to see their teacher." Rabbis, spiritual leaders of their own communities, come from

שולח, ענדשענדיק די "ישיבת יצחק חיים" קענען די תלמידים אנקומען אין דער גרעסערער אפטיילונג פון "בית מדרש לתורה", אין "בית מדרש לרבנים".

דער קורס אין "בית מדרש לרבנים" איז פון 8 יאר. דארט ווערט געלערנט א טויזנט בלאט גמרא מיט תוספות און מפרשים, פוסקים ראשונים ואחרונים און פלפול, נאכן תנ"כ און אידישע היסטאריע לויט באשטימטע דערקלערונגען, פילאסאפיע און דרוש, עטיק און מוסר, העברעאישע שפראך און ליטעראטור, און אויך פארטראגן וועגן געזעלשאפטלאכע פראבלעמען. די וואס ענדיקן דעם קורס קריגן ווייניג סמיכה פון "בית מדרש לתורה" (לויט דעם טראדיציאנעלן נוסח: "יורה ודוין") און א דיפלאמע אין ענגליש, גאנצעס וועגן זיי האבן ווייניג דיפלאמע פון אוניווערסיטעט אדער קאלעדזש, וואו זיי האבן געשטודירט אלגעמייןע וויסנשאפט.

גרויס אויפמערקזאמקייט ווערט דא געווינדעט דער אויפזיכונג פון די תלמידים און דער פאטיליען אטמאספערע וואס הערשט דא איבעראל.

רבנים פארן צום רבי'

זינט 1926 אז די אויסגעשטודירטע רבנים פון בית מדרש לתורה זיינען ארגאניזירט אין וויער אייגענע אנדען. אלע יאר אין אויגוסט פארן זיי זיך צוזאם אין שיקאגא און האלטן אפ וויער קאנפערענץ אין "בית מדרש לתורה", וואו זיי פארהאנדלען פאר-שירענע פראגן אינעם געזעלשאפטלאכן לעבן פון וויערע געמיינדעס און פון אידישקייט אין אלגעמיין. די עלטערע פון דעם תורה-אנשטאלט האלטן דאן וויערע לעקציעס פאר די פארוואלטער, און די שטימונג ביי די געסט איז אין אנקלאנג מיט דער מצוה צו זעהן דעם רבי'. נאכדעם — רבנים, גייסטיקע פירער פון אייגענע עדה'ס, פון אלע ווייטקייטן איבערן לאנד, ציהען צו

to be able to read the prayers and the weekly Bible portion. They would never become Rabbis and it was foolish to waste time teaching them "Gemorrah." The few good teachers, without the knowledge of the presidents, decided among themselves not to obey the "ignorant presidents," and to teach the children a bit of Gemorrah.

It was difficult, however, to obtain a volume of the Talmud in Chicago. There were large folio editions of the Talmud in a Synagogue or in a Rabbi's home, but it was dangerous to keep a large "Gemorrah" in a Talmud Torah. Suppose the president should walk in for an inspection — where could one hide the big Gemorrah? For such illegal work, that of teaching Gemorrah in a Talmud Torah, a small Student Gemorrah was needed. Should the president suddenly put in an appearance, one would hide the Gemorrah under his clothes and would act as though nothing were wrong.

Time passed as they searched continuously, and quietly made inquiries of relatives and acquaintances, till heaven took pity and they finally found a little Student Gemorrah exactly the size necessary for such "secret" work.

What was to be done, however, with one Gemorrah when there were three teachers in three separate Talmud Torahs? They cut the binding in three places, and from the single Gemorrah there came three parts, one for each teacher, and they began the work.

אבער אפגעמאכט צווייטן זיד, האט
מאנא נישט געזען די צמי הארץ'ס, די
פרעזידענטן, און מ'זאל די קינדער יע
ווייזן א שטיקל נמרא'. איז אבער
נישט געווען וואו צו קויפן א נמרא
אין שיקאגא. גרויסע ש'סגמרות וויר
נען דווקא יע געווען, אין א שוהל צו
פא א רב, אבער ס'איז געווען א סכנה
צו האלטן זיך מיט א גרויסער נמרא
אין דער תלמודתורה. „טאמער
טראנט דער נאטערייזש אן דעם פרעזי-
דענט, צו א נאמי פאר אן אפגעקע-
וואו וועט מען זיך אהינגען מיט דער
גרויסער נמרא? פאר אזא קאנטער-
פאנדע ארבעט, ווי צו לערנען נמרא
מיט קינדער אין א תלמודתורה, איז
נויטיק א קליינע דערנמרא. טאמער
יאוועט זיך פלוצלונג א פרעזידענט,
פארבאהאלט זי דער לערער הינטערן
בנד און גלייך ווי גארנישט געווען.
איז אוועק א צייט, מ'האט געהאלטן
אין איין וואך און שטילענדיג נאכ-
דעמ פא היימישע און פאקאנטע, ביז
מ'האט געפונען א קלייניקע דער-
נמרא, פונקט ווי דער מאס ווי ס'איז
נויטיק פאר אזא „סקערעטע" ארבעט.
וואס'זשע טוט מען אבער מיט איין
נמרא'לע, אז מלמדים זיינען דא דריי,
אין דריי באזונדערע ערטער?

האט מען איבערגעשניטן די פערט
פון איר בונד אין דריי ערטער, איז
פון דער איינער נמרא געווארן דריי
תלמים, פאר יעדן מלמד א תלם, און
מ'האט זיך גענומען צו דער ארבעט.
פארלויפט זיך א מעשה, אז איינ-
מאל איז א שבת איז א פרעזידענט
אריין אין א תלמודתורה פונקט ווען
דער מלמד האט געהאלטן אין איינ-
חורן א שטיקל נמרא מיט די קינדער.
דער מלמד האט דערווען דעם פרעזי-
דענט, איז ער פאר שרעק געווארן ווייט
ווי קאלד. דער פרעזידענט האט, ווי די
מאדע איז געווען, געהאט א קנאפע
ידיעה אין די קליינע אותיות. ער
האט אבער דערווען דעם דערשראקע-
נעם מלמד, האט ער פארשטאנען אז

One Saturday it happened that a president dropped in on a Talmud Torah at the moment when the teacher was drilling the children in Gemorrah. The teacher on seeing the president turned white as chalk. The president, as was the custom, knew very little of learning. He noticed however, the frightened teacher and understood that something was wrong. He accordingly asked the teacher what was being taught. The teacher, heaven forbid, would not tell a lie. He answered: "Gemorrah." The president on hearing the word "Gemorrah" waxed exceedingly wroth, and grabbing the Gemorrah pages began beating the frightened teacher. The few children were very frightened and hid under the table.

It is understood that after this incident there was no longer even a mention of Gemorrah in the Talmud Torahs.

THE FIRST GEMORRAH PUPILS AND THE FOUNDING OF YESHIVATH ETZ CHAIM

In 1895 there was organized a class of seven pupils (among them Zaleznik and Attorney Max Schulman), and they began to study Gemorrah in a private cheder. The number of Gemorrah pupils gradually increased.

In 1902 there was held a meeting of such "old country Jews" as B. F. Gorchikoff, A. J. Levinthal, Ben Zion Laserowitz, Leo Simon, Shimeon Hirsch Simon, Regolsky, A. G. Schulman, H. Rubinstein and others, they resolved to found a Yeshiva for young boys. First they began to establish a fund. They went among

העם אין ניו יארק, אין קאמפ ביי א פירם געטא, וואס ער לייענט מיט די קינדער. וועט דאך דער מלמד זיט זיין זאגן א ליגן, חלילה, האט ער אים געענטפערט: „גמ' א' דער פרעזידענט האט נאך דערהערט דאס ווארט „גמרא“, האט ער אנגעהויבן ברענען ווי א פייער, און א כאפ געטאן די גמרא־בלעטלעך און אנגעהויבן שלאגן דעם צעשראקענעם מלמד, אז די פאגאר סינדער זיינען פארציטערט געווארן און זיך אינדערניך אדאפט געלאזט אונטערן טיש.

פארשטייט זיך, אז נאך אזא מעשה איז שוין מער אין די תלמוד־תורה'ס אפילו קיין זכר פון גמרא זיט געווען.

די ערשטע גמרא־ישיבה אין די גרינדונג פון ישיבת „עץ חיים“

אין 1895 איז געווארן א סתם פון זיבן קינדער (צווישן וועלכע עס ווערן געזען זאנעניק און אייזיק'ל אייזיק'ל האבן שולמאן, און מ'זאגט מיט זיי אנגעהויבן לערנען גמרא אין א פריוואטן חדר. די צאל גמרא־קינדער דער האט זיך פון זמן צו זמן פארגרעסערט, און אין 1902 איז געווען אן אסיפה פון היימישע אידן, ווי בעלאָל פישל גארטשעוואָו, א. י. לאַנעטקאָל, בנציון לייזערמאָוויטש אדון לייב סיר מאָן שמעון הירש סימאן, רענאָלסקי, אברהם נרשון שולמאן, חנניה רובינ שטיין, א. א. צו גרינדן א ישיבה פאר גמרא־אינגלעך. קודם האבן זיי אנגעהויבן שאפן א געלטרפאנד, ארומי געזאמלען צווישן אידן און געפרענט וויפיל מ'ווייל זיך לאזן קאכטן א וואך, אויסצוגאָלטן א ישיבה אין שוועאָנא. אייניקע האבן זיך פארשריבן פינף סענט א וואך, אנדערע — מערער, און זיי האבן געזען, אז זיי האבן שוין א דשימא פון א צען דאלאר א וואך, האבן זיי גערופן דעם ערשטן מיטלינג (אז מ'זאגט אין טעקסעלע סטודינטס). מ'האט געזינגען א דויטש פאר 5 דאל. א סאמאט אין דער באַיאַיאַסטער יענע

the Jews and asked them how much they were willing to contribute weekly for the support of a Chicago Yeshiva. Some promised five cents weekly, others more. When the pledges amounted to ten dollars weekly, they called the first meeting (at Morgan and Maxwell Streets). They rented quarters for \$5 a month, and the well-known Jacob Dolnitzky, who until then conducted a private cheder, became teacher in the Yeshiva, which was named "Etz Chaim."

At the outbreak of the Russo-Japanese war (1903) many Jews left Russia for America, and for those who came to Chicago it was not necessary to explain what a Yeshiva was and what Gemorrah meant. From their meager earnings they contributed to the Yeshiva, and the leaders of "Etz Chaim" bought a house at 100 Johnson Street (now Peoria). In the Yeshiva there studied a few dozen pupils, between the ages of 12 and 15, and its teachers were Joseph Lishansky, Isaac Levin and Bramson. The Yeshiva no longer had to worry about money. The Jews contributed freely. The happiness of the Yeshiva-leaders was great indeed.

TWO RABBIS AND ONE YESHIVA

Then there occurred an incident: To Chicago there came the well-known "Ridvaz," and he was elected chief Rabbi. This did not please the local Rabbi Album. The officials of the Yeshiva sided with the Rabbi, and automatically the Yeshiva was under the supervision of Rabbi Album. This went

האגודתנו, וזאת האגודה נקראה אז איין נענטס חדר, איין נעווארן לעדער איין דער ישיבה, וואס ווי האבן א נאמען געגעבן „עץ חיים“.

זאס אנפאנג פון דער רוסיש-יאפאנישער קריג (1903) האבן זיך א סך אידן א לאז געטאן פון רוסלאנד קיין אמעריקא. פון די אנגעקומענע קיין שיקאגא זיינען געווען אזעלכע וואס האבן געוואלט „וואס א ישיבה הייסט“ פון זייערע אויסזעט פאר דינסטן האבן זיי פאר דער ישיבה געצאלט, און די פירער פון „עץ חיים“ האבן אנגעקויפט א בית אב 100 דזשאנסאן סט. איינצוישן פערזענלעך איין ישיבה האבן געלערנט א פאציר צענדליק תלמידים איין עלטער פון 12 ביז 15 יאר, און אירע מלמדים זיינען געווען יוסף ליזשאנסקי, יצחק לעווין און בראמסאן. פאר קיין געלט האט זיך די ישיבה נישט געדארפט זארגן. אידן האבן געגעבן איין די פריד פון די ישיבה-פירער איין טאטע געווען נאך חיים.

צוויי רבנים אין איין ישיבה

דערווייל מאכט זיך אזא מעשה: קיין שיקאגא קומט אז דער באוואוסטער טער רידב"ז און מ'נעמט אים אויף אלס רב הכולל. דעם היינט רב אלבום איז עס נישט געווען צום הארצן. די פירער פון דער ישיבה זיינען געווען אויפ'ן רב'ס צד, און די ישיבה איז געווען אונטער דער אויפזיכט פון הרב אלבום. דער רידב"ז דער האט געפאדערט אז די הערשאפט פון רב הכולל דארף זיין איבער אלעם, אויך איבער דער ישיבה. ס'איז געווארן דער אמת'ער פייער צווישן ביידע צדדים, די „אלבומיסטן“ און „רידבויסטן“. וועגן אז אויסגלייך איז נישט וואס צו רידדן, קיינער וויל נישט נאכלאזן, אפילו אויף א הארעלעך. איינסמאל האט זיך אפילו געדאכט, אז איין צד איז גענויט נאכצולאזן. איינער איז ענדל נאך געקומען צום פירער פון רידבויסט.

against the grain of the Ridvaz's faction. He claimed that the authority of the chief Rabbi should extend over everything, including the Yeshiva. There broke out a real conflict between the two sides, the "Albumists" and the "Ridvaz-ists." There was no possibility of a compromise; no one wanted to concede even a hair's breadth. Once it seemed that one of the parties was willing to yield. That is, someone told the Ridvaz faction that he had expressly heard the leaders of the Albumists admit that the Yeshiva should be under the supervision of the Chief Rabbi. This news sounded very good to the Ridvaz faction. Their leader immediately went to the leader of the Yeshiva, and asked him if the report were true that the Yeshiva should be under the authority of the Chief Rabbi.

"Certainly it's true!" answered the Yeshiva-leader.

"May I then announce in all the synagogues on Saturday that you said so?" asked the other.

"Certainly you may," rejoined the Yeshiva-leader. "You should not fail, however, to mention the name of the Chief Rabbi, Rabbi Album."

With others, such a conversation might have resulted in quarreling and perhaps in cursing too. These two Jews, however, were peace-loving. They agreed that it did not pay to quarrel and cause division among Jews, and that they should call a meeting and let the assembly decide who should supervise the Yeshiva.

The following Saturday it was announced in all the synagogues

אין האט דערציילט, אז ער האט אליין בפיוש געהערט פון דעם פירער פון די אלבומיסטן, אז זיי גיבן צו אז די ישיבה דארף זיין אוינטערן אויפזיכט פון רב הכולל. די דאזיקע נייע האט געמאכט גאר א גוטן איינדרוק אויפ'ן ריידנדיגן. זייער פירער איז נאכער אריבערגעגאנגען צו דעם פירער פון דער ישיבה און געפרעגט ביי אים צי עס איז אמת וואס מען דערציילט, אז ער האט געזאגט, אז די ישיבה דארף זיין אוינטער דער אויפזיכט פון רב הכולל?

— געוויס איז אמת! — ענטפערט

דער ישיבה-פירער.

— עס איז אמת, זיכט עס, שבת אייבן רופט און די ישיבה, אז איז דאס אמת געזאגט? — פערט דער אלבומיסט-פירער.

— געוויס קענט איר — רופט זיך אפ דער פירער פון דער ישיבה. — איז זאגט נאך ניט פארקענט דעם אלבומיסט-פירער? — ער האט נאכער פאר דעם רב הכולל, דער אלבומיסט.

ביי אנדערע וואלט אזא ענטפער געפירט חלילה צו קריגעריי און אפשר גאר חס ושלום צו זידלעריי. די דאזיקע פירער אירן וויינען אבער גאר געווען מיושבדיקע און רואיקע, האבן זיי צווישן זיך אפגעמאכט, וואס מויל דאס אמפערן זיך און בריינגען צו מחלוקות ביי איר, א מער זאל מען בעסער צונויפערן אז אסיעה און זאל דער עולם זאגן צו וועמען געהער די אויפזיכט איבער דער ישיבה.

קומענדיקן שבת איז אויסגערופן געווארן אין אלע שוהל, אז אס ירצה השם וונטאן אויף דער נאכט, 7 אויז גער, וועט מען זיך צונויפקומען אויס צוקלייפן די גמאים פון ישיבה און אלע וויינען געבעטן צו קומען. אין פאשטימטן טאג, פונקט 7 אויז גער האט דער פרעזידענט פון דער ישיבה געעפנט די אסיעה, א פאז פון די פארזאמלעטע האבן אייבערשטיי עס אז מ'זאל נאך ווארטן מ'דארפן

that, God willing, there would be at 7 o'clock that night a meeting for the purpose of electing officers of the Yeshiva and everybody was asked to attend.

On the scheduled day at 7 sharp the president of the Yeshiva opened the meeting. A few cried out that they should wait a while because there were several people who would soon come. The president answered that the meeting had been announced everywhere for 7 o'clock, and that they were not obliged to wait for late-comers. The assembly agreed that the president was absolutely right and they immediately began the balloting. The old officers were reelected. The whole meeting did not last more than three-quarters of an hour. Just as the meeting was adjourned, members of the other faction arrived. Naturally there was a lot of shouting: "Why such haste with the meeting? It's only 8 o'clock now and everything is over." The others retorted quietly: "There was, heaven forbid, no undue haste. It was announced for 7 and it began at 7. Who was to blame if some men came an hour late?" The opposition could not accept such an argument. "Since when is it the custom among Jews for a meeting to start exactly on time? A meeting called for 7 ordinarily starts at 9. Now that we have arrived at 8, we are one hour ahead of time."

All these arguments, however, were of no avail. They had no intention of voting over again. The Yeshiva remained in the hands of the old leaders. The opposition

גאר קיטען מענטשן. האט דער פּרעזידענט זי געזענעכערט. און מ'האט אומגעטון אויסקלוגן און 7 אויפגען וועט ווין די אסיפה, און דער וואס איז נישט געקומען אין צייט, איז מען נישט ממונים צו ווארטן אויף אים. דער נאך צער עולם באשטעטיקט, און דער פרעזידענט איז כשר גערעכט, און מ'האט זיך פאלד גענומען צו דער „קלפּי“, און ס'איז צוריק אויסגעלייגן געווארן די אלטע פארזאמלונג. די נאנעק אסיפה האט געדויערט נישט בער ווי א דרייבערטל שעה. ערשט נאכדעם ווי די אסיפה האט זיך געשלאסן, האבן אנגעווייזן קומען די אידן פון צווייטן צד פארשטייט זיך, און מ'האבן זיך אנגעהויבן קולות: „וואס עפעס פאר אזא אויסנאמעניש געווען מיט דער אסיפה? ערשט אכט אויפגען און עס איז שוין נאך אלעמען.“ האבן אנדערע זיך אנגעווייזן נאכן רואים און געלאסן: „ס'האילט נישט געווען קיין אויסנאם פערניש. מ'האט אויסגעווייזן וויבן, איז געווען וויבן. ווער איז עמיצן שולדיק און ער'ט פארשפעטיקט אויף א נאנעק שעה?“ אזא מענה האבן שוין די געקריוועטע מיט געקענט פארליידן: זינט ווען איז עס געווארן א מאדע בא אידן, אז א אסיפה זאל זיך עפענען פונקט אין צייט? און מ'רויט אן אסיפה אויף וויבן צופוט וי זיך געוויינט לאך ניין. היינט אז מיר זיינען געקור מען אכט, זיינען מיר דאך געקומען נאך פריער מיט א שעה, די דאזיקע אלע מענות האבן אבער נאדניט גע האלפן... מ'וועט דאך נישט קיין פון דאסניי א קלפּי מאכן. איז שוין די ישיבה געפאלן בי די אלטע פירער. דער צווייטער צד האט זיך באניגענט מיט דעם, וואס ער האט געלאזט וויבן אומגעטון, אז ער נישט עפענען די אמת'ע ישיבה אין שיקאגא. נישט ווי די „עץ חיים“ מיט אידע חומשדאניג לאך. ער וועט אהערצן אויפגעבריינגן גרויסע ישיבה-ביתורים פון וואלאקשין און פון מעלז און פון אומגעטון, און

contented itself with telling everybody that it was going to open a real Yeshiva in Chicago, not one like the Etz Chaim with young boys fit to study only "Chumesh." It was going to import grown-up Yeshiva students from Volozhin and from Telz and from other places, and would open up such a Yeshiva that Etz Chaim in comparison would be utterly insignificant.

IF NOT THE IMMIGRANT CHILDREN

Nothing came of it, however. Ridvaz left Chicago. The "Ridvazists" automatically ceased to exist. And since there were no longer any Ridvazists, there was no longer any need for Albumists either. The two opposing camps accordingly disappeared. There remained only people who really wanted Etz Chaim to exist and to grow. In 1905 there were already 40 students in the Yeshiva. At that time all they really studied was Chumesh with Rashi, but Gemorrah was technically on the program. They were simply waiting for the time when, with God's help, the Yeshiva boys would have developed sufficiently to study Gemorrah.

They did not then have any students from the local Talmud Torahs because the presidents did not permit it. The Yeshiva students were only from the newly arrived Jews, and those Jews did not yet have children who were old enough to start Gemorrah. They did want their children to study Hebrew. In the old country whence they had just recently come there had begun, thanks to Zionism, a movement to study

הענין של חינוך ילדי ישראל. וזו היתה הסיבה אשר לא יצא שום דבר מזה. וזו היתה הסיבה אשר לא יצא שום דבר מזה. וזו היתה הסיבה אשר לא יצא שום דבר מזה.

הענין של די אימגרנטיקיןדער

ס'איז אבער דערפון גארניט נע ווארן. דער ריזב"ז איז פון שיקאגא אוועקגעפארן. איז שוין ממילא נע ווארן אויס, "רידבזיסטן". און אז ס'זינען קיין, "רידבזיסטן" זינאן, דאך מען דאך שוין קיין, "אלבומיסט" טען" אויך נישט. איז טאקע געווארן אויס צוריק. עס זינען נאך געווען בעלדיתים וואס האבן מיט אן אמת געוואלט אז די, "ענין חיים" זאל א קיין האבן. איז זאל טאקע וואסן אייך. האבן קיין איז 1905 געדינט תלמידים אין ישיבה. וועלכע דערווייל האט מען טאקע געטון נע לערנען אזוי אויס ווי פון חומש מיט רש"י. אבער אין פראקטיק האט די ישיבה געוואלט נישט אויך. ס'האט נאך געדארפט צו וואסן פון דער אויפגעשטעלד וועט העלפן. און די ישיבה איינפולד וועלן א טאגשטעטע אונטערוואסן וועט מען מיט זיי אזוי הויבן לערנען גמרא. ווייל די ישיבה האט נאך דאן קיין תלמידים פון די היגע תלמודיתורה'ס נישט אויך געקוינט. די פריערדיגעסן האבן נישט געלאזט. זינען דאן די ישיבה תלמידים געווען פלוצ פון די נאך וואס אריבערגעקומענע אידן. און אט די אידן האבן נאכמיט געהאט קיין ארויסע קינדער, מיט וועמען מ'זאל שוין קענען אנהויבן גמרא. העברע איז האבן זיי יע געוואלט מ'זאל לערן נען מיט זייערע קינדער. און דער אלטער חיים פון וואסען זיי זינען געקומען, האט זיך אראפ דעם צויר ניצט אנהויבן א באוועגונג צו לערן נען העברעאיש, ס'האבן זיך געעפנט ביתספ'ס און, "חדשים סתומים". האבן זיי געוואלט אז דא איז דער ישיבה זאל מען איינפולד העברעאיש.

Hebrew, and schools and "progressive chadarim" had been opened. They therefore wanted to introduce the study of Hebrew language into the Yeshiva. The leaders of the Yeshiva agreed to this.

Just at that time there arrived in Chicago a young man from Germany, an engineer and an ordained Rabbi (Rabbi Greenberg), and he was engaged as the Hebrew teacher in the Yeshiva. In time there was started the study. This advanced group among whom were B. Daskal (now Rabbi in Rodfei Zedek, Chicago) and Jacob Rubenstein (now Jake Ruby, business man in Michigan City) was taught by Rabbi Greenberg, principal of the Yeshiva.

In 1910 the activity in connection with the Yeshiva increased, thanks to the newly arrived young Rabbis Cardon, Silber, Epstein and Mushkin who took an active part in "Etz Chaim." There were already about 80 students in the Yeshiva, and Etz Chaim had become rooted in the community. Parents were beginning to boast of the fact that their children were studying in the Yeshiva, and children considered it a distinction to study Gemorrah.

THE WORLD WAR AND THE YESHIVA CRISIS

Then there broke out the terrible World War. Immigration to America was stopped. The sole reserve of children, the Jewish immigration, from which the

התורה די תורה פון דער ישיבה
האטן דאזיגן סטובל געווען אין גאנצן
אין יענער צייט (פער 1905) איז
קיין שיקאגא אנגעקומען א יונגעמאן
פון דייטשלאנד, א אינוועניר און א
מוסמך (הרב גרינבערג) — האבן זיי
אויפגענומען אלס העברעאישן
לערער אין דער ישיבה. מיט דערצייט
זיינען שוין אין די סלאסן איינגעפירט
געווארן גמרא ליטעריש און שפעטער
זיינען שוין געווען קינדער פון א גרעס
סערן שיעור גמרא, צווישען וועלכע
ס'זיינען געווען ב. דאסקאל (איצטער
רב אין רודפי זדק, שיקאגא) און
יעקב רובינשטיין (איצטיגער דושעק
רובי, א געשעפטסמאן אין מישיגאן
סיטי, אינדיאנע, מיט זיי האט זיך
לערנט הרב גרינבערג דער מנהל
הישיבה

אין 1910 האט זיך פארגעפארט
די באוועגונג ארום דער ישיבה, א
דאנק די אנגעקומענע קיין שיקאגא.
יונגערע רבנים, ווי אברהם יצחק
סאדאגא, הרב שאול וילבער, הרב
אפרים עפשטיין, א. א., וועלכע האבן
אנגעהויבן נעמען אן אקטיוון אנטויל
אין „עץ חיים". אין דער ישיבה
האבן שוין דאן געלערנט ארום אכציק
תלמידים און די „עץ חיים" האט זיך
איינגעפירט אינס הייזן ישוב.
עלטערע האבן זיך שוין אנגעהויבן
פארמינען מיט דעם וואס זייערע קינד
דער לערנען אין דער ישיבה, און
קינדער האבן שוין געהאלטן פאר א
יחוס צו לערנען גמרא.

די וועלט-מלחמה און ישיבה-קריזיס
האט אבער דערווייל די ישרעקלאכע
וועלט-מלחמה אויסגעפראכט. די אידן
מיטאנציע קיין אמעריקא איז אפגע-
שטעלט געווארן. דער איינציגער
קינדער-רעזערוו, די אידישע אימיג-
ראציע, פון וואסען די ישיבה האט
אירע תלמידים געקראנט, האט זיך
אנגעהויבן אויסשעפן. די היגע תלמוד
תורה'ס האבן נאך אלץ קיין קינדער
ניט צוגעשטעלט צו „עץ חיים". און

Yeshiva drew its students, began to be exhausted. The local Talmud Torah had still not prepared any children for Etz Chaim. The Yeshiva leaders were faced with a serious problem, "where can we get children?" It was an old, old plea: "Give me children, and if not — I die." The concern over the existence of the Yeshiva was so acute that the principal, Rabbi Greenberg, resigned his position and accepted one in a Talmud Torah. One could not be sure that the Yeshiva would continue to go on. It was a very serious crisis for Etz Chaim.

But once again there was demonstrated that where there is a strong, active determination, where there is an earnest desire to cleave to an ideal, every crisis can be overcome. Because of the crisis Etz Chaim grew stronger. Jews who felt their continuity with tradition realized that in America the teaching of Gemorrah to their children was no longer a luxury. It was an absolute necessity for Jewish existence everywhere and particularly here after the stoppage of Jewish immigration, when American Jewry was actually severed from the spiritual storehouse of East-European Jewry, and had to start nourishing itself spiritually. The feeling of responsibility which a youth feels when he breaks away from his father's table and has to shift for himself took hold of the leaders of the Talmud Torahs. They realized that a Talmud Torah was not only a "Mitzvah" but also the actual reserve from which local Jewry must weave new strength for its con-

פאר די ישיבדישע האט זיך אנגעהויבן און ערנסטע זארג, וואס נעמט מען קינדער? — און אלטע, אלטע טענה: „גיב מיר קינדער, אונז — שטארב איך!“ ס'האט שוין געהאלטן אזוי ווייט מיט דער זארג פארן קיום הישיבה, אז איר סנהל הרב גרינגער, האט אויפגעגעבן זיין אמט און האט אנגענומען א שטעלע אין די תלמוד תורה'ס מ'איז פשוט גיט געווען זיכער אז די ישיבה וועט קענען עקזיסטירן. א גאנץ ערנסטער קרויז איז עס דאן געווען פאר „עץ חיים“.

און דא האט זיך ווידער אמאל אדריסגעוויזן, אז דארט וואו עס איז נאך דא א שטארקער אין פאזאזיציע ווינטער רצון, אז מ'ויל ערנסט זיך האלטן בא אן אידעאל, קען מען יעדן קרויז איבערגעבן. אדרבה, היינט דעם קרויז איז „עץ חיים“ שטארק געווארן, אידן וואס פירן זיך צו האלטן אין טראדיציע, האבן דעריין אז נאך א לעבן מיט קינדער און אסעדיקט, און שוין נאנט איז דאס צום דאס איז א קרויז נויטענדיג קייט פארן אידן'ס קיום אומגעבן, איבערהויפט דא נאכן אפשלוס פון דער אידישער אימיגראציע, ווען דאס אמעריקאנער אידנטום בלייבט אנגעוויזן אויף זיך אליין, ווען דאס אמעריקאנער אידנטום גייט פאקטיש אראפ פון נייסטקע קעסט ביים מורחאייר ראפטיאישן אידנטום, און מוז אליין אנקויפן זיך נייסטקע שפיון און דערנער, דער דאזיקער ציטער פון פאר אנטווארטלאכקייט, וואס יעדער קעסט קינד דערפילט בשעת ער גייט אראפ פון קעסט, האט דערגרייכט אויך צו די פיער פון די היגע תלמודיתורה'ס, ווי האבן דערפילט, אז א תלמוד תורה איז גיט בלויז א מצוה זארג, נאך דער פאקטישער רעווערן פון וואנען דאס היגע אידנטום דארף ווייטערפירן פרייע קעמפן פאר דעם קיום פון פאלק, די תלמוד תורה'ס האבן אנגעהויבן אינעוועגן האבן, אז ווי דארפן צושטעלן

tinued existence. The Talmud Torahs began to bear in mind that they had to prepare students for the Yeshiva, and they did so. In one year during which Rabbi Greenberg was principal of the Chicago Talmud Torahs, 50 Talmud Torah pupils entered the Yeshiva, and the leading instructor was Rabbi Sholom Israelson.

The Yeshiva students of Rabbi Greenberg's class were left teacherless. Three of them who were already studying codes — Julius Siegel (now Rabbi of Humboldt Blvd. Temple), Arthur M. Rabinovitz (now principal of the Talmud Torah of Beth Medrash Hagodol of Albany Park) and Benzion Rosenblum (now Rabbi in Bronx, N. Y.) were sent over to Rabbi Isaac Elchanan's Yeshiva, and money was sent to them for expenses. Rabbi Greenberg also had a class in which there studied the children of Rabbi Rubenstein, Samuel and Zadok (now Rabbi Rubenstein of Milwaukee); Rabbi Epstein's young boy (now Rabbi Harry Epstein of Atlanta, Georgia), Rabbi Astrahan's young boy (now attorney M. Astrahan and four other boys: Louis Lehrfield (now Rabbi in Austin Community Center); Simon Kramer (now Rabbi in Bronx) Sidney Switzkinbaum (now Rabbi Shepard Baun of A'banv), Max Pollak (now High School teacher and principal of a Talmud Torah) who had already reached an advanced stage in Gemorrah.

The Rabbis quickly decided on a plan: they withdrew their children from the Yeshiva and taught them themselves.

התלמידים אין דער ישיבה, דעם קינדער יאר וינט הרב גרינבערג אין נעווארק מנהל פון די שטאטישע תלמוד תורה'ס וויינען אין ישיבה אנגעקומען א 50 תלמוד-תורה קינדער, און אלס ראש הישיבה אין נעווען הרב ר' שלום איזראעלסאן.

צווישן די ישיבה תלמידים אין נעבלינג רבי גרינבערגס כחה, 3 פון זיי וואס האבן שוין געהאטן פא פוסקים — הויזקנים בינעל (אייד) טינער רבי פון דאסנאלט פילאדעלפיה טעמפל, אדמור"ה, ראבינאוויץ (אידישער פרינציפאל אין ת"ת פון בית מדרש הגדול ר' אלימלך פארק) און פנציון ראדענשליס (אידישער רב אין בראנקס, ניו יארק) וויינען אידישערע שיקס נעווארק אין „ישיבת ר' יצחק אלחנן און מ'פלענט זיי שיקן איינצי איינע הוצאות אייד. רבי גרינבערג האט אייד געדאכט א כחה וואו עס האבן געלערנט די קינדער פון הרב רובינשטיין, שמואל און צדוק (דער אידישער רבי רובינשטיין אין מיל' וואקס) הרב ר' אפרים עפשטיין'ס בחורל (דער אידישער הרב צבי חיים עפשטיין אין אטלאנטא, דשארוושיא) הרב אסטראכאנ'ס בחורל (דער אייד טינער אטיירני מ. אסטראכאן) און נאך א 4 בעלי-התלמוד קינדער : לואיס לערפערל (אידישער רב אין „אוסטין קאמיוניטי טעמפל“, שיקאגא, שמעון קרעמער (אידישער רב אין בראנקס), שפתי שוויצקינבוים (אידישער רבי שעפערד פאום רב אין א'באנא), מאקס פאללאק (אידישער האדסאן לערער און פרינציפאל אין א ת"ת וואס האבן שוין גע' האטן פא א העכערע סדרה אין גמרא. אין די רבנים האבן זיך ניד אן עצה געגעבן : זיי האבן אריינס גענומען זייערע קינדער פון ישיבה, און האבן אליין געלערנט מיט זיי.

אינם זכות פון רבנות'שע קינדער דער קבוצ און זיין סטאנציע

וואס זשע וואלן אבער טאן די בעלי-בתישע קינדער? האבן די רבנים

THE CIRCLE AND ITS QUARTERS

What was to be done with the Yeshivah children of the business men? The Rabbis decided as follows: One of them would teach the children of the Rabbis, and—since a candle will give light for a hundred people as well as for a single person — at the same time the other children would listen to the lesson. There thus came into being at Rabbi Rubenstein's home in South Chicago, a long ways from the then Jewish neighborhood, a small Yeshiva with a big program. In comparison to the number of students in Etz Chaim, the little Yeshiva in Rabbi Rubenstein's home should have been termed a sort of "study circle," such as were common in the Torah centers of the "old country." The boys actually lived at Rabbi Rubenstein's home — they ate and slept there. They did not care to waste whole hours traveling daily from their homes all the way to South Chicago. Furthermore, traveling up and back daily would have cost a sizeable sum. The best way, truly, was for the "circle" to eat and sleep at the place of study. As far as expenses were concerned, the reckoning was as follows: It was not proper to charge for sleeping. The instructor had to pay his rent anyway. For the same money the "circle" could sleep there also. The only item which would cost money was food. Well, let it cost something! Tuition fees are a legitimate expense, yet the in-

שעורן זיך אפגעקאפט איין איין דא
זאל לערנען מיט פייער דעמיטע קינד
דער, און „נר אחד נר למאח" — דעם
שיעור וואס דער רב לערנט מיט די
רבי'נשע קינדער, קענען דאך הערן די
פעלייבטישע קינדער אויך. אזוי
ארום איז ביי רבי רובינשטיין אין
הויז, אין סאטמ שיקאגא, א היבשער
מהלך פון דער דאסאלטדיקער אידן-
שער שבונה, געווארן א קליינליכע
ישיבה'לע מיט א גרויסער פראגראם.
אין פארגלייך מיט דעם תלמידים-
קאסטאנד פון „עץ חיים", האט די
ישיבה'לע ביי רבי רובינשטיין אין
הויז געוואלט הייסן א מין „קבוץ",
ווי ס'פירט זיך אין די תורה'געטערס
אין דער אלטער היים. דארטן איז
„קבוץ" הייסט, ביי רבי רובינ-
שטיין אין הויז, דאס באדעט דאך
פחדים געהאטן סטאנדיג געניסן
און געשלאפן. זיי זענען דאך נישט
אונזעלסטן! „עץ חיים" האנדל, פארן
אלע סאט און ווייט פון ווארע הייבט
אזש קיין סאטמ שיקאגא. אדער דעם,
האט דאך די קינדער יעדן סאט אין און
צוריק געדארפט קאסטן אן איער מיט
געלט. איז טאקע דער בעסטער פלאן
געווען, אז דער „קבוץ" זאל דארט
וואו ער לערנט, עסן און שלאפן אויך.
און מיט די הוצאות — אין דער
חשבון און געווען: פאר שלאפן איז
דאך נישט שוין צו רעכענען. דעם יאש
הישיבה קאסט דאך סיי ווי סיי דירה
געלט. איז פאר די זעלביקע געלט
שלאפט שוין דארט דער „קבוץ" אויך.
איז נאך די איינציקע זאך וואס דארף
קאסטן — דאס עסן? נאך דארף עס!
הלמאי שכר'למוד דארף דאך אויך
קאסטן, פונדעסטוועגן געסט דער ראש
הישיבה קיין שכר'למוד נישט ביים
„קבוץ", טא מיט וואס איז עפעס עסן
חשוב'ער פון תורה לערנען?
ווי ס'ווייזט אויס, האט אפער דער
חשבון דארט נישט געשטייט מיט דער
ווייטראכקייט. תורה האט טאקע ביים
ראש הישיבה נישט געפירט. אפער עסן

structor does not charge any tuition. Wherein is eating more important than studying Torah?

It seems, however, that the reckoning did not square with actuality. There was no lack of Torah at the instructor's but food was really lacking. For the first few weeks the Rabbi's wife managed to prepare food for the "circle," but later it became more and more difficult, and the "circle" had to seek its board elsewhere. The two Rabbis decided that instead of having the eight pupils travel to the instructor's, the instructor would go to them. How was this to be done? Very simple! They would get a place in the neighborhood where the boys' parents lived, the "circle" would study there, and the boys would be able to stay with their parents. There remained only to provide lodging for the instructor's two boys — quite obviously it is easier to provide for two than for eight. There was really nothing to discuss. This was the best way, and it was to be done.

NEW QUARTERS, MONEY AND A NAME, BETH MEDRASH LE-RABONIM

When it came to carrying this out, however, it was not as easy as had been supposed. It seemed a mere trifle to find a place in some synagogue where the Rabbi and his "circle" could study, yet it was not to be found. "We would not think of taking a new synagogue which cost 'millions' and turn it into a 'free for all' — so argued the synagogue members. The "circle" had some sort

האט שוין גלאזע יע געפאלט אין די ערשטע עטלעכע וואכן האט זיך נאך די רבי'צן ווי ס'זינט אין אן עצה נעץ געבן מיט'ן צוגרייטן דאס עסן פאר'ן „קבוץ", אבער שפעטער איז איר אלץ געווארן שווערער און שווערער און דער „קבוץ" האט געדארפט וואכן אן אנדער סטאנציע... איז דער הסכם צווישן ביידע רבנים געפליבן, אן אנשטאט די אכט בחורים זאלן פארן צום ראש הישיבה, זאל דער ראש הישיבה בעסער פארן צו זיין ווי אזוי וועט זיט מען דאס? נאך פשוט — ס'דארף געפינען אן ארט אין דעם ענטפ, וואו די די בחורים'ס זענען וואוינענדיג, וועט דער „קבוץ" דארטן לערנען און די בחורים וועלן זיין מיט זייערע עלטערן, וועט נאך פלייבן צו פארזארגן מיט סטאנציע דעם ראש הישיבה'ס צוויי בחורים, — ווייבט די נאכען וועלט, אן ס'איז גענוג צו פארזארגען צוויי איידעם אכט דאס איז דער איינציגער און בעסטער פלאץ און אזוי דארף מען טאן.

נייע סטאנציע, געלט און א נאמען „בית מדרש לרבנים"

אבער אז ס'איז געקומען צום טאג, איז עס נאך זינט געווען אזוי נויט, ווי ס'האט געמיינט, דאכט זיך אזא פלייניקייט ווי געפינען אן ארט, און א שוהל וואו דער רב מיט זיין „קבוץ" זאל לערנען, און ס'איז זינט געווען צו געפינען „ס'עס דאך זינט געמען און אפגעבן א נייע שוהל וואס האט אפ געהאט „מיליאָרדן" און מאכן פון איר א רבני' — האבן די שוהל'ס בעלז בתי מלכות'עס מיט די „אנשי כנסת ישראל" אין דער „קבוץ" געווען א שטיקל מחותן, וייער רב'ס בחור'ל האט געלערנט אין קבוץ, האט מען צו זיי געהאט א נייערע צוטרעט ווי צו אנדער שוהל. דאן האט הרב אפרים עפשטיין מיט זיי יעדן טאג געלערנט אין

of "connection" with the "Anshe Knesses Israel". The Rabbi's young son studied with the 'circle.' They accordingly had a better chance here than with any other synagogue. The Rabbi talked it over with them, and the Yeshiva moved over to the office of the Anshe Knesses Israel. For a few months Rabbi Epstein taught them, and his wife cooked dinner for them. Afterwards, Rabbi Rubenstein traveled from his home in South Chicago and taught the boys, and they really studied with great diligence. Only one thing did the "circle" lack as time went by — money. America is a "business" country. A little boy sells papers and earns \$5 or \$6 a week; a youth, a student, earns more. Now if a boy devotes all his time to Torah, he is certainly entitled to receive a weekly stipend. "We should not permit a Yeshiva student to undergo the trial of losing money in a land like America where 'money talks' " — thus decided the officers of the "circle." Further, they said, the instructor is in no wise obligated to spend his own car-fare and teach the "circle" daily without any tuition fees. The officers came to the conclusion that it was necessary to have money for the support and development of the "circle." One day during Hol Hamoad Sucoth (1916) the officers gathered in Rabbi Ephraim Epstein's Sucah and decided that the "circle" should declare itself an independent Torah institution, on a higher level than Etz Chaim, and should

היינו יושבין אין די תלמידי פאקסט פאר
די קאפן מיטאכס, כדי זיי זאלן ניד
ניט ממלט ווין פון לערנען. אזוי האט
אנגעהאלטן א פאר זומער חדשים.
דער ראש הישיבה האט שוין
געזען אלע אינדערפרי, אז ער זאל
האבן די פאאר סענט פורגעלט פון
וויין היים אין סאומה שיקאגא און
צוריק. און מ'האט טאקע געלערנט
גאנץ נעשטאקס. מער נישט, איין זאך
האט דעם „קבוץ" מיט דער צייט
אנגעהויבן פעלן — „געלט". אמער
דיקא איז א לאנד פון „פיונעס". א
אינגל פארקויפט צייטונגען, מאכט ער
אויך זיינע 6-5 דאלער א וואך. א
בזוך א סטודענט מאכט מער. היינט
אז דא נעמט א בילד אין נישט אויפן
אויסגען זיי צייט פאר תורה, דאס
ער דאך איראזי פירט זאמלונגס.
מ'זאגט נישט ביינעמאל א ישיבה-קונטרס
עס א נסיון פון געלד-אריבער און
אז לאנד זיי אמעריקא זאל אויסשטיין
אין „געלט דעם" — האבן די ממנים
פון „קבוץ" צווישן זיך באשלאסן.
עס איז געווען אז זיי א געזעצ
פרינציפ אז דער ישיבה ברוח אין
אמעריקע מוז קריגן וואכנטאכע
שכירות אום צו פארדינסטערעסירן
אום מיט פארשליבונג צו דער ישיבה.
די ראשי הישיבה זעלבסט האבן אייניג
געזאלט פאר זייערע קינדער אין דער
קאסטע, כדי די קינדער זאלן וויסן
אז זיי זיינען אפהענגיק פון דעם
בית מדרש לרבנים. און דער ראש
הישיבה איז אויך נישט מחויב,
זאגן זיי, אויסצוגעבן ווין איינ
גענע פורגעלט און קומען אלע טאג
אין „קבוץ" לערנען און שכולמוד.
אחת לאחת האבן די פירער פון
„קבוץ" באשלאסן, אז מ'דארף האבן
געלט אויפצוהאלטן און טאקע אויך
פארגרעסערן דעם „קבוץ", זיינען די
פירער איינמאל, אין א חול'ה-מועד
סוכות, (1916) זיך צונויפגעקומען
צו דריי אפטייט עפטייטן אין סוכה
אין האבן באשלאסן, אז דער „קבוץ"

appeal to Chicago Jewry for financial support. The name for the institution would be "Beth Medrash Lerabonim." It mattered not that there were only ten students. Every worthwhile undertaking among Jews starts off very modestly, and with God's help it grows bigger and bigger.

At this time it occurred that in the synagogue where the boys studied some "standers" were broken. They had fallen down and broken a leg. The sexton declared that "standers" do not fall by themselves, "standers fall only when some one throws them down. And when they are broken that shows that they were not merely upset but were violently thrown around. And this was done," he said, "by none other than the Yeshiva students." The members began to cry out that "the synagogue was being demolished." "They'll break it into bits." "If we want to save the synagogue from destruction, the Yeshiva must move out."

The upshot was that the Yeshiva moved out of the "Anshe Knesses Israel." With the permission of Dov Ber Morris, president of the Greshaw Talmud Torah, which belonged to the synagogue and to Shaare Torah, the Beth Medrash Lerabonim moved over there on the top floor, which was vacant. On the inside (but not on the outside) they had a sign with large letters "Hechal Yeshiva," and they even had an office there. In the course of time the number of students increased to twenty, among them a few excellent students from

זאל זיך דערקערן פאר א געלעבט שטענדיקן תורה אנשטאלט, א העכערע מדרגה פון ישיבת עץ חיים, און זיך ווענדן צו שיקאגער אידן פאר געלט שטיצע. און א נאמען זאל מען דעם תורה-אנשטאלט געבן, "בית מדרש לרבנים". ס'מאכט גוט אויס, וואס ס'וויינען מער ניטא ווי צען בחורים. יעדע וויכטיקע אונטערנעמונג פיי אידן חויבט זיך צו קלייבן און דער אייבער שטער העלפט אין ס'ווערט געבער און גרעכער.

דערווייל טרעפט זיך א מנישה, אן אין שוהל וואו די בחורים זאגן זיך לערנען, וויינען צעבראכן געווארן א פאאר שטענדרעם. איבערפאלן און אויסגעוויכנועט א פוס. זאגן בעלז בתים, אז שטענדרעם פאלן גוט אליין. שטענדרעם פאלן נאך, אז מען ווארפט זיי אויס. און אז זיי וויינען צעבראכן איז א סיבה, אז דא איז געווען גוט בלויז א ווארפעניש; דא איז טאקע געווען א שלידערניש, און געטאן האבן עס, זאגן זיי, גוט קיין אנדערע נאך די ישיבה בחורים... האבן פעלייכעס אנגעוויפן שרייען, אז, "די שוהל ווערט צעבראכן!" — מ'עט זי נאך צענעמען אויף שפענלאך אויך, וויל מען פארטייטן די שוהל פון א חורבן, מוז די ישיבה זיך ארויסקלייבן פון דאנען. און שרייען פלעגן זיי אויף קול קולות, "זעט וואס זיינע רבנים טוען אפ!" דאס האבן זיי געמיינט דעם רב עפשטיין.

די בעסערע פון די בעלי בתים האבן אבער געהאט אויפיל נחת וואס אמער דיסאנער קינדער ווען טען און נעכט און לערנען, אז זיי האבן אינגאנצן פארקוקט אויף די גרויסע, "עולות" פון די ישיבה בחורים און די ישיבה איז געבליבן אין שוהל.

ווען די פאראייניגטע תלמוד תורה פון די, "אנשי כנסת ישראל" שוהל מיט די, "שערי תורה אנשי מערב" האט זיך אריינגעקליבן אין דער געד בירע אויף גרענשאו סטריט, האבן

Lithuanians who came here by way of Japan, and also a few older students of Etz Chaim. The students received their weekly stipends regularly. In addition to Rabbi Rubenstein there were two other instructors, in Talmud Rabbi Winograd and Rabbi Sillman, and Leb Levin taught other subjects. The instructors were paid salaries, and the budget, \$5,000 a year, was raised by the Rabbis.

"ETZ CHAIM" BECAME JEALOUS

In the city it was said that "Etz Chaim" was a business-men's Yeshiva, and "Beth Medrash Lerabonim" was a rabbinical accomplishment. The supporters of "Etz Chaim" were somewhat irked.

When the officers of Etz Chaim felt that their Yeshiva was well enough recognized to attract students of the Talmud Torahs and financial support from the business men, they began to maintain that it was not necessary to have any Yeshiva other than Etz Chaim. If there were "some older boys who needed a bit more Gemorrah, there could be a class for them in Etz Chaim." Their claim was strengthened when the Jewish neighborhood, where the Yeshiva was located, began to empty out, and the Yeshiva opened a branch at Douglas and Homan, in the same neighborhood in which was the Beth Medrash Lerabonim. The officers of Etz Chaim considered the Beth Medrash Lerabonim as a competitor. There

די רבנים פון ישיבת אנטוויפן פאר
נעמען צו פארנעמען דארט א שטענ-
דיקן ארט פאר דער ישיבה. האט
זיך דער „בית מדרש לרבנים" אהינגע-
אדויגעקליבן, אפן אויבערשטן גאנצן
וואס איז געשטאנען לידיק. אינעוויי-
ניק (ניט אין דרויסן) האבן זיי געהאט
אן אויפשריפט מיט גרויסע אותיות
„היכל הישיבה", און האבן שוין
דארט אפילו אן אפיס געהאט. אינם
מישד פון צייט איז די צאל בחורים
פארגרעסערט געווארן ביז צוואנציג,
צווישן זיי זיינען געווען גוטע לערנער
פון ליטע, אדייטעקומען אהערצו דורך
יאפאן, און אויך עלטערע תלמידים
פון „עץ חיים" זיינען איבער אין
„היכל הישיבה". די בחורים האבן
געקראגן פינטלאך זייער ווענטלאכע
געלערשטיגע. צו הרב רובענשטיין
זיינען שוין געווען נאך צוויי ראשי
ישיבה, די רבנים ווינאגראד אין
סילמאן אין דיין ראש — יעקב
מ'זאגט זיי שוין געצויגט טידיק, און
דער בודזשעט פיהר טויזנט דאלאר א
יאר אויף הוצאות, איז געשאפן נע-
ווארן דורך די רבנים.

„עץ חיים" ווערט אייפערזוכטיק

אין שטאט האט עס געזיגן, אז
„עץ חיים" איז א ישיבה פון בעל-
בתים און „בית מדרש לרבנים" און
א רבנות'שער אייגנטום. זיינען די
בעליבתים פון „עץ חיים" געווארן
אייפערזוכטיק.

ווען די פירער פון „עץ חיים" האבן
דעציילט, אז זייער ישיבה איז שוין
אנערקענט גענוג צו קרויגן תלמידים
פון די תלמוד-תורה'ס און אויך פיר
זשעט פון די בעליבתים. — האבן זיי
אנגעהויבן טענה'ן, אז מ'דארף ניט קיין
אנדער ישיבה אויסער „עץ חיים".
אויס מ'זאגט יע פאראנען עלטערע
תלמידים, מען מען איז „עץ חיים"
נושא זענען א קלאס פאר זיי. זייער
טענה איז נאך געווארן קרעכטיקער

was a repetition of the old quarrel that the Yeshiva leaders years ago engaged in with the Radvazists, but with greater fury and venom.

YESHIVATH RABBI ISAAC ELCHANAN AND BETH MED- RASH LERABONIM

In its struggle with Beth Medrash Lerabonim Etz Chaim with Rabbi Album at its head had on its side two powerful allies who did not want the Beth Medrash Lerabonim to go on. One was the local orthodox paper under its new editor, and the other was the Isaac Elchanan Yeshiva of New York. The situation was such that the officers of Etz Chaim did not themselves have to carry on the struggle — there was someone to do that without them. And the motive behind the struggle was more than a matter of leadership. The Isaac Elchanan Yeshiva held that no Torah institution in America other than itself should ordain Rabbis. For that reason it could not tolerate a Yeshiva with the name "Beth Medrash Lerabonim."

The name played a very important role. There were Yeshivas in other cities, some not far from New York, but none of them had aroused the ire of the Isaac Elchanan Yeshiva as the "circle" in Chicago had done. This was because no other Yeshiva called itself "Beth Medrash Lerabonim" — a Yeshiva where one studies to become a Rabbi.

Actually in the beginning the name was entirely accidental. It is understood that later when the Torah-institution in question

דאן ווען דער אידישער געגנט וואו די ישיבה איז געווען האט זיך אנגע- הויבן אויסליידיקן און די ישיבה האט געעפנט א אפטיילונג אויף דאנאלאס און האמאן, אין דעם זעלבן געגנט וואו דער „בית מדרש לרבנים" איז געווען. די פירער פון „עץ חיים" האבן געקוקט אויפן „בית מדרש לרבנים" ווי אויף א קאנטרענט. דא האט זיך איינגעלאד איבערנע'הוור'ט די אלטע מחלוקה וואס די ישיבה פירער האבן צוריק מיט יארן געמאכט גען די ריזבויסטן, אבער מיט מער פויער און מער פארביטערטקייט.

**ישיבת ר' יצחק אלחנן אין בית
מדרש לרבנים**

אין קאמף גען „בית מדרש לרבנים" האט די ישיבה „עץ חיים" מיט דעם אלבום ז"ל פראש געהאט אויף איר זייט נאך צווישע בחות, וועלכע האבן מיט געוואלט דעקלארן אז דער „בית מדרש לרבנים" זאל ווירן איין ביה אין געווען די חוגע ארטאדאקסישע צייטונג מיט איר נייעם רעדאקטאר, און דער צווייטער ביה איז געווען די ישיבת ר' יצחק אלחנן פון ניוארק. ס'איז דער- נאכגען אזוי ווייט, אז די פירער פון „עץ חיים" האבן שוין אליין אין קאמף מיט געדארפט זיין, ס'איז שוין געווען ווער ס'זאל פירן דעם קאמף אז זיין ישיבת ר' יצחק אלחנן האט געהאלטן, אז אויסער איר טאר קיין תורה-אנשטאלט אין אמעריקא נישט געבן קיין סמיכות אויף רבנות. דער- פאר האט זי נישט געוואלט דעקלארן א ישיבה מיט א נאמען „בית מדרש לרבנים".

דער נאמען האט דא געשפילט וויי- א גרויסע ראלע. ישיבות זיינען דאן שוין געווען אויך אין אנדערע שטעט, און בפירוש מיט ווייט פון ניוארק, דאך האט קיינע פון זיי נישט ארויס- גערופן קיין אייפערדזוכט ביי ישיבת ר' יצחק אלחנן. ווי ס'האט פאסירט מיט דער ישיבה אין שיקאגא. דאס איז

grew, the name was no longer an accident. Then everybody agreed that the name „Beth Medrash Lerabonim" was quite suited to such an advanced religious school, and the Isaac Elchanan Yeshiva (New York) recognizing the authority of the Chicago Torah center, engaged in a series of debates with it.

All this took place later. In the beginning, however, the founders of the Beth Medrash Lerabonim had no special intention concerning the name that should be of any concern at all to the Isaac Elchanan Yeshiva, and certainly did not mean, heaven forbid, to deprecate its worth.

When the Rabbis sat in the Sucah on Hol Hamoad Sucah (1916) and sought a name for their "circle," there was suggested along with other names that of Beth Medrash Lerabonim. Truth to say the Rabbis accepted the name, but they felt rather dubious about it. In the place where the "circle" studied there still remained the sign "Yeshiva palace" (every one may call his home a "palace"). This fact, as all other incidents in the developments of the present recognized advanced institution for Torah, is an indication that the founders were not only careful in their doings, but that they dared not take a forward step unless circumstances forced them to. Against strong opposition did the Torah institution climb to its present height. The outward press from the opposition cemented the will of the Rabbis, (Rabbi Green-

בענין המדרש וכל ספק אינו נכנס
האם זה נוסף עליהם כפי מה שכתבנו
ואם זאל דירענט אנטוישן אויף א
רבנות שטודיום.

פאסטש אין אבער דער נאמען
פון שיקאגא ישיבה, „בית מדרש
לרבנים" געווען אינגאנצן א צופע-
ליקער. פארשטייט זיך, אז דערנאך
ווען דער דאזיקער תורה-אנשטאלט
האט זיך צעוואקסן, איז שוין דער
נאמען נישט מער געווען קיין צופעלי-
קער. דאן האבן אלע מידה געווען,
אז דער נאמען „בית מדרש לרבנים"
פאסט פאר דעם אינהאלט פון אזא
רעליגיעזער הויכשולע, און ישיבת
י' צחק אלחנן (ניו יארק) אנערקענענ-
דיג דעם איינציגסטן פון שיקאגא
הויכשולע, אז קיינען פארשלאגן
אין די צענטראל תורה-אנשטאלט
שטאטאט געשליסן איינצוארבעטן
דורך די דאזיקע בית מדרש-געזעל-
שטן און אנטווארט — דאס איז געווען
שוין דערנאך, אבער איז דער תשובה
האבן די רבנים פון „בית מדרש
לרבנים" קיין באמערקט ביים אין
דעם נאמען נישט געמאכט וועלכע זאל
האבן א געוויסע ישיבה צו דער
„ישיבת ר' צחק אלחנן"; און שוין
אפגעדערט צו מינדערע, חלילה, איר
וויכטיקייט.

בשעת די רבנים ווענען געוועסן
חול המועד סוכות (1916) אין סוכה
און געווכט א נאמען פאר זייער
ישיבה, איז צווישן אנדערע פארגע-
שלאגענע נעמען אויך געווען דער
נאמען „בית מדרש לרבנים". ווי
האבן דעם נאמען אנגענומען, אבער
אמת זאגנדיק האבן זיי אין דער
תחלה זיך געפילט אפילו שווערלאך
מיט אים. אין דער דורה, וואו די
ישיבה האט געלערנט, איז נאך אלץ
געבליבען די אלטע שילד „היכל
הישיבה" (אין אידיש הייסט עס:
„ישיבה פאצאן"). יעדער קען דאך
דאס זיין דאס — פאצאן! דאך
דאזיקער פאסט זיי אלץ אנדערש

**VICTORY AND UNION OF "ETZ
CHAIM" WITH "BETH MED-
RASH LERABONIM" AND BETH
MEDRASH LATORAH BECOMES
THEIR NAME**

In 1920 there took place the union of Etz Chaim with the Beth Medrash Lerabonim. On Monday March 1 the lot on which the present building stands was purchased for \$17,000. They had \$6,000 from the sale of the Etz Chaim building at 100 Johnson Street, \$2,000 was raised thru donations, and the balance was guaranteed by Shlome Levin, then president of the Etz Chaim. The lot was made over in his name until the balance should be paid.

With this union there came to a close one phase in the rise of the Torah institution — it had secured the recognition of the city. What was the attitude of the local orthodox paper, the *Courier*? In an editorial on March 7, 1920 there appears "In Chicago we have two Yeshivas, Etz

פאכירטענע אין דער אנטוועקלונג פון
דעם איצט אנערקענטן העכערן תורה
אנשטאלט, אין א באווייז, אז זיינע
גרינדער זיינען געווען ניט נאר פא-
רשירים אין זייערע ארויסטרעטונגען,
נאר זיי האבן אפילו ניט געוואגט צו
מאכן א טריט פאראויס פון געוויסע
אומשטענדן האבן ניט געצוואנגען
זיין.

ענדעלמייגער געחזר אין די פאר-
אייניקונג פון "עץ חיים" מיט
"בית מדרש לרבנים" אין
"בית מדרש לתורה" ווערט
ווער באמערקט.

דורך שווערע גענוערשע אטאמען,
האט דער תורה־אנשטאלט אויפגע-
שטיגט צו זיין אינטימער הויז, דער
אויסערלאכער דרום מצד די גענוער-
האט „אויסגעעמענטעוועט" דעם
פארשטאנד דאן ביי די פנים (נידעריגער-
זיכער, מיט א פאסטיק אפארטא-
רובינסטיין, דורך א סעלעקטאן
מיט דעם סארדאג'ס פאסטיילע),
האבן זיי מיט טרערן אין די אויגן
אויף זיך גענומען, אז קיינער פון זיי
טאר נישט פארלאזן דעם פראנט פון
דער דאזיקער מלחמת התורה, ביז עס
וועט דערגרייכט ווערן דער ענדליכער
סיקער נצחון. און אזוי איז געווען
אויך מיט זיין אינהאלט און פראג-
דאמאטישע אנטוויקלונג; — דורך
דער אומאויפֿהערלאכער אויסערלאכער
קריטיק האט דער דאזיקער העכערער
תורה־אנשטאלט גענומען זיין שפיל
האבן צו נאכט און צו ליטן.

אין 1920 איז פארעקומען די פאר-
איינעמל צווישן „עץ חיים“ מיט דעם
„בית מדרש ליהודים“.

מאגנטא, דעם 1-טן מאגנט, איז דער פלאץ פון דעם אינצייטן זיין געקויפט געווארן פאר 17 טויזנט דאלאר. 6,000 דאלאר האבן זיי גע'האט פון דעם פארקויפט „עץ חיים“ זיין. 2,000 דאלאר זיינען געווען געקויפט און אויפ'ן אינצייטן האט נישט געקויפט.

Chaim and Beth Medrash Lera-bonim, where study is carried on diligently. Local Yeshivas are supported by their own communities but the central Isaac Elchanan Yeshiva must be supported by the entire American Jewry." From these lines we can see the attitude of the paper. It still talks of "two" Yeshivas. (That was also the wording of the paper's news items on February 19 and March 3 which reported the purchase of the lot on which the building now stands.) And it is also noted that the "two" Yeshivas are merely local and have no central influence.

That was the issue between the newspaper editor and the Rabbis who supported the Yeshiva. Neither of the opposing parties was lacking in sharp words to argue with the enemy. In the end the Rabbis won out, but to appease the other side it was agreed to call the institution "Beth Medrash Latorah," in which are housed the Beth Medrash Lera-bonim with the Etz Chaim Yeshiva as a preparatory department.

After the controversy was settled, the Jewish Daily Courier along with its publisher, M. Ph. Ginsburg, became the wholehearted supporters of the Hebrew Theological College. The newspaper has remained one of the prime factors in the rise of the institution to its present high position. The aid of the Jewish Daily Courier has always been all-embracing and sincere conclusive evidence of its honest intentions even when it was in the camp of the opposition.

Among the Jewish-English weeklies the Jewish Chronicle (pub-

לעולם דער פארשידענע פון און
חיים", שלמה לעווין, איז וועמענס
נאמען דער פלאץ איז געקויפט נע-
ווארן, אלס פארזיכערונג בין מ'האט
דעם חוב פאצאלט.

מיט דער פאראייניגונג איז דערוויל
פארענדיקט געווארן איין פאזע איז
דער דערמיטונג פון דעם תורה-א-
שטאלט; — ער האט געקראנען די
אנערקענונג פון „שטאט". ווי איז
אבער געווען די שטעלונג פון דער
הינער ארטאדאקסישער צייטונג, „דער
אירישער קוריער"? איז א לייט
ארטיקל (מארטש 7, 1920), ווערט גע-
זאגט: „אין שיקאגא האבן מיר
צוויי ישיבות „עץ חיים" אין „בית

מדרש רבנים" וואו עס ווערט פאר-
טן געלערנט. „אראפ ישיבות ווערן
אויסגארטעט פון דער געמיינדע
אבער די געמיינדע ישיבה י' וועט
אלעס פון אויסגעשטעלט ווערן פון
נאך אפטיילונג אירעכט". פון די
דאזיקע לייט איז עס נישט צו פאר-
טן דער צייטונג י' דעם נאך און
פון „צוויי ישיבות וואו איז אויך

דער נוסח איז די נאטיצן פון דעם
19-טן פעברואר און 3-טן מארטיש,
איז דער זעלבער צייטונג, וואו עס
ווערט געמעלדעט די קניה פון דעם
פלאץ, וואו דער אנשטאלט שטייט
איצט. און עס ווערט פאטאנט, אז די
„צוויי" ישיבות ווילנען לאפאלע און
ניס קיין צענטראלע.

דאס איז געווען דער שטרייטפונקט
צווישן דעם רעדאקטאר מיט די רבנים
פון דער ישיבה-לייטונג. קיין איינעם
פון די שטרייטנרע צדדים האט הילף
ניס געפעלט קיין שארפע ווערטער ויך
אויסצושטעלן מיט זיין געזענער. דער
סוף איז געווען, אז אויסגעפירט האבן
די רבנים, אבער כדי צו מהנה זיין
דעם צווייטן צד אויך, איז פאשלאסן
געווארן, אז דער אנשטאלט זאל הייסן
„בית מדרש לתורה", וואו עס קאנ-
צענטרירן זיך דער "בית מדרש

lished and edited by Hymen L. Meites) excelled in its devoted support of the Hebrew Theological College.

Rabbi Saul Silber, president of the Hebrew Theological College and actively responsible for its leadership, emphasizes greatly the value of the support of the press as described above.

START BUILDING THE PRESENT FINE QUARTERS

Only then when peace was made with the newspaper editor, and the united Yeshiva-front was strengthened, did they betake themselves to building the present structure. Mr. Eisenstein was in charge of the contracting. This resulted in a saving of \$25,000 in the cost of the building, and Ben Zion Laserowitz busied himself with the task of gathering funds.

On Hol Hamoad Sucoth, 1921, the cornerstone was laid. The entire treasury consisted of \$2,000, donated by Ben Zion Laserowitz. But they started to build, the community donated money for the building, and the Yeshiva already had enough for its expenses during the year in which the building was being put up. The building cost \$120,000, and the mortgage was only \$35,000. On Hol Hamoad Sucoth 5682 (1922) the dedication of the building was celebrated under the chairmanship of Joshua Ginsburg. The celebration lasted for two weeks. Thousands of people brought donations, and that together with the proceeds of a bazaar brought \$10,000 into the treasury. This was a good start to insure the yearly budget, which then totaled

לדברים. "מיט ישיבה. עז חיים" אים סכינה.

נאכדעם איז דער „אידישער קור" יער" דורך זיין ארויסגעבער, משה פישל ניונבורג, געווארן אן אויפריכטיקסטער שטיצער פון „בית מדרש לתורה". צו יעדן נויטיקן מאמענט איז אין דער צייטונג געווען געדרוקט לייטאדמיטיקלעך, פאריכטן און נאכציען לטובת דעם „בית מדרש לתורה". זינט דאן איז „דער אידישער קור" „ער" די אלע יארן אן קיין איבעררייס, צווישן די וויכטיקסטע פאקטארן, א דאנק וועלכע דער הויכער תורה'אני שטאט האט געניצט צו זיין גרויסער מדרגה. די שטיצע פון דער צייטונג איז שטענדיג אלווייטק און עס ווערט געטאן מיט אן ערנסטער אידער געזעכניסן. דאס פארווייט איד, אן דעם „קורער"ס כוונה איז געווען אן ערלעכע איד דאן, ווען מיט זיין נאכזער אויסאדמיטקט און גרויסע ווירד קונג איז ער געווען אין דעם לאגער פון די געניער.

ער האט זיך נאר געדארפט איבער ציילן אין דער גערעכטיקט פון דעם צווייטן צד און טאקע אויך דערזען וואהרן די געוועלשפאלטע מינונג איז גענוגט (די היסטארישע פארזאמלונג און געשענאן סטודנט), — איז ער געווארן און ער איז דער געטרייער פריינט פון דעם תורה'אנשטאלט. דער פאראנטווארטליכסטער פירער פון „בית מדרש לתורה", הרב שאול וילבער, באטאנט שטארק די דאזיקע פריינטשאפט, ווי די פריינטשאפט פון דער אידישענלישער פרעסע, איבער הויפט דער „רושואיש קראניקל" דורך זיין רעדאקטאר ארויסגעבער, הויכמן ל. מיטעס, וועלכער האט זיך אלעמאל אויסגעצייכנט מיט זיין געטרייער מיט-הילף צום תורה'אנשטאלט.

מ'הויבט אן בויען דעם איינטיקן גרויסן בנין.

דער פאראנטווארטליכער ישיבה'פראגאט איז באפאנטשט געווארן אין מען צוגעטראגט צו בויען דעם איינטיקן בנין. אלעס איינגעשטען האט אויפער פאסט אויפ'ן בויען (וואס האט צוליב דעם געקאסט פיליגער מיט 25,000 דאלאר), און גנצוין לייזעראוויטש איז ארומגעלאפן שאפן געלט. חול המועד סוכות, תרפ"א (1921)

about \$15,000 and towards which they had only \$6,000, which the "Federated Charities" paid annually to Etz Chaim. Among the later large donations later on were \$6,000 from Nathan Fox, \$3,000 from Mrs. Bernstein in memory of her deceased husband, Louis, and \$3,000 from B. Cohen, (Grand Rapids, Mich.) who was influenced to do this by Rabbi Silver.

At that time there studied in the Beth Medrash Latorah 175 pupils, among them 35 from the Beth Medrash Lerabonim. The first directors were: N. H. Bolotin, A. Blumenthal, A. M. Goldberg, D. Gortchakoff, Rabbi Saul Silver, B. Laserowitz, S. Levin, Rabbi Mushkin, Rabbi Ephraim Epstein, Rabbi Ezziel Epstein, S. P. Platt, Rabbi Cardon, I. Ramechin, A. G. Schulman, I. Schechtman, S. I. Shapiro and Rabbi J. Greenberg, principal, and M. Perlstein, sec'y.

Here this Torah institution ended its second phase. From the "red book" (a constitution which happened to be bound in red covers, in which there was a provision that a Jew who desecrated the Sabbath could not become a member of the board of directors of the Yeshiva) the Beth Medrash Latorah became that which it should have become, a ladder whose rungs lead the students to ordination and to a knowledge of Jewish culture in the spirit of traditional religious Judaism. Graduates also of secular universities, the ordained Rabbis of the Beth Medrash Latorah are fit spiritual leaders for the young as well as for the old. The same

איז געלייגט געווארן דער וויכטיגסטער וועג צו אנדערע פארמעגן איז דאן בא' שטאנען פון צוויי טויזנט דאלאר, געגעבן דורך לייוועראוויטש'ן. אז מען האט אנגעהויבן בויען, האט דער עולם אנגעהויבן געבן געלט, און דערווייל האט שוין די ישיבה געהאט איר אויס' קומעניש פארן גאנצן יאר, וואס דער בנין האט זיך געבויט. 120 טויזנט דאלאר האט די געפירע געקאפט, און א מארגענעדיש איז ביי זיי געפליבן אינגאנצן אויף 30 טויזנט. מיט גרויס פרייד איז חול המועד סוכות, תרפ"ב (1922), געפראוועט געווארן דער חנוכה הבית, וואו יחושע נייבוירג איז געווען טישערסאז. די שטיבה האט זיך געצויגן צוויי וואכן נאכאנאנד. מיינענדיג טעטיגן האט געמאכט געלט, און אינאיינעם מיט דער איינ' נאמע פון דאסאלטדיקן באזארג איז אין פאסט אריינגעקומען א צען טויזנט דאלאר. דאס איז געווען א נוסעך אד' הויב צו פארזיכערן דעם יעדלאכן ברויטשעט. וואס האט אנגעבראכן א 15 טויזנט דאלאר און געהאט האבן זיי נאר זעקס טויזנט. וואס די „פעדערייטער טשארטיטס" פלעגט צאלן יעדלאך פאר דער ישיבה „עץ חיים". (צווישן די שפעטערדיקע גרע' סערע נרבות, זיינען געווען 6,000 דאלאר פון נייטהאן פאקס ע"ה, 3,000 דאלאר פון מרת בערגשטיין, איז אנדיינק פון איר פארשטארבענעם מאן, לואיס, און 3,000 דאלאר פון ב. קראהן, פון גרענד רעפערס, מיינענדיג געגעבן דורך דער ווירקונג פון הרב זילבער.

צו יענער צייט האבן איז „בית מדרש לתורה" געלערנט א 175 תלמידים, צווישן זיי — 60 פון „בית מדרש לרבנים", און די ערשטע דירעקטארן זיינען געווען: נ. ה. פאלאטיק, א. פלומענטהאל, א. מ. גאלדבערג, דוד נאדעטשאטקא, הרב שאול זילבער, ב. לייוועראוויטש, ש. לעווין, הרב מושיקא, הרב אפרים עפשטיין, הרב עזריאל

fundamental principles were followed in preparing men and women teachers for the Talmud Torahs, (a department which was later eliminated), and in the whole educational program for the hundreds of pupils who cared not to be Rabbis or teachers but who wanted to remain Jews in America.

GREAT GROWTH OF THE TORAH INSTITUTION

Rabbi Saul Silber, president of the Beth Medrash Latorah since 1922, undertook to carry out this great task. Thanks to his organizing ability and parliamentary methods, and also to the liberal leanings of the principal, Rabbi Jacob Greenberg, this institution for Torah and Scholarship developed to its present well-deserved greatness. Special departments for "Jewish science" are started from time to time, under such recognized scholars as Dr. Abraham Schechter, Dr. Meyer Waxman and Dr. B. M. Levin. There is engaged as the Chief Rosh Yeshiva Rabbi Nissan Yablonsky, of blessed memory, formerly Rosh Yeshiva in Slabodka during the time of the German occupation. His successor was Rabbi Chaim Itzhak Korb (1928).

Students come to the Yeshiva from Europe, America, and Canada. The students receive monthly stipends ranging from \$15.00 to \$50.00. The budget becomes \$50,000 a year. The institution starts (1923) sending collectors thruout the country, who raise one-fifth of the budget, and directors in Chicago do ex-

עפשיטיון. כ. פ. פלאט, הרב סאדאוו, י. ראזבוין, א. נ. שולמאן, י. שעכט מאנש. י. שפירא, הרב י. גרינבערג — מנהל און מ. פערלשטיין — סעקרעטאר. דא האט דער תורה־אגשטאלט אויך פארענדליקט מיט זיין צווייטער פאזע: — מיט דעם „רויטן ביכעלע“, א קאנגיטטיטוציע וואס איז צופעליג געווען געבונדען אין רויטע טאוועלאד, וואו עס איז געווען א חסדה, אז א איד נישט קיין שוין שבת טאר נישט זיין אין דירעקטארן פאזיציע פון „ישיבה דער „בית מדרש לתורה“ אין ניווארק דאס וואס ער האט געדארפט ווערן — א ליטער וואס זיינע שטאפלען בדיינען זיינע תלמידים פון סמיכה אויף רבנות וחכמת ישראל אין גייסט פון טראדיציע יאנערלעכעניגעס אידישקייט. און ווי ענדוק אויך דיפלאמירטע פון אלער מינע הויכשולן ווערן די מוסכמים פון „בית מדרש לתורה“ די נייכטיקע פירער פאר די עלטערע זיי פאר די יונגערע. די זעלבע גרונדלעגנדיג איז דא אויך געווען ביים צוגלייבן לערער און לערערנים פאר תלמוד־תורה'ס, (א געביט וואס איז נאכהער אנולירט געווארן), און אין דער גאנצער דער ציאוננס פראגראם פאר די הונדערטער און הונדערטער תלמידים, וואס וועלן נישט זיין קיין רבנים אדער לערער, אבער אידן אין אמעריקא וועלן זיי זיין.

דער ערשטער פרעזידענט פון בית מדרש לרבנים אויף גרענשאו סטריט איז געווען הרב אפרים עפשטיין. אין 1921 איז בנציון ליזערנאוויטש געווען פרעזידענט פון בית מדרש לתורה.

גרויסער אויטאריטעט וואוקס פון תורה אינשטאנצן

זינט 1922 ווערט הרב שאול זילבער פרעזידענט פון „בית מדרש לתורה“. א דאנק זיינע ארגאניזאטארישע פיר אינקייטן און פאלאמענטארישע מען טאר, און א דאנק די ליבעראלע טעני רענצן פון מנהל הישיבה, הרב גרינ-

cellent work for the good of this Torah institution. Various auxiliaries are organized ("Beth Medrash Latorah," "Gan Shmuel" (in memory of Rabbi B. Z. Margolin's son Samuel), "Lawndale Women of B. M. L.", "Lazecher Abraham Blumberg", "Machazike Torah", "Malbish Arumim", "A. B. A. Juniors" and the "Sustenance League"). A student loan-fund was organized, to advance money to the boys on the monthly stipends they received from the Yeshiva. Mrs. Sarah Aaronson gave the first \$200 for the fund and Mr. & Mrs. Jacob Shimon Silber gave \$500. In time it grew to \$2,000. A thousand loans amounting to \$10,000 were made.

According to the 1929 report the number of students was 400, among whom were 12 from Canada, 1 from Cuba, 3 from Lithuania, 3 from Palestine, 1 from Poland, 1 from Switzerland, 1 from Czechoslovakia and 56 from various states in America, from the Atlantic to the Pacific. At that time the Beth Medrash Latorah had a membership of 11,429, an income of over \$109,000 and expenditures in excess of \$111,000. In that year they also began to build a home for the thousands and thousands of book in various languages dealing with Jewish literature, which had been collected in the Yeshiva. Among them are some rare books which are not to be had any place else. It is a wonderful library. It is necessary to have a home for it — if not the rare treasure will become worthless. It was also necessary to have more class

בערן אין דער אינטערנאט פאר תורה און וויסנשאפט אינסענוואקסן צו זיין איצטיקער פארדינטער גרויס. אין 1923 ווערן געשיקט משולחים אויסערהאלט שיסאנא, טוען גוטע ארבעט לטובת דעם תורה-אינטערנאט. א ספעציעלע קאטעדע פאר „הכנסת ישראל“ ווערט פארשיידנצייטיק אָנגע- פירט דורך אנערקענטע וויסנשאפטס- לייט, ווי דר. אברהם שעכטער, דר. מאיר וואסמאן און דר. ב. מ. לעווין. הויפט יאש הישיבה ווערט הרב ר' ניסן יאפלאנסקי ו"ל, נעוועזענער דאש הישיבה אין סלאבאדקע אין דער צייט פון איר דייטשער אקופאציע. נאך דער פטירה פון הרב יאפלאנסקי ו"ל אין ארויסגעווען נעווארן הרב קארל צו פארנעמען דעם ארט פון הויפט יאש הישיבה. עס קומט אן ישיבה בחורים פון אייראפע, אסע- רליע און קאנאדע, די תלמידים הויבן אן באקומען פון 15 ביז 50 דאלאר א חודש, דער בודזשעט האלט שוין ביי 50 טויזנט דאלאר א יאר. עס ווערט ארויסגעגעבן א העברעאיש-ענגלישער „ווערקאל“ „מענין“, א וואסל בוך „אוהל מועד“ און אנדערע ליטערארישע אויסגאבען. עס ווערן ארגאניזירט פארשיידענע „אקטיוועס“: („בית מדרש לתורה“, „גן שמואל“, אין אנדריינס פון הרב ב. ז. מאדנאליו'ס זון, שמואל „לאונר- דייל פרויען פון ב. מ. ל.“, „לונד- אברהם פלומבערג“, „מחזיקי תורה“, „מליכיש ערומים“, „א. ב. מ. וועג“ און סטופענדיום פאראיין). ס'ווערט אויך געגרינדעט א „נמילת חסד“ פאנד פאר די בחורים, ארויסצוהעלפן ווי מיט אן הלואה בין ווי באקומען ווערן מאגטלאכן טשעק פון ישיבה קאסע. די ערשטע 200 דאלאר פאר דעם פאנד האט געגעבן מרת שרה אראנסאן און 5 הונדערט דאלאר האבן געגעבן יעקב שמעון און זיין פרוי אהרן פייגא וילבער. מיט דער צייט אין דער נמילת חסד פאנד אינסענוואקסן ביז 2,000 דאלאר. עס זיינען איינגעטיילט גע-

rooms for the increasing number of students. Rabbi Silber called a meeting, and a banquet was held in the home of I. Balaban. In one evening more than \$100,000 was raised for the purpose. Barney Balaban (incidentally he donated \$30,000) was chairman of the undertaking, and they started to erect a \$200,000 structure, a beautiful library which is among the very few of its kind in Jewish America. The building was put up, but they were not able to finish it. The depression came along and put a stop to it. Now that times are improving, the loyal workers hope that Jewry will complete the library building.

The crisis also had its effect on the loan fund treasury. But in this connection the problem was solved. In 1930 the Yeshiva opened a restaurant where the students eat three meals daily. The supervisor of the restaurant is Jacob Bitensky.

VERY IMPORTANT

If there are doubters in the camp of Orthodox Jewry who wonder with sorrow-laden eyes if there will be a perpetuation of traditional Judaism in America — let them be led, these doubters, by the hand to the shining tower of Torah. Beth Medrash Latorah, and let there be opened for them its record-book, the history of its origin and growth, and let us speak to them in this wise:

"In a time of heavy darkness and black ignorance, a few

ווארן א טויזנט נס"ח איין 10,000 דאלאר.

לויט דעם באריכט פון 1929, נע- שריבן פון עקזעקוטיוו דירעקטאר, רבי שמואל סיגל, האט דאן די צאל פון תלמידים דערגרייכט ביי 400, צווישן וועלכע עס זיינען געווען 13 פון קאנאדע, 1 פון קיובא, 3 פון ליטע, 3 פון ארץ ישראל, 1 פון פוילן, 1 פון יעריי, 1 פון טשעכאסלאוואקיע און 56 פון פארשיידענע טעטיס אין אמעריקא, פון אטלאנטיק ביז פאסיפיק א טיטשענדיגער דאט דער גלות פארדן תורה דאן געבט פון

11,429. הנהגה — איבער 109

טויזנט דאלאר און הוצאה — איבער

111 טויזנט. יענעס יאר איז מען איינ

געגאנגען בויען א הויס פאר די

טויזנטער און טויזנטער ספרים איין

פארשיידענע שפראכן און נעביאן אין

דער אידישער ליטעראטור, וועלכע

האבן זיך אנגעזאמלט אין די ישיבה

וויט איר נייע הויס. דא נעמינען זיך

זעכענע ספרים-אטיטיוו. ס'איז א

ביבליאטעק אן אוצר. דארף מען פאר

איר האבן א הויס. איינס — וועט פון

אט דעם זעלטענעם אוצר ווערן א

חורבן. מ'האט אויך געדארפט האבן

מער קלאסימערן פאר דער פארגרע

סערטער צאל תלמידים. האט הרב

וילבער גערופן א ספעציעלען

מיטינג, און א מאלעייט איז

געפראוועט געווארן ביי י. פאלער

פאן איז דער הויס. איז איין אונט

איז געשאפן געווארן פאר דעם ציל

אויבער הונדערט טויזנט דאלאר.

פארט פאלאצא (אנא אים אליין האט

געקאסט א 30 טויזנט דאלאר) איז

געווען טשעכא פון דער אינטערנע

סונג און מ'האט זיך געטעלט בויען

א בנין פון צוויי הונדערט טויזנט דאל.

א שוינקייט פון א ביבליאטעק, וואס

איז צווישן די געציילטע אויבער דער

אידישער אמעריקא. דער גאנצער בנין

איז אויפגעשטעלט געווארן, אבער ער

דיקן אים האט מען ניט געקענט. דער

Jewish people, poor and alone but steadfast and courageous faced the chaotic conditions that existed and with a strong desire for "let there be light" they began and brought to completion a source of Torah for traditional Jews here and everywhere."

A few decades of intensive work on the part of a few people — and what is the result? Over a thousand young Jewish souls have armed themselves in the Beth Medrash Latorah with Jewish knowledge, heart and strength, and they become the active workers in American Jewry. They create not only the atmosphere of the traditional-Jewish existence but also the perpetuation of this existence. At the head of this spiritually armed battalions march the young Rabbis, ordained by the Beth Medrash Latorah, university graduates. In their respective communities in America and Canada they toil in the spirit of the "light of the Torah" and with aid of secular knowledge to win over the minds and hearts of both the young and old in American Jewry. Unceasingly, without a pause there is created day in, day out the whole community.

There is no room for a doubter. There is a place for those who say "no" and for those who say "yes." Those who say "yes" are now being put to the test, to show thru active cooperation with the Beth Medrash Latorah how fast they cling to the eternal ways of Judaism.

קריוס איז געקומען און די שמה צושטערט. איצטער אן די צייט ווייט אויף בעסער האפט מען, אן אידן וועלן ויר א נעם טאן ארויסצוגענדן דעם גרויסן ביפליאטער בנין.
דער קריוס האט זיך אויך אריינגעמישט אין דער „גמילות חסדים" קאסע. אבער דא האט מען זיך אן עצה געגעבן. 1930 האט די ישיבה געעפנט א קיר, וואו די בחורים בארגן זייערע מאלצייטן, דריי מאל א טאג. יעקב ביטענסקי איז דער ממונה איבער די מזונות.

זייער וויכטיק

און אייב עס ווייזט פאראן צווייטן לער אין דעם אידיש-אידענטיטעט פאנער אין אמעריקא. וואס נישטערן מיט איבערפארשטע איינע. צי ס'איז פאראן אן אנדערע פאר'ן בראד דיינעלען אידישקייט אין אמעריקא? — דאס מען זי נעמט, אס די מדינה לער, ביי דער האנט און זיי צו פירן צו אט דעם ליכטיקן תורה-טורעם, „בית מדרש לתורה", און אויפגעבן נען פאר זיי ווי „מגלת היוחסין", די היסטאריע פון זיין אנטשטייאונג און אנטוויקלונג, און וואגן צו זיי אויף: אין א צייט פון גראפע פינצטער ניש און פינצטערע גראבקיט, האבן איינצעלנע געציילטע אידישע מענטשן, אריינע און עלטע, אבער ערלאכע און מוטיקע, זיך איינגעגראבן אין דער דאסאלבדיקער גרויער כאאטישער ווירקלאכקייט, און מיט א שטארקן ווילן פון „ליכטיק זאל ווערן", האבן זיי אנגעהויבן און פארטיג געמאכט די קרוין פון תורה פאר'ן טראדיציאנעלן אידישטום דא און איבעראל.
א פאדער צענדליק יאר אינטענסיווע ערלאכע ארבעט פון איינצעלנע געדציילטע, און וואס איז דער סך הכל? איבער טויזנט יונגע אידישע קעמפן האבן זיך דא, אין בית מדרש לתורה

וויסנשאפט, איבער די מחות און די הערצער פון יונג און אלט אין דעם אמעריקאנער אידנטום. און אז אויפ'הער, אז שום חפסקה ווערט די תורה שאפונג פון א תורת חיים פאר דעם גאנצן כלל טאגטעגלאך געשאפן.

אין איצט ניטא קיין ארט פאר קיין צווייפלער. עס איז יע דא אן ארט פאר „ניין זאנער" און פאר „יע זאנער". — אט די דאזיקע „יע זאנער" שטייען פאר א פרואו צו באדײַטן דורך פראקטישע קאאפעראציע מיט דעם בית מדרש לתורה ווי ווייט דאס איז אין דעם אייביקן וועג פון

פאנאפנט מיט אידיש וויסן — הארץ — און קראפט, און ווי ווערן דאס אקטיוו אינם אמעריקאנעם אידנטום. ווי שאפן דאס ניט פלוין די אטמאספערע פון אידישטראדיע? יאנעלן קיום, נאך טאקע די פארטן זענען פון אט דעם קיום, און אין פאדאויס פון אט דער גייסטיק פאנאפנטער מחנה מארשירן די יונגע רבנים, די מיכמכים פון בית מדרש לתורה, די אוניווערסיטעט נראדואיר טע, און פון ווערע רבנות אמתן אין די פארשידענע שטעט איבער אמעריקא און קאנאדא, ווירקן ווי אינם גייסט פונם אידישן „מאור שבתורה" און מיטן פארמעגן פון אלגעמיינע

הרב ר' ניסן יאבאלאנסקי ז"ל
ערשטער הויפט ראש הישיבה

הרב ר' יהודה ליב גאנדראן ז"ל
ערנפערזידענט „בית מדרש לתורה"

RABBI SAUL SILBER
President

Born 1881 in Alexandrovsky, Kovno, Lithuania, to Aaron Michel and Minna Deborah (Shur) Silber. At age of 3 his parents moved to Dvinsk, where he studied in the Yeshivas under supervision of Rabbi Yomtov Lipman and Rabbi Nohum Feferman till 17. From 17 to 20 he studied in the Lieder Yeshiva under the personal supervision of Rabbi Isaac Jacob Reines, who influenced him strongly. Torah, the Rabbinate, communal work — these became the way in life — the life task for his national-social activities.

Came to America 1900. Married 1903 Sarah Kaplan, New York, who bore two children. Esther and Herzl. His first position as spiritual leader was in Columbus, O. and Youngstown O., where he already displayed his great speaking ability and his desire to work for Jews and Judaism. 1911 he delivered his first sermon in Anshe Sholom Synagogue, and thenceforth he became in fact the tribune of Orthodox Jewry. There is no national-communal undertaking (in the spirit of traditional Judaism) in which he is not an active leader. The Beth Medrash Latorah, of which he has been pres. since 1922, is the crowning glory of his work. His lectures in homiletics are a fine example for the rabbinical students. He is the guiding spirit of the Torah institution. He is written up in detail in the history (Sefer Hazikoron) of Anshe Sholom, in which he has a lifetime rabbinical contract.

נאציאנאל-געזעלשאפטליכער געביט (לויט'ן אידיש-טאגיינזעלן נייסט) וואו ער זאל נישט זיין אנפיהרונג טעטיג. דער „בית מדרש לתורה“ וואו ער איז פיערדעצנט זינט 1922. איז דער „שיח השירים פון זיין פאר-צווייגטער טעטיגקייט. זיינע לעקציעס איז דרייט זיינע א מוסטער פאר די שטודירענדיגע רבנים. ער איז דער לייכטגעדנער זייל פאר דעם הויכן תורה-אנשטאלט. אויספירליך איז וועגן אים געשריבן אין דער היסטארי (ספר הזכרון) פון „אנשי שלום“.

רב שאול זילבער

פרעזידענט פון „בית מדרש לתורה“

געבוירן 1881 אין אלעקסאנדראוו, סקיי קאונטי. ווו פון אהרן מיכל און מינימא דבורה (שור) זילבער. יענע ער ווערט 3 יאר אלט האבן זיינע עלטערן איבערגעצויגן קיין דווינסק, וואו ער לערנט אין די ישיבות אונטער אויפזיכט פון הרב ר' יוסטיב ליפ' מאן און הרב ר' נחום פעפערמאן ז"ל. איז עלטער פון 17 ביז 20 לערנט ער אין בארימטער לידער ישיבה מיט פערזענליכער אויפזיכט פון ר' יצחק יעקב ריינעס ז"ל, פון וועמען ער ווערט שטארק באאיינפלוסט. תורה איז דער ארץ, רבנות איז עסקנות ווערט דער לעבנסוועג אין זיין פאר-צווייגטער נאציאנאל-געזעלשאפטליכער טעטיגקייט.

1900 קומט ער קיין אמעריקא, 1903 הייראט ער שרה קאפלען, ניו יארק, און האט מיט איר 2 קינדער אסתר און חיים-הערצל. זיין ערשטער אַמט אלס נייטיגענער פיהרער איז אין קאלאמבוס — יונגסטאן און עס וווינט זיך נעבן אירם זיין גרויסע רעדנער קראפט און ווייטע אפפירעס צו איר בעטן פאר אירן אידישקייט. דאס השנה 1911 האלט ער זיין ערשטע דרשה אין „אנשי שלום“ שוהל, און פון דאן-אן ווערט ער פאקטיש דער טרייבן פון דעם ארטאדאקסישן איגנטום. ס'איז נישט איין וויכטיקער

RABBI JACOB GREENBERG

Dean of the College

Born (5639) to his parents Solomon and Beila (Yanvitz) Greenberg, in Antopoly, Grodno, Poland. His father was a lumber merchant and a great Talmudical scholar.

At 12 young Greenberg studied by himself, greatly influenced by Rabbi Hirsch Rabinovitz, well versed in mathematics and astronomy. Ordained at 18. Well versed in Hebrew and Russian literature, specialized in physics. Studied 2 years under the Gaonim David Karliner, Chaim Busker, Elya Pruziner, Zalman Sender Maltcher.

In 5660 he married Esther, daughter of Aaron Samuel of Pinsk, became a "Porush" for 3 months in Kovno, and was ordained by Rabbi Herschel Kovner and Rabbi Moses Slabodker. Went to Germany, Mitweide, Saxony, for 4 years studied electrical and mechanical engineering in the famous polytechnic, also attended the polytechnic in Karto and Stuttgart, and practiced in Chemnitz, Saxony.

Came to Chicago (1905), worked for Western Electric and the Edison Company. Quit because of Shabbos. Did not wish to be a practicing Rabbi and devoted his scholarship to Jewish education. Became dean of Beth Medrash Latorah. Original thinker and mathematician, especially interested in Einstein's theory. Published "Porashath Hamoadim" and other works. He has 3 sons Isaac, Louis and Moses.

הרב יעקב גרינבערג

געבוירן (תרל"ט) ביי זיינע עלטערן ר' שלמה און ביילע (ינביץ) גרינבערג, אין אנטאפאלי, גראדנע, פוילן. דער פאטער איז געווען א וואלדיסוואר אבער א גרויסער למדן. צו צוועלף יאר לערנט שוין דער יונגער גרינבערג פאר ויד, זייענדיק שטארק באאיינפלוסט ביים רב, ר' חיים ראפנאוויץ, גרויס אייד אין מאטעמאטיק און אין אסטראנאמיע. צו 18 יאר איז ער געווארן א מוסר, ווייל געלערנט אייד אין חסידות און רבי'סער לימוד. דאסער, איבערהויפט אין פיזיק. 2 יאר פארבראכט ביי די גאונים ר' חיים קארל ליינער, ר' חיים פרידשער, ר' אלי פרוזינער, ר' זלמן סענדער מאלטישער.

אין תר"ם הייראט ער אהרן ב"ד אהרן שניאל ליפשיץ פון פנסה, ווערט א פריש אייד 3 חדשים אין קאונע אין קרית איד במינה פון ר' חיים קאונער און ר' משה סלאד פארקער. דאן פארט ער קיין דייטשלאנד, מיטוויירא, זאקסן, שטודירט 4 יאר עלעקטריק און מאשינענבוי אינם פאואוסטן פאליטעכניקום. באזוכט אויך די פאליטעכניקום אין קייטאז און שטוטגארד, און פראקטיצירט אין בערלין, זאקסן.

קומט קיין שיקאגא (1905), ארבעט ביי די „וועסטערן עלעקטריק" און ביי עדיסאן קאמפ. און הערט אויף צוליב שמידת שבת. וויל ניט זיין פראפעסיר יאנעלער רב און ווידמעט זיין גרויס געלערנאמסטיק פאר דער אידישער דערציאונג, און ווערט דער „דיין" אין בית מדרש לתורה. גרויסער מהדרש אין הויכער מאטעמאטיק, איבערהויפט איז ער אינטערעסירט אין איינשטיינס טעאריע. פארפאסער פון דעם ספר „פרשת המועדים", א. א. — ער האט 3 זין יצחק, אליעזר און משה.

RABBI EPHRAIM EPSTEIN

Born 5636 to Rabbi Zvi Chaim and Beila-Chanah (Bakst) Epstein. Father student of Joseph-Ber, author of manuscript in Halacha and homiletics. Brother Moses Mordecai was Rosh Haya-shiva in Slabodka and Hebron.

Married 5662 Hannah, daughter of Israel Isrolovitch, leader of community in Plungian, Lithuania. Studied in Yeshivas of Mir, Slabodka, etc. Ordained (5664) by Elya-Boruch Camay, Yechiel Epstein and Isaac Jacob Reines.

5669 (1909) came to America. Since 1910 Rabbi of Anshe Knesses Israel, Russian Congregation, Chicago. Former vice-president of Agudath Horabonim of Am. & Can. and of Central Relief. Member of 1st and 2nd Jewish Congress and Mizrahi Executive. Former chairman of Chicago Vaad Hachinuch and Vaad Hayeshivoth. Member of presidium of Misrad and Mercos Horabonim. Former member of board of directors of Federated Charities, etc.

Children: Rabbi Harry Epstein. "Anavas Achim" congregation. Atlanta, Ga.: Simon, Manuel, Ann and Sylvia.

In 1929 his son, David, was martyred while studying, together with 24 other students of the Hebrew Yeshiva.

הרב אפרים עפשטיין

ערשטער פרעזידענט, בית מדרש
לרבנים

דאמריקע וקנדה און סענטראל רעליף.
געווען מיטגליד 1טן און 2טן איה.
פאגערעם און, "ועד תראשי מזרחי",
געווען טשערמאן שיקאגא ועד החנור
און ועד הישיבות, געווען מיטגליד
פרעזידיום משרד און מרכז הרבנים,
געווען פאארדירעקטאר פעדערייטעט
טשארטיס, א. ד. ג.

זיינע קינדער: הרב צבי - חיים,
„אהבת אחים“ שוהל, אטלאנטא, נא.
שמעון אייזיק, עמנואל, ביילאחנא און
צביה.

אין 1929 איז זיין זון הקדוש אהרן
הרב ז"ל, איבערגעשטן אל קדוש השם
בישת"ל לערנען צוזאמען מיט די 24
קדושים תלמידים פון דער חברון'ער
ישיבה, ביים דאציזשן פאגערעם.

געבוירן תרל"ו. זון פון הרב ר' צבי
חיים אין ביילאחנה ז"ל (פאקסט) עפר
שיטיין. פאטער געווען תלמיד פון ר'
יוסף'לע ז"ל, מחבר כתביד הלכה
ודרוש. ברודער, ר' משה מרדכי ז"ל
געווען ראש הישיבות סלאבאדקע און
חברון.

תרס"ב געהייראט גאט ב"ר ישראל
אליו איזאקאוויץ. קהלה'פירער פלוג
ניאן, ליטע. געלערנט אין ישיבות
מיר, סלאבאדקע, א. א. ו. א. מוסטר
(תרס"ד) פון ר' אליזבירד קאמא,
ז"ל, ר' יחאל-מיכל עפשטיין, ז"ל,
און ר' יצחקיעקב ריינעס, ז"ל.

תרס"ט (1909) געקומען קיין אמע
ריקע. זינט 1910 רב אין „אנשי כנסת
ישראל“, רובינע שוהל, שיקאגא.
געווען זייערפירען אידות הרבנים

RABBI CHAIM I. KORB
Member of Faculty

Born 1874 in Piltin, Courland, where his father Rabbi Saul taught class in Talmud for youths. At 16 attended Rabbi Leizer's class in Telz. Studied there with distinction for 3 years. Spent one year in Torah debating with Rabbi Meir Simcha Dvinsker.

In 5656 married Leah Miriam, daughter of Rabbi Moses I. Rabin, author of rabbinical books and a manuscript on Cabala. Ordained with title „Hagaon” by Rabbi Itzl Ponevezer, and took over his father-in-law's position, Rabbi in Palangin, Lithuania After evacuation during war (1914) Rabbi in Pawlograd, Ukrainia. During Kerensky regime, the wealthy Babrosker Rabbi Gotz (Visotzsky's son-in-law) wanted to found a Yeshiva with Rabbi Korb as its head, but at end of war the Jews returned to Lithuania and Rabbi Korb became Rabbi in Zager for 4 years. Elected Rabbi in Beth Medrash Hagodol of Harlem, then one of the finest congregations in New York. There he published first volume of his great Rabbi-

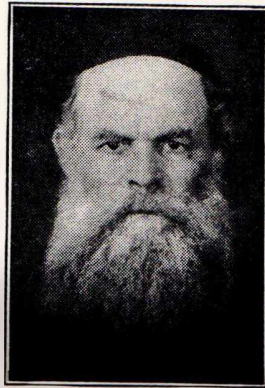
הרב ר' חיים יצחק קארב

געבוירן (1874) אין פילטין, קורל
לאנד וואו זיין פאטער הרב ר' שאול
ז"ל האט געזאגט דעם שיעור פאר די
בחורים. צו 16 יאר קומט ער אן אין
ר' לייזער'ס שיעור אין טעלז, לערנט
מיט גרויס אויסצייכענונג 3 יאר. א
יאר פארבריינט ער אין תורה ביי ר'
מאיר שמחה דווינסקער ז"ל.
אין תרנ"ו הייראט ער לאה מרים
בת הרב ר' משה יצחק ראבין ז"ל,
מורה הוראה אין פאנעוועז, ליטע,
מחבר פון רבנות'שע ספרים, און א
כתב יד איינע קבלה. ר' איזל פאטער
וועזער ז"ל איז איים מסמך מיט'ן
סיטל „הרב הגאון". רב אין פאלאנגין,
ליטע. נאכ'ן מלחמה גירוש (1914)
רב אין פאולאגראד, אוקראינא. בימי
קערענסקי וויל דער באברויסקער רב
און הגביר נאך (וויסנאגאט'ס איידעם)
גרינדן א ישיבה און האבן איינגעלאזן
הרב קארב אלס ראש הישיבה. נאך
דער מלחמה קערן זיך די אידן אים
צוריק צו ווערע היימען אין ליטע אין
הרב קארב איז 4 יאר רב אין זאנער.
פארעכנט צווישן גדולים פון ליטע
און פוילן. ווערט רב אין דעם בית
מדרש הגדול דהארלעם, דאן פון די
שענטסט קהלות אין ניו-ארק. דארט
דערשיינט דער ערשטער חלק פון זיין
גרויסן רבנות'שען ספר „נתיבות
חיים", וועמענס ווייטערדיקע חלקים
וויינען שוין אויך גרייט צום דרוק.
אין תרפ"ח ווערט ער ארויסגערופן
צו זיין דער הויפט ראש הישיבה פון
בית מדרש לתורה.

וויינע קינדער: שלמה, רב, איידעם
פון קאוונער דיין, הרב ר' שמואל
רודנער; דבורה, דאקטאר, פרוי פון
דו. מאיר הענקין, ת"ת וי"ש; פייגע,
פרוי פון הרב לוי קויפמאן; משה,
שוהם; חנה, שילערין גימנוזע יבנה;
דוד לייב, תלמיד ישיבות מעלז סלאך
באדקע, מוסקא בית מדרש לתורה;
יהודית, שילערין.

nical book "Nesivot Chaim", of
which subsequent volumes are
ready for publication.

In 5688 he was called to be
head of Talmudical department of
the Beth Medrash Latorah, where
in addition to daily lectures in
Talmud and Codes, he delivers
a weekly Pilpul for the two highest
classes.

**RABBI CHAIM ZVI HALEVI
RUBINSTEIN**
Member of Faculty

Born 5635 to Israel and Dvora, Slonim, Poland. Studied in Slonim and Volozhin under "Hassidim" and Rabbi Chaim Brisker. Ordained in Volozhin at 20. One year later married Sarah, daughter of Asher Cohen, famous Rabbinical family in Lithuania and Poland. Rabbi Zadok Cohen of Lublin was her uncle.

Went to Palestine, where he was Rosh Yeshiva in Etz Chaim (Jerusalem) for 5 years and principal of Talmud Torah and Yeshivath Shaare Torah (Jaffa) for 13 years. Came to Chicago 1912 and served as Rabbi in South Chicago (8 years).

First founder of the study circle which developed into Beth Medrash Lerabonim, now Beth Medrash Latorah. Since 1921 Rabbi in Shaare Tefilah B'nai Reuben, and Rosh Yeshiva in Beth Medrash Latorah.

Children — Judith, married to M. Silverman, principal Marks Nathan Home; Rachel married to Rabbi Schochet, teacher Marks Nathan Home; Rabbi Zadok, Milwaukee; Rabbi Isaac Avigdor; and Samuel, business man.

רבי חיים צבי הלוי רובינשטיין

נעוירו תרל"ה. וון פון ר' ישראל און דינה. סלאנים פוילן. געלערנט אין סלאנים און וואלזשין פון חסידים און ר' חיים ברוסקער זצ"ל. צו 20 יאר אלטער ער סייגט פון וואלזשין. שפעטער סייגט א יאר הייראט ער חיה שרה בת ר' אשר הכהן. באוואוסטע רבנות'שע פאמיליע אין ליטע און אין פוילן. ר' צדקס הכהן מלובלין אין נעיוון איר פעטער. נאכדער פארן זיי אריבער קיין ארץ ישראל, וואו הרב רובינשטיין אין 5 יאר ראש ישיבה אין „עץ חיים" (ירושלים) און 13 יאר מחל אין ת"ת וישיבה „שערי תורה" (יפו). 1912 קומט ער קיין שיטאנא און ווערט רב אין סייטא שיטאנא (8 יאר). דער ערשטער גרויס-דער פון קבוץ פון וועלכן ס'איז צו שטאנדר נעקומען דער בית מדרש לרבנים. איצטיקער בית מדרש לתורה. זינט 1921 איז ער רב אין „שערי תפלה בני ראובן" און איינער פון די ראשי ישיבות פון בית מדרש לתורה.

זיינע קינדער: יהודית, מרת מ. סילווערמאן, פרינציפאל פון מארקס נייטשהזן האוס; אסתר, אשת הרב זאב ווייל, רב אין אדעסער ישיבה; חתל, מרת הרב שאחאט, לערער אין מארקס נייטשהזן האוס; הרב צדיק מילוואקין; הרב יצחק אביגדור אין סמואל, א נעשעמאטער.

RABBI CHAIM DAVID REGENSBERG

Member of Faculty

Born 1895 in Zambrova, Pol. Descendant of illustrious family. "Baal Halevushim", "Chacham Zevi", Knesses Yechezkel", etc. His father Rabbi Dov Menahem, Zambrova Rabbi, considered one of leading men of his generation. His mother, Sheina Mindel, was the daughter of famous Rabbi Yum-Tov Lipman Chaim Cohen, Rabbi in Zambrov and Lomza.

Studied in Yeshivoth of "Chofetz Chaim", Telz and Slabodka. Ordained (at 20) by Rabbi Moses Mordecai Epstein and the Lomza Rabbi, Yehuda Leib Gordin.

In 1916 (still a youth) he founded a Yeshiva in Zambrova, which still exists today. He and his brother-in-law, Shnadover Rabbi, A. J. Kleppish, were the instructors and the principal was Samuel Finkel, son of Nathan Hirsch, founder and principal of Slobodka Yeshiva.

In 1920 married daughter of above-mentioned Lomzar Goen, (Chicago), Masha, versed in languages. Went to Germany and studied in universities of Berlin and Giessen.

Came to Chicago in 1922 and helped found Misrad Horabonim.

הרב חיים דוד רעגנשבער

געבוירן (1895) אין זאמבראווא, פוילן. שטאמט פון גדולי ישראל: "בעל הלבושים", "החכם צבי", "כנסת יחזקאל" א. א. זיין פאטער הרב ר' דוב מנחם, זעמבראווער רב, פאר רעכנט אלס איינער פון די גדולי הדור און זיין מוטער, שיינע מינדל ע"ה, טאכטער פון בארימטן גדול ר' יוסף טוב ליפמאן חיים הכהן ז"ל, רב אין זאמבראווא אין זיין לאנד.

געלערנט אין ישיבות פון "חפץ חיים", טענע און סלאבאדקע. מוסמך (צו 20 יאר) פון ר' משה מרדכי עפר שטיין ז"ל אין פאן ראשי"ץ רב ר' יצחק יום באראדא ז"ל אין 1916 געווען ער (באקוויט) א ישיבה אין זאמבראווא. ערשטער נאך א צאן עד און זיין שוואגער, הרב ר' אהרן יעקב קלעפשיץ, שניאורסזון רב, געווען ראש הישיבה אין טענע ר' שמואל פינקל זון פון ר' נטע חיה. מנהל גרינדער פון באבאבאדקע ישיבה.

אין 1920 היראט ער טאכטער פון דערמאנטן לאנדער רב, פאקאט אלס "לאנדער נאך", מאשע א מלומדת אין שפראכן. פארט קיין דייטשלאנד, שטודירט אין די אוניווערסיטעטן פון בערלין און גייסען.

קומט אין 1922 קיין שיקאגא, העלפט גרינדן דעם משרד הרבנים. אין יאר 1923 ווערט ער דער ראש הישיבה פאר פוסקים אין בית מדרש לתורה און 1929 קרייט ער "מאטער דיקרי" פון "יוניווערסיטעט אפ שיקאגא". ער דרוקט זיינע וויסנשאפטליכע תלמודישע אפשאנדר לונגען אין "אהל מועד", "דגל התורה" אין "סענטינעל".

ער האט 2 קינדער שרה חיה און אהרן.

In 1923 became instructor in Codes in Beth Medrash Latorah. In 1929 received M. A. from University of Chicago. He published his scientific-Talmudic researches in "Ohel Moed", "Degel Hatorah" and "Sentinel".

He has two children, Sarah and Aaron.

RABBI ZELIG STARR

Member of Faculty

Born (1896) to his parents David and Gite (Feldman) Starr in Yanaveh, near Pinsk, Poland. They were descendants of a well known Rabbinical family.

In his early years he studied at Navaradak and Telz. At 17 he came to Slobodka Yeshiva "Knesset Israel".

In 1921 ordained by Rabbi Moses Mordecai Epstein and by Rabbi Solomon David Cahana (Warsaw).

Came to Chicago in same year. Immediately became member of faculty of Beth Medrash Latorah. At same time he pursued his secular studies at University of Chicago and received degrees of Ph. B. and M. A. Wrote dissertation in English history.

In 1924 married Pearl Cohen, an active social worker.

In 1931 elected Rabbi of "Am Olam", 8006 Cottage Grove Ave., Chicago.

His scholarly article in English „Historical and present day Judaism", is published in the Ohel Moed.

He has two children: Jean and Rashelle.

הרב זעליג סטאר

געבוירן (1896) פא זיינע עלטערן דוד און גיטע (פערדמאן) סטאר אין יאנאבע, לעבן פּינסק, פוילן. זיי שטאמען פון א באקאנטע רבנישע פאמיליע אין יענעם נעמען. אין די אינגערע יארן געלערנט אין נאבארדאק און טעלז. צו 17 יאר פונעם אלט האט אים סלובודקא ישיבה „כנסת ישראל" אויסגעצויגן.

אין 1921 קריגט ער סמיכה פון הרב ר' משה מרדכי עפשטיין, אויך פון ר' שלמה דוד כהנא (ווארשע). אין זעלבן יאר קומט ער קיין שיקאגא, גלייך נאך, גלייך פארטרעט ער די שטעלע אין פערסאנאל פון די ראשי ישיבה אין „בית מדרש לתורה", גלייכצייטיק מאכט ער דורך וועלטלאכע פילדונג אין „שיקאגא יוניווערסיטי" און ער קריגט צוויי דיפלאמאס, פה. ב. און מ. א. געשריבן א דיסערטאציע אין ענגלישע היסטאריע.

אין 1924 הייראט ער פערל קאהן, אן אקטיווע געזעלשאפטלאכע טוערן.

אין 1931 ווערט ער רב אין „עם עולם" שוהל אויף 8006 קאטעדזש גראווע און צווייט, שיקאגא.

אין אהאל מועד אין געדרוקט זיין באשריבענער ארטיקל אין ענגליש: „היסטאריע און ענגלישע יידישקייט".

ער האט 2 קינדער, שיינע חיה און ראשלה.

DR. MEYER WAXMAN
Member of Faculty

Born in Slutsk. Son of Mordecai and Sarah, was educated in Yeshives among them the Yeshiva of Mir, and received Rabbinical ordination at the age of 19 from the Rabbi of Lilian. In 1905 he came to this country and began his literary activity both as correspondent for the "Hazman" of Vilna and writer in the N. Y. Hebrew weekly "Haleom." He received the degrees of B. A. from N. Y. University in 1911 and that of M. A. from Columbia in 1912 and that of Rabbi from the Jewish Theological Seminary, New York, 1913. In 1916 he received his Ph. D. from Columbia, his thesis being "The Philosophy of Don Hasdai Crescas" published by the Columbia University Press. From 1913—17 he was Rabbi of the Jewish communities in Sioux City, Ia. and Albany, N. Y.

From 1917—20 he was principal of the Mizrahi Teacher's Institute in N. Y. and from 1920—

ד.ד. מאיר וואקסמאן

זיין פון מירדכי און שרה פֿרומע. לערנט אין מירער ישיבה. צו 19 יאר מוסמך פון ליליאנער רב. 1906 נעקומען קיין אמעריקע. שרייבט „מכתבים מאמריקה" אין „הזמן". שטענדיקער מיטגעדעטער (א יאר) אין ניוארקער „הלאוס". 1911 קריינט ער דיפלאמא ב. א. פון ניוארק יוניווערסיטעט. 1912 מ. א. און 1916 פ. ד. פון קאלומביא אוניווערסיטעט. 1918 נעמדיגט מיט אויסצייכענונג איר. דעגראד פֿעניאל, ניוארק ווין דאקטאראט טעגס — „די פֿיראזאפיע פון דאן חסדאי קרשקש" — נעדרוקט אין „קאלומביא יוניווערסיטעט פרעס" 1913-17 נעמען רב אין סיו סיטי, איאיווא און אלבאני. נ. י. נעשריבן אין אלע העברעאישע צייטונגען אין אמעריקע.

1917-20 פֿירער פון „פֿיה מילד" למורים מירדכי. 1920-24 נעמט ער פון „מירדכי" אסעדיקע ווין ניוארק 1924 פֿראפעסאר פאר תל"ב אידישע פֿיראזאפיע און היסטאריע אין בית מדרש לתורה מחבר פון „דור דור ומתנביו" ח"א; שטעט פֿון וואסא; היסטאריע פון אידישע היסטאריע ח"א. 1930 און ח"ב, 1933, אין ענגליש „משיב" ישראל" — ענציקלאדי פֿעדירע פון משלים, אפארוזמען פון העברעאישער ליטעראטור אין אלע צייטן מיטגעארבעט אין „הדואר" און „העולם", דזשוואיש קוואטערלי דעויוו" אין אין „נאשאנאל ענציקל לאפעריע". ווין ח"ג, היסטאריע פון איר. ליטעראטור אין פערטיק צום דרוק.

24 general secretary of the Mizrahi Organization of America. In 1924 he became professor of Bible, Jewish History and Philosophy in the Hebrew Theological College of Chicago. He is the author of the following works: Dor Dor U-Mechanchof Part I (History of the Philosophy of Education); Simeon ben Zoma; Mishle Yisroel, an Encyclopedia of Proverbs and quotations culled from the entire Hebrew Literature in Hebrew; and "A History of Jewish Literature," in three volumes in English, two of which have already appeared and the third is on press. He also contributed many learned articles to the "Hadoar," "The Haolam," "The Jewish Quarterly Review," "The National Encyclopedia and to other leading periodicals.

**RABBI ABRAHAM E.
DR. ABRAMOWITZ**

Member of Faculty

Born October 17, 1891, Jerusalem. Son of Rabbi Bernard Abramowitz, Rabbi in New York and St. Louis. Founder of Miz-rachi Organization of America, and Mirjam Charlap. Graduated as Rabbi in 1911, Pri Etz Chaim Theological Seminary, Jerusalem. Married, 1911 to Nechama, daughter of Rabbi Reuben Gottfred, Rabbi in Jerusalem. Three sons, Joel Moïshe, Raphael and Zerubabel. Arrived in the United States in 1914. Matriculated at Lincoln Jefferson University. Received Bachelor of Theology 1919 and Dr. of Theology 1920. Rabbi in Roumanian Congregation, St. Louis, 1914-15. Rabbi in Shreveport, La., 1915-18. Rabbi in Fort Worth, Tex., 1919-22. Director of Midwest Zionist Bureau in Chicago, 1922-25. Director of Jewish National Fund Bureau of America, 1925-28. Rabbi B. M. H. of Albany Park, Chicago, 1929-38. At present, Rabbi Bnai Israel of Austin Congregation, Chicago. Active Zionist and communal worker, member of Board of Directors and Executive Committee of the Hebrew Theological College, lecturer to the advance classes and Homiletics at the College. Author of "The Philosophy of Religion" 1920, and "History of the Jews in Babylonia," in manuscript. Editor of the Jewish Monitor, 1920-22, where many of the Midrashim were translated by the rabbi and published.

דזשעקסאן (בולוו) שיסאנא. אקטיווער ציוניסטישער און נעוועלשפּעליכער טוער; באארגאניזירטער און עקזעקוטיווער פון "בית מדרש לתורה"; נוס פאר די העכערע קלאסן לעקציעס אין בער מדרש. מחבר "פילאסאפיע פון רעליגיעז" אין א בוך, "די אידן פון תורה אין בבל" (נעוועל רעדאקטירט). "היסטאריע מאניטאר" (מעקסעס) 1920-1922. געדרוקט דארטן ווינע ענגלישע איבערזעצונגען פון מדרש.

הרב דר. א. א. אברהמאווין

געבוירן 1891, ירושלים. זון פון
הרב ב. א. אברהמאווין, רב אין
ניו יארק און סט. לואיס. געגרינדער
דער אין אמעריקא. זיין מוטער מיט
הרב"פ (הייז ראש לגליל פוילן), יחוס
ברוך פון דוד המלך.
פון 1911 געלערנט אין „פרי עץ
חיים“ און „מאה שערים“ וואו ער
קריגט סמיכה אויף רבנות. געהייראט
1911 נחמה בת הרב ר' ראובן נוס
פרי ז"ל, באוואוסטער מורה הוראה
ירושלים און האט מיט איר 3 יין —
יואל, משה, רפאל און זרובבל.
קומענדיג 1914 קיין אמעריקא,
ווערט ער רעזידענט אין לינקאלן
דזשעקסאן אוניווערסיטעט, וואו ער
קריגט זיין טה. ב. דיפלאמא (1919)
און טה. ד. (1920). 1914-15 רב אין
לונדאן, נעוועלשע שוהל, סט. לואיס; 1915
רומענישע שוהל, סט. לואיס; 1919-22
רב אין פארט ווארטה, טעקס.
1922-25 דירעקטאר מידוועס
טעקס ציוניסטישע בורא (שיסאנא);
1925-28 דירעקטאר אמעריקאנער נא-
ציאנאליזאציע בורא פון אמעריקא
ניי-יארק; 1929-33 רב בית מדרש
הגדול ראלאנא פארק, שיסאנא, אין
אינצ רב אין „בני ישראל“ (5433)

DR. SAMUEL I. FEIGIN

Member of Faculty

Born in 1893, son of Nahum-Joseph and Nihama-Henes, Kritchew, Mohilev, Russia. Studied Yeshivaths of Mir, Radin, etc. Subsequently began his general studies. From 1912-1916 he studied at and was graduated from the Teachers' Seminary at Jerusalem. After the war he taught at Jerusalem and studied religion, history, and Assyriology in the American School of Archeology.

In 1920 he came to America, and continued his studies in Assyriology, West Semitic languages, and Biblical Criticism. At Yale University he was awarded two scholarships and a fellowship. In 1923 he received his Ph. D. degree (with a dissertation on "Early Babylonian Legal Transactions Dated in the Reign of Samsu-iluna"). He won the Tyer Fellowship in Archeology of \$1,000. From 1923-1932 he taught at the Hebrew Teachers' Institute of Pittsburgh, Pa. In 1932 he came to the University of Chicago as the Assyrian Dictionary Research Assistant. At the Hebrew Theological College he is Professor of Semitic philosophy (1934).

Since 1920 he has published 72 Hebrew articles (400 pages), 27 Yiddish articles (260 pages) and 15 English articles (120 pages) in important journals in Palestine and America. His manuscript "Early Babylonian Contracts Dated in the Reign of Saman-iluna" has 97 plates and 560 cunieform contracts.

ד"ר שמואל י. פיגין

געבוירן 1893, זון פון נחום-יוסף און נחמה-הענע, קריטשעוו, מאהילעוו, רוסלאנד. געלערנט אין ישיבות מיר ראדין, א. א. וו. נאכדעם אנגעהויבן שטודירן אלגעמיינע למודים. 1912-16 געשטודירט און גראדורט אין ירושלים'ער לעדער סעם. נאך דער מלחמה געווען לערער אין ירושלים אין שטידערע רעליגיאזעזע שולעס און אסטראלאגיש אין דער אסטראלאגישער שול פאר ארבעטלעכע. 1920 קען אפמאכט געווען אין אסטראלאגישע אין שטידערע אין אסטראלאגישע יענעס סעמינאריע שפאט, און ביבליאטעק. נעמט אין יעדן 2 סטאלערשיפס און איז געוואוינט. 1923: געקומען מיטל דר. ביזנאסאזע (דיסערטאציע — „אלט באבילאנישע געזעצטעס פראגראממעס פון דער צייט פון סאמאילאנא" — געמיינט ארבעטלעכעס ארבעט פראגראם פון 1000 דאל. געווען לעדער אין העברעאישן לעדער סעמינאר, פיטסבורג, (1923-32). אין „יוניווערסיטי אף שיקאגו" געווארן פארשער פאר אשורישן ווערטער בוך (1932). אין בית מדרש לתורה פראפעסאר פון סעמיטישער ביאלאגיע (1934).

זינט 1920 געדרוקט 72 העברעאטיקעלע (400 ז.) 27 איד. (200 ז.) און 15 ענגלישע (120 ז.) אין וויכטיגע ווערקה אין ארץ ישראל, אמעריקע. זיין מאנוסקריפט „אלט באבילאנישע קאנטראקטן פון דער צייט פון סאמאילאנא" ענטהאלט 97 פלאטן מיט 560 קאנטראקטן אין קיילשריפט.

RABBI ABRAHAM SCHULMAN
Member of Faculty

Born (5642) to his parents Menahem Mendel and Minna Schulman in Slutsk, Minsk, Russia. His father, a great Talmudical Scholar, and student of Rabbi Joseph Ber, gave him good training in Torah and Haskalah, and also his studies in the Lithuania Yeshivas influenced the young Schulman to make Jewish education his life's work.

At 18 he married Pearl, daughter of Nathan Wagner, a well known Jewish family, and in 5668 he became a teacher in Aaronson's Yeshiva in Kiev, and he moved there in the higher Jewish circles.

Because of the political developments in Russia he decided to go to America with his wife and children, William, Aaron and Minna. Passing thru Keshiniev (1906) he became instructor in the "Mogen David" gymnasium, under the supervision of Rabbi Zirelson. In 1921 he was instructor at "Tachkimoni", in Antwerp, under Rabbi Emial.

He came to Chicago in 1922. Since then he has been on the faculty of the Beth Medrash La-torah, teaching Bible, Grammar and Hebrew language.

His journalistic articles are published in Ohel Moed and in the "Hamayon."

סאטמאר פון „בית מדרש לתורה" פאר
תנ"כ, דקדוק און העברעאיש.
זיינע פובליציסטישע ארטיקלען זיין
נאך געדרוקט אין אהל מועד און אין
המעיין.

ר' אברהם שולמאן

געבוירן (תרס"ב) בא זיינע על-
טערן, ר' מנחם מענדל און מיני
שולמאן, אין סלוצק, מינסק, רוסלאנד.
זיין פאטער, א גרויסער למדן, תלמיד
פון רב יוסף בער סלוצקער ז"ל, האט
אים געגעבן א דעצעיאונג פון תורה
השכלה, און אויך די לימודים אין די
ליטווישע ישיבות חצוני נעמירסק און
דעם יונגן שולמאן צו מאכן אידישע
געלערזאמקייט אלס זיין לעבנס-באדורף.
צו 18 יאר הייראט ער פעריל בת ר'
נטע וואגנער, א באוואוסטע אידישע
פאמיליע און אין תרס"ה ווערט ער
לערער אין ארנסטאנס ישיבה אין קיעוו,
און פארקערט דארט אין די העכערע
אידישע קרייזן.

נאך די פאליטישע געשעענישן אין
רוסלאנד, פאשליסט ער צו פארן מיט
זיין פרוי און קינדער זאב, אהרן און
מיניע קיין אמעריקא. דורכפארנדיג
קעשענאו (1920) ווערט ער לערער
אין ניםאנאוו, „מגן דוד", אונטער דער
פירונג פון הרב צירלסאן. אין 1921
שטעלט ער זיך אפ אין אנטווערפן
און ווערט לערער אין „התחבמוני",
געפירט פון הרב עמיאל.
אין 1922 קומט ער קיין שיקאגא
און זינט דאן אין ער אין לערער פער

SAMUEL SELIGMAN
Member of Faculty

Born in Most near Grodno. Son of Baruch and Rachel (Shapiro) Masovetzky, a prominent grain merchant. Received a strictly religious training in his childhood at the home of his uncle, famous Rabbi Chaim Leib Stavisker. Studied in the Yeshivahs of Lomza and Navahrudok. Later came under the influence of the Hebrew Pedagogical Courses in Grodno and began his earnest interest in Haskalah.

In 1905 Samuel Seligman comes to Chicago. Passes elementary and High School Courses and finally graduates from the University of Chicago in 1917 with the degree Ph. B. He then passes the City examination as High School teacher and is subsequently appointed teacher of Hebrew, and lastly of Algebra and Latin in the John Marshall High School.

In 1914, he was married to

הושע זעליגמאן

געבוירן אין מאסט, גראדנע, ווו פון ברוד און רחל (שפירא) מאסאוועצקי קי פון שטוצין, ליטע. דער פאטער האט געלערנט אין וואלאזשין, כל ימיו געווען א גרויסער תבואה סוחר, פון רבנות'שען יחוס.

נאכן פרייזטיקן טוים פון זיין פאטער ע"ה, האט זיך מר. זעליגמאן, אלס קינד, דערצויגן פון זיין פעטער, ר' חיים ליב סטאוויסקער, ו"ל, אין א שטייגן רעליגענאזאציע'שע אומגעבונג. נאכדער געלערנט אין לאגא-ווער ישיבה, אין נאווהרודק פארן און שפעטער סטאוויסק פון די העברעאישע קורסן אין גראדנע, ווער ערסען אין העברעאישע ליטע, פון אבערסאן, אדמאטורס די, "עברת" אין ווערסע טעטיק און העברעאישע נעביט, דערנעבן אים די עלטענטאדע און די העכערע שולן פון, "יונגווערס" און זיין קינדער (תרע"ו) זיין לעצטער דיפלאמא און ווערט גלייך לעצטער און "מאדעל" פון סטאוויסק, וועלכע אים פאונט פאר די העברעאישע קלאס, נאכדער אונטער און לאגא, וואס ער איבערגעפירט אין איצט. תרע"ט געהייראט רבקה בת אליעזר הלוי גרינשפאן און האבן 2 קינדער, פנינה און אליעזר, דערצוין מאדערנע רעליגענאזאציע'שע.

תרפ"ו ווערט ער אויך לערער פון תנ"ך העברעאיש) אין בית מדרש לתורה. געשריבן אין, "הלאום" און אין, "היום" פון ניוארק און אין אויך געוועזענער טעטיק. געוועזן פרעז. "עטרת ציון" שוהל און ווייט פיל יארן רבי פון חברה ש"ס און בעל קורא אין יענער שוהל, שלא על מנת לקבל פרס.

Reva, daughter of Eliezer Greenspan. Two children, Pninah and Eliezer, were born of this union, and were brought up in a modern orthodox Hebrew manner.

In 1925 Mr. Seligman was also appointed instructor of Hebrew in the Hebrew Theological College.

Contributed to the Hal'om and Hayom published in New York, and is active in communal work. Was president of the Atereth Zion and is for many years teaching a class in Talmud and Reader of the Torah on Sabbaths.

RABBI MORDECAI SCHULTZ

Member of Faculty

Born in 1903 in Lachowitz, Minsk, Russia. At an early age he entered the Yeshiva "Ohel Tara," Baranovitz, founded by the Gaon "Chofetz Chaim." He also studied in the Yeshiva of the "Chofetz Chaim" in Smilivitz headed by Rabbi Elchman Wasserman.

In 1921 he came to Chicago and completed his Rabbinic studies at the Hebrew Theological College. He was ordained and received his Smicha from the late Lomzer Gaon, Rabbi Gordon, in 1925. He also graduated from the University of Chicago. In 1926 he married Charlotte Paradise, the daughter of the well known Jonas Paradise of Chicago, a son Pennel Joseph was born to them in 1928. Rabbi Schultz occupied his first pulpit in Congregation Bnai Israel of Indiana Harbor, Ind., where he was Rabbi for four years. In 1928 he was called to join the faculty of the Hebrew Theological College to teach Talmud and Bible in the Yeshivath "Etz Chayim." He is also Rabbi of the Lawn Manor Community Center of Chicago.

רבי מרדכי שולץ

נולדו ב-1903, בלחוביץ, מנסק, רוסיה. בגיל צעיר נכנס ל"אהל תרה"ב, ברנוביץ, שהיה ישיבה מפורסמת, שהיא ישיבת חו"פ. גם למד בישיבת חו"פ של סמיליץ, שהיה ראש הישיבה רבי אברהם וואסערמאן.

נעקמוצו קיין שיקאגא אין 1921, נעלערנט אין "בית מדרש לתורה" און אין די אלגעמיינע שולעס. אין 1925 קוינט ער סמיכה פון "בית מדרש לתורה" און אויך פון לאמזער רב ו"ל, און א.ב.א. דיפלומא פון "יוניווערסיטי אוף שיקאגא".

אין 1926 הייראט ער חסיה-דבורה, ר' יונה פרידס טאכטער, שיקאגא און געבוירן א זון פנואליווסף.

זיין ערשטע רבנות האלט ער אן 4 יאר אין "בני ישראל" שוהל, אינדר הארבעט, אינדר פון דארט ווערט ער אינגעלאדן אין "בית מדרש לתורה" אלס רבי פון גמרא און תנ"כ אין "ישיבת עץ חיים" און אין אויך דער רב אין "לאון מענאר קאמיוניטי סענ"טערל" שיקאגא.

MEMBERS OF FACULTY

RABBI N. BARR

Born in Vilkovisk, Lithuania. Studied in the Yeshivah of Myr and in the "Kolel of Kovno", in Eishishok. It is more than thirty years since he was ordained by the late Rabbi Zundel. In 1929 he was appointed as instructor of Talmud at the Yeshivah "Eitz Chaim" of the H. T. C.

RABBI H. KAPLAN

Born 1900 to Abraham and Esther Kaplan, Baranovitz Minsk. Studied in Slobodka and in Jerusalem. Ordained as Rabbi 1925 by Rabbi A. J. Kook and Rabbi M. M. Epstein. Was accepted as instructor of Talmud in Yeshivath Eitz Chaim of the H. T. C. in Chicago. Received a College education in Lewis Institute.

RABBI N. I. SAX

Born 1900 in Karklan, Lithuania. Studied in Telz and in 1925 was ordained by Rabbi Joseph Leib Bloch. Afterward he came to Chicago and in 1926 was engaged as instructor of Talmud in Yeshivath "Eitz Chaim" of the H. T. C.

He also studied in Lewis Institute, Chicago, and since 1930 he is Rabbi of Congregation "Anshe Cobrin", Chicago.

הרב נחמן באר

געבוירן אין וואלסקאוויסק, ליטע. געלערנט אין מירער ישיבה און אין קאוונער כולל פון אייזישעק. צוריק מיט עטלעכע און דרייסיג יאר האט ער געקראנען סמיכה פון ר' זונדל ז"ל. תרפ"ט איז ער אויפגענומען געווארן אלס רבי פון נמרא אין ישיבת עץ חיים פון בית מדרש לתורה.

הרב נפתלי הערץ קאפלאן

געבוירן 1900, זון פון אברהם און אסתר קאפלאן, באראנאווויץ, מינסק. געלערנט אין באראנאווויץ ישיבה אין און ירושלים. אין 1925 היינט ער סמיכה פון הרב קוק אין פון הרב מיטל מירער עפשטיין ז"ל. דאן קומט, ער קיין שיקאגא אין ווערט אויפגענומען פון בית מדרש לתורה אלס רבי פון נמרא אין ישיבת עץ חיים. ער האט דא אויך גראדואירט א צוויייערלאכן קורס אין לואיס אינסטיטוט, שיקאגא.

הרב נתום יצחק זאקס

געבוירן אין קארקלאן, ליטע. נער לערנט אין טעלז אין 1925 געקראנען סמיכה אויף רבנות פון ר' יוסף לייב בלאך. דאן קומט ער קיין שיקאגא אין 1926 ווערט ער אויפגענומען אלס רבי פון תלמוד אין ישיבת עץ חיים פון בית מדרש לתורה. ער האט אויך געשטודירט אין לואיס אינסטיטוט אין ווייט 1930 איז ער רב אין קוברניער שוהל אין שיקאגא.

RABBI SAMUEL S. SIEGEL
Executive Director

Born (1893) in Uzda, Minsk, Russia. Descendant of a famous chassidic family. His great, great, grandfather Simon. Parnas Hodesh of Minsk; great grandfather Rabbi Solomon Chapiro, a pillar in the founding of the Koidenover Rebbe's dynasty. Grandfather, Noah, teacher of Rabbi Joseph Ber (in his youth). His father, Reb Simon Schochet, until the age of 90 raised money to distribute among the poor. Many wonders are told of Reb Simon Uzda's good deeds. His mother Zirel was a kindly, pious woman.

Studied in Yeshivoh. Studied music under the famous Cantors Levinson, Birnbaum and Prof. Rubenstein. At 16 received Kabbolah for Schchitah, with merit in both theoretical and practical aspects. Has a broad knowledge of song and musical composition. Author of valuable Hebrew manual for music "Introduction to Music."

1912 married Sarah Deborah, daughter of Moses Chaim Magilensky, descendant on her mother's side from the "Schach." Came to America in 1913. Rabbi in prominent communities. Publisher and editor of Anglo-Jewish Journal "Trumpet." The "Light of Israel" (orthodox weekly, New York), cost him several thousand dollars and much energy. Worker for war relief, Jewish Congress

רבי שמואל סיגל

געבוירן (1893) אין אוזדא, מינסק, רוסלאנד. שטאמט פון א בארימטער חסידות'שער פאמיליע. זיין אור עלר טער וידע ר' שמעון פרנס-הודש אין מינסק; עלטער וידע ר' שלמה טשא' פליער, א זייל אין דער גרינדונג פון קוידענאווער רבי'שער דינאסטיע. וידע ר' נח, רבי פון ר' יוסף בער ז"ל (אין זיין יוגנט)). זיין פאטער ר' שמעון שוהט אין ביז 90 יאר ארום געגאנגען אליין צדקה פאר באדערפ' טיפע. וואונדערלעכע ווערט דעציילט וועגן ר' שמעון אוודער'ס צדקות, און א פרומע גוטע נשמה אין געווען די מאמע צירל.

געלערנט אין ישיבות. נעשטודירט חזנות מיט פלאט פון די בארימטע חזנים לעוויעב, פרידמאן אין פראג. ריכטיגטליך צו 16 יאר געקאנט שפילן איין שול'ס מיט גרויס איינפליס. אין ירושלים אין אישור, אין א פאר קאפע קאנסערט אין תל אביב אין תל אביב, פארשט איינפליס. איינפליס פאר שפילן שפילן.

1912 הייבט ער צו שטודירן מיט חיים מאגילענסקי פון אר מיטער פריער איינעוואנדערט צו א אייניקל פון ש"ס. 1913 קומט ער קיין אמעריקע צווישן ירושלים פריער אין אמעריקע וועט ער פארט, דראסטא-ארויסגען בער פון אידישענלישן ווערן אן "טראמפערט". א סך מיינונגער און ענערגיע האט אים געקאסט, די אידן שוין ליבט (אדראמאטישע וואכט פלאט, ניו יארק). טוער פאר'ן מלחמהדעלויף, אידישן קאנגרעס און האיאם. עקעקוטיוו דירעקטאר פון ועד העיר אין קענזאס סיטי, מיורר, אין יוני 1927 עקעקוטיוו דירעקטאר פון בית מדרש לתורה.

זינע קינדער: בתיאמרום, פאר-היינאט צו חיים ליב סאמאל, סתר. צירל, נח צבי, חנה, און חיים מרדכי.

and Hias. Executive director of Kansas City, Mo., Hebrew Schools and Institute, and since 1927 Executive Director of Beth Medrash Latorah.

His children: Bessie, married to Harry Semole, business man, Zirel, Noah Zevi, Ann and Chaim Mordecai.

BENZION LAZER

Born Rosh Hashonah 1859 in Boytik, Kovno, Lithuania, to Hirsch and Treina (after Vilna Gaon's mother). Her father Rabbi Zalmon Schochet was son of Rabbi Gershon, grandson of Rabbi Abraham, Vilna Gaon's brother. Studied in Yeshivas. Received Kabbolah for Schitah.

Purim 5649 m. Eithel Leah d. of Hirsche of Kelm. At behest of Leizeh Telzer, then Kelm Rabbi, Benzion became Gabbai of the Talmud Torah. 5651 he came to America, with blessing of Reb Leible Chosid "he should toil for the Torah and God would prosper him." So was it all his days. President 12 years of Moses Montiflora Talmud Torah, worker for Etz Chaim, and one of builders of Beth Medrash Latorah, Chicago and his 1st President.

Visited Jerusalem (1914) and founded study circle, composed of gifted students, 2 selected by Rabbi I. Diskin from each of the 6 Jerusalem Yeshivas. He donated \$500, and sent money from America until outbreak of war. Gabbai 20 years of Jerusalem Orphan Home and of Meah Shearim. Used to donate \$100 monthly for the best students in Slabodka. Treasurer of Beth Medrash Latorah. Children — Gabriel, George, Meyer, Hannah, Riva & Frieda.

Died 27th day of Ab. 1934, at the age of 75.

ר' בנציון לייזער (אויטש)

געבוירן ראש חשוון 1859 אין בויטיק, קאוונו, ליטע. זיין פאטער איז געווען ר' זלמן שוהט, זון פון ר' גרשון, גרונדענער פון ווילנער גאון'ס ברודער. ר' אברהם'לע, נעכטנס איז ישיבות. נעכטנס קבלה איז שו"ת.

פורים, תרמט, נעמיראט איסאדאט ב'ר חירשע פון קעלעם, לויט פאר לאנג פון ר' לייזער טעלעזער, דאן קעלער מער רב, ווערט ר' בנציון נכ"ל ת"ת. תרנ"א קומט ער קיין אמעריקא מיט א ברכה פון ר' לייזעלע חסיד וצ"ל. ער זאל שוין פאר דער תורה וועט אים דער אויפגעשטער העלפן. און אזוי איז כל ימיו. פרעזידענט, משה מאנטעפיאדו ת"ת, גרינדער פון ישיבת עץ חיים און איינער פון די בויער פון בית מדרש לתורה, שרי קאנא, וואו ער איז געווען פרעז. 1921. ער באזוכט (1914) ירושלים און גרינדעט א קבוץ אין מוצא פון די נעכטע לומדים וואס ר' ירוחם דיס קיין קלויבט אויס צו 2 פון יעדער פון די 9 ירושלים'ער ישיבות. ער לאזט איבער \$500 און פון אמעריקא שטיצט ער זיי מאגאטליך ביזן מלחמה אויסברו. 20 יאר נכ"ל פון יור' ישיב'ער בית מחסה ליתומים און ישיבת מאה שערים, פלעגט שיקן \$100 א חודש פאר די בעסטע ביידיקע און ביאגראפיע ישיבה. ער איז טרענער פון בית מדרש לתורה. זינע קינדער: נביאל, נרשון, סאדא, תת, חירשעלע און פריידא. דנסטאט אונט ב"ז מחסה התרע"ד איז ר' בנציון געשטארבן אין עלטער פון 75 יאר.

OFFICERS

Rabbi Saul Silber, President
 Rabbi A. I. Cardon- Vice-president
 Wm. Lavin, Vice-president
 Samuel Levin, Vice-president
 Rabbi E. R. Muskin, Vice-president
 Adolph Braude, Financial Secretary
 M. Perlstein, Recording Secretary
 Samuel Broida, Treasurer.
 Rabbi Jacob Greenberg, Dean
 Rabbi Samuel S. Siegel, Executive Director.

EXECUTIVE COMMITTEE

Rabbi A. Abramovitz, Jacob Bitensky, Wolf Cohen, Alex Eisenstein, Rabbi Ephraim Epstein, Samuel Ginsburg, M. T. Herwich, Jacob Kraus, S. P. Platt, Adolph Robin, Joseph Roitnick, D. M. Rubin, M. Sevin, Max Shulman.

Chairman

DIRECTORATE

Ald. Jacob M. Arvey, Barney Balaban, Louis Brosilow, H. D. Bubman, Rabbi B. A. Daskal, Rabbi Ezriel Epstein, Wm. Farber, David Fink, Ben Friedman,

M. Ph. Ginsburg, A. M. Goldberg, A. Goldblatt, I. M. Greenberg, H. Hackman, M. Heichman, Nathan Hirschfield, M. Jaffe, Rabbi D. Kaminker, Jacob Kraus, Rabbi Louis J. Lehrfield, Louis Levitetz, Isadore Liederman, Jacob May, I. Mackevich, I. H. Metzger, Max Provus, M. Salk, S. Schrero, David Schaffner, H. Schaffner, Jacob Schwartz, Jacob Shapiro, M. Shlensky, M. Skolnick, Samuel Steiner, Rabbi Morris Teller, L. J. Wilk, Geo. Winsberg, S. Welen-sky, Isadore Zuckerman.

ADVISORY BOARD

H. Bergson, N. H. Bolotin, Emil Brande, I. T. Feingold, Max Goldberg, David Gorchakoff, Albert Gorchakoff, Gershen Guthman, H. Halper, A. Z. Halperin, Harry Hoffman, A. H. Herwich, H. Kliff, S. Kassin, Wm. Laster, Chas. Mishkin, Joshua Mishkin, Oscar Nudleman, I. Rabouchin, Paul Rissman, Geo. Rosenberg, Ike Rubin, S. H. Simon, Alexander Weingart, Hyman Zeleznick.

Besides the directors among whom there are contributors of large sums of money for the H. T. C.; here are also mentioned the following persons who graciously contributed to the institution since its establishment:

Balaban Bros., Hyman Berkowsky, A. Bernstein, L. Bernstein, Benjamin Berris, A. H. Blank, Harry H. Blum, Chas. Bobinsky, Louis Bomash.

Mrs. H. E. Callner, Milton Callner, B. Cohen & Sons, Cohen Bros., Isadore Cohen, L. S. Cohen, S. H. Cohen, R. J. Cohen.

James Davis, Dr. B. DeKoven, Mr. and Mrs. Drucker.

Mrs. Mildred S. Elliott, H. Etchokin.

A. G. Feldman, Judge and Mrs. Harry Fisher, Mrs. Emma K. Friend, Friedlen Bros., Judge Michael Feinberg.

Mr. Jacob Gidvitz, Mrs. Joshua Ginsburg, Leo Ginsburg, L. E. Golan, Henry Goldblatt, David Gorchakoff, Louis Graff, Sol K. Graff, Great Western Laundry Co., Gra-woig Family, M. E. Greenbaum, S. L. Greenstein, Wm. Gumbiner.

Nate Harris, J. S. Hoffman, Governor Henry Horner, B. Horwich, Hymen Bros.

Sam Isenstein, Chas. Izenstarek, Jameson Bros., Joseph Bros. Lumber Co.

Harry Katz, M. Katz, Katz Bros. Superior Tanning Co., Edward Katzinger, H. N. Kohn, S. B. Komaiko, Kosher Star Sausage

Co., Harry Kramer, Geo. B. Kurzon, Morris Kurzon.

Jacob Lanski, B. Laser, Meyer T. Laser, Sol Lazar Sausage Co., L. Levin, Benjamin Levitan, Levitas Bros., Liberty Trust and Savings Bank, A. M. Liebling, Ben Lindheimer, Meyer W. Lippman.

Samuel Mann, Mrs. Rose B. Malkes, B. Manishevitz & Co., Edward Matthew, Samuel Muscat.

Herman H. Newberger.

Osherwitz Bros.

Sam Palmer, Jacob Passman, Patinkin & Pinkovitz, Israel Perlman, M. Perlman, People's Iron & Metal Co., T. Piser, Samuel Philipson, Louis Platt.

Ritholtz Bros., Mitchel Robin, George Rosen, Louis Rosen, Harold Rosenberg, Michael Rosenberg,

Moe Rosenberg, Mrs. Amelia Rubens, L. M. Rubens, Ida Rubin.

I. Samuels, Samuel Sandel, Chas. Schaffner, Israel Schectman, Benj. Schiff, Harry Sex, Simon Schneider-Battinus, Leo Shafton, Nathan Shure, A. L. Silvian, Sinai Kosher Sausage Co., Matthew Sklamberg, Rochel Lea Sklamberg, David Slepnyan, Louis Sokelsky, B. Sopkin & Sons, Louis Sopkin, Herman Spivak, Sam Steinberg, A. L. Stone (Los Angeles, California).

Turner Bros.

Mrs. Leon M. Waldman, Jos. Weil, David Wein, John Weinberg, Meyer Weiner, Jacob Weinstein, Simon Wexler.

Joseph T. Yavitz, B. Yellin.

ACTIVITIES OF THE LADIES' AUXILIARIES

In the early part of 1930, the College Ladies' Auxiliaries sponsored a huge elaborate Bazaar for the benefit of the Building Fund for the new Library. Under the efficient chairmanship of Mrs. Benjamin Schiffman, chairman of the Women's Division, and Messrs. Sol Rosenbloom and H. Spivak (deceased), co-chairmen of the Men's Division, the entire undertaking was most successful and was a grand achievement for all concerned. The proceeds of this Bazaar equalled more than fifteen thousand dollars.

The following organizations participated:

A. B. A. Juniors—Miss Provus, Miss S. Robinson, Miss F. Hoffman, president.

Gan Shmual—Mesdames Kaplan, Greenberg, Shapiro, Lipner, Miller, Mr. M. Hoffman, president.

Lawndale Ladies—Mesdames Ephraim Epstein, B. Solovetzik, Edna Ross, Weisbrod, Wonsofsky, Wolfson. Mrs. Sarah Aronson, president.

Lezecher Abraham Blumberg—Mrs. Rabbi Saul Silber, Mrs. Rabbi

Fannie Alshvang, Mesdames Reznick, Mollie Goldberg, Elisberg, Blumberg. Mrs. Lena Lashkovitz, president.

Mahazike Torah—Mesdames A. Goldberg, L. Cohen, Mrs. Sarah Saunders, president.

Mollie Goldblatt Mansfield—Mesdames A. Goldblatt, H. J. Goldblatt, J. Passman, N. R. Feldman, Doris Singer, M. L. Shapera, J. L. Shapiro. Mrs. Fred Abrams, president.

Leon Waldman Scholarship Society (founded by Mrs. Waldman and at present the Students' Aid)—Mesdames Ike Rubin, Wm. Lavin, Israel Balaban, Jacob Schiff, Eva Katz, Rosenbloom, Samuel Phillipson, A. Fink, J. Weinstein, Mrs. Jacob Shapiro was acting president.

South Side Group—Mesdames J. Mirensky, Abe Goldman, Moses Van Buren, Joseph Snyder, H. Shapiro, Miss Celia Stein. Mrs. Max Goldberg was president.

Sistres of Rebecca—Mrs. J. Glasser, Mrs. Wolf, Mrs. Chas. Shapera, and Mrs. I. Benjamin, president.

RABBI MAX DOBROW
New York

Son of Rabbi Jacob Baruch and Miriam of Zdunskawola, Poland; born 1901. Received his early Jewish education under the guidance of his father. At the age of 13 he entered the Yeshivah of Sochatshov, Poland, where he studied till 1916. He then continued his studies under the supervision of the famous Rabbi Ezekiel Lipschutz of Kalisz, author of Hamidrash V'hamaaseh.

In 1918, he was appointed instructor of Talmud at the seminary in Leipzig, Germany, under the direction of Rabbi, Dr. David Feldman.

In 1920, he came to the United States and entered the Hebrew Theological College at Chicago, Ill., where he received his ordination in March, 1925.

He was then chosen as Rabbi of the Agudath B'nai Israel Congregation of Lorain, Ohio. In Lorain he succeeded in uniting all the various Jewish groups, and by their combined efforts a magnificent center was erected, housing in it all the Jewish organizations under Rabbi Dobrow's spiritual leadership.

In January, 1934, he accepted the position as Rabbi, and principal of the Hebrew school, of the Kingsbridge Young Israel Synagogue, Bronx, New York, while continuing his studies at Columbia University.

הרב מנחם דוברוו

געבוירן 1901, ווידנסקאווא, פוילן. האט געלערנט אין פאטער'ס ישיבה ביז 13 יאר. האט געלערנט אין סאטמאר'ס ישיבה, וואו ער איז געווען א תלמיד. האט געלערנט אין סאטמאר'ס ישיבה, וואו ער איז געווען א תלמיד. האט געלערנט אין סאטמאר'ס ישיבה, וואו ער איז געווען א תלמיד. האט געלערנט אין סאטמאר'ס ישיבה, וואו ער איז געווען א תלמיד.

אין 1918 געווען לערער פון תלמוד אין ליפשיטער סמינאר, אין דייטשלאנד. אונטער דער דירעקציע פון הרב דוד פלדמאן.

ספעציעל פון אמעריקא אין 1920, איז ער אריינגעקומען אין בית המדרש לחור, שיקאגא, און גלייכצייטיק שטודירט אין לואיס אינסטיטוט פאלערדזש. ער האט געקראנט סמיכה פון בית המדרש לחור אין 1925.

אין אפריל 1925 ווערט ער רב פון אגודת בני ישראל קאנטא, לארין, אוהאיו. וואו ער האט געפירט א גרויסע ארבעט. אין סעפטעמבער 9 יאר אפריל 1925 — יאנואר 1934. ער איז אים געווען אונטערגעווען דעם דאמיטלן צענטער, אונטערגעווען די אידשע צו ציאונג אויף א חובב שטוב אין פאראייניגט אלע אידשע ארגאניזאציעס און אנטשטאלטן אונטער זיין גייסט פירערשאפט.

אין יאנואר, 1934, ווערט ער רב און פרינציפאל פון דער ת"ת, בני יצחק אוראלע אין קינגסברידזש, בראונקס, ניו יארק; גלייכצייטיק פארט ווערדן זיין שטודיום אין קאלומביא אוניווערסיטעט.

RABBI LOUIS J. LEHRFIELD

Chicago, Ill.

Born 1902. Son of Israel and Gittel Lehrfield, Chicago. Raised in a strict orthodox environment. Strongly influenced by the late Rabbi Kramer. A student in the „Yeshivath Etz Chaim” from childhood days. Was one of the first five students who composed the nucleus of the „Hebrew Theological College”, when it was first founded by Rabbi Rubinstein; pursued the full course of study at the „Hebrew Theological College”, receiving his ordination in 1925; he has also been ordained by the late Lomzer Gaon. Rabbi Judah Leib Gordon. Holds a Bachelor of Science degree from Lewis Institute and a Master of Arts degree from the University of Chicago.

In 1925 he married Etta Rabinovich, Chicago. Has two children — Joel and David. His first position (two years) was with the Shomrei Hadas Congregation of Kensington; for the next five years he was Rabbi of the Bnei Israel Congregation of Jackson Boulevard, Chicago; at present, he holds a life-long contract with the Austin Community Center of 116 S. Central Ave., Chicago. He is a member of the Board of Directors of the Hebrew Theological College and is President of the Rabbinical Association of the Alumni Association of the H. T. C. He is active in local and national communal projects.

שיקאגא, איז א מיטגליד אין דערעטארן "באחד פון בית המדרש לתורה פרעזידענט פון הסתדרות הרבנים פון צפון אקטיוו אין וויכטיגע לאקאלע און נאציאנאלע מעסיגקייטן.

הרב ל. י. לעהרפעלד

געבוירן 1902. זון פון ישראל און גיטל לעהרפעלד, שיקאגא. דערצויגן פרום-אידיש. שטארק באאיינפלוסט פון הרב קרעמער, לערנט ער קינד ווייז אין „ישיבת עץ חיים", געווען פון די ערשטע 5 תלמידים צו'ס אכץ פאנג פון „בית מדרש לרבנים", פא הרב רובינשטיין; נעלערנט די נאנצע צייט אין בית מדרש לתורה, וואו ער קריגט סמיכה, 1925. און אויך פון לאמזער רב ז"ל. גלייכצייטיק ער דינט ער די ענגלישע סמותלס און קריגט א „בעטשלאר אף סיינעס" דיפלאמא פון לואיס אינסטיטוט, און א „מאסטער אף ארטס" דיפלאר מא פון „יוניווערסיטי אף שיקאגא".

1925 הייראט ער עטא ב'ר ישראל ראבובין, שיקאגא. און האט מיט איר 2 קינדער יואל און דוד. זיין ערשטער רבנות ארט האט ער (2 יאר) אין „בית המדרש לתורה פרעזידענט פון הסתדרות הרבנים פון צפון אקטיוו אין וויכטיגע לאקאלע און נאציאנאלע מעסיגקייטן. 116 סנטה סענטראל עוועניו אין

RABBI ISRAEL MILLER

Hammond, Ind.

Born Plonsk, Poland, May 5, 1896; S. Hyman and Toba (Zaiontz) Miller; studied six years at Rabbinical Coll. at Radin, Poland and Slabodka, Luthuania; married Hadassah Blachman of Plonsk, Poland, March 4, 1919; one son, Joseph; came to U. S. 1921; naturalized 1927; enrolled Hebrew Theological College, Chicago, 1921; prep. Eng. Edn. Medill High School, Chicago; Principal, Hebrew School, Rock Island, Ill. 1924-26; student Augustana Coll., Rock Island, Ill. 1924-26; studied Lewis Institute Coll., Chicago, 1926-28; ordained from the Hebrew Theological College in 1925, where he was Instructor of Talmud and Bible 1926-1928.

Rabbi of Kneseth Israel Cong., Hammond, Ind. since 1929; President of America Lodge 901 (Bnai Brith) Hammond, Ind. 1933-34. Rabbi Miller is now busy preparing his manuscript in homiletics for the press.

רבי ישראל מילער

געבוירען פלאנסק, פוילען, 1896; עלטער, חיים און טויבע (זאיאנטז) מילער; געלערנט דריי יאר אין ראדין און דריי יאר אין סלאבאדקע; געהייראט דאס חרסה בלאכמאן, פלאנסק, 1919; איין זון יוסף; געקומען אין אמעריקא 1921; נאטוראליזירט 1927; אריינגעטראטען אין בית המדרש לתורה, שטאט 1921; עלעמענטארע ענגלישע פילדונג, מעדיקל הייטססכול, שיקאגא; פרינציפאל פון ח"ת ראק איילאנד, איל., 1924-26; סטורענט אוניווערסיטעט קאלעדזש, ראק איילאנד, איל., 1924-26; שטודירט אין לואיס אינסטיטוט קאלעדזש אין שיקאגא, 1926-28; קרייט סמיכה פון בית מדרש תלמוד אין 1925, וואו ער איז אינסטראקטאר אין תלמוד אין חז"ת פארשטאנד; איז נון אין שיקאגא בית כנסת ישראל קנסאט, אינה, ווען 1929; פרעזידענט פון בני ברית לארדז ניו יארק, 901. היסטאריא איינזאמל. 1933-34.

רבי מילער איז באשעפטיגט צו שרייבן צום דרוק ווען כתב-יד אין דרוק.

הרב יוסף עבֿער קריגשטיין

געבוירן (1890). זיין פון ר' עזר
אחיו און חנה טויבא (לעווינזא)
קריגשמיין, אילטא, סובאלא, ליטע.
זיין פאטער איז שו"ב אין פיליפס
בורג, פא. געלערנט אין קאזענע. כולל
האט א כתב יד פון תלמידי תורה אויף
סדר רעביס'טער. זיין זיידע ר' ישראל
היים מ'רייער ז"ל, פון די גדולי
הדור, חסיד, 'הרשות מרחוק'.
זיין עלטער זיידע ר' יודל ראדינער
ה'נעווען פון איין ראדון און אין
מאנא שערס, ירושלים.

הרב קריגשטיין האט פון 14 יאר געלערנט תורה און השכלה אינטער ווין פאטערס אויפויכט. נאכהער גע' לערנט אין לידע פאאיינפלוסט פון הרב יעקבס ז"ל און אין השכלה פון פאטער אייזיקא.

[illegible]

1928 היראט ער דאס פ'ד יונה
און חנה לעווין. ר' יונה איז ר' משה
בויסקער'ס זון.

הרב קריגשטיין האט 2 קינדער
בתיבתיה און ישיאל חיים.

and M. A. at University of Utah. Thesis — "Hebraic Influences in American Civilization". First Rabbinical position in Spokane, Washington. Since 1927 Rabbi in Montifiore Congregation, Salt Lake City. U.

Came to America 1914, studied 3 years at Rabbi Isaac Elchanan Yeshiva, N. Y., and 3 years at Beth Medrash Latorah, where he was ordained (1925). Engaged in secular studies and received B. A.

Mar. (1928) Hadassah, daughter of Jonah and Hannah Levin. Jonah Levin is the son of Moses Boesker.

Rabbi Krikstein has 2 children — Betty Jeanne and Herbert Israel.

RABBI SIMON G. KRAMER
New York

Born in Berhometh, Bucovina. Roumania (formerly Austria), in 1903. Father's name Mechel; mother's name Bella (nee Surkis). Came to the U. S. A. and settled in Chicago, Ill., in September, 1913.

Studied in public schools and high schools and in the Yeshivoth Etz Chaim, of Chicago. Received B. A. degree from the University of Chicago in 1924 and Semichah from the Hebrew Theological College and from the late Lomzer Gaon, Rabbi Yehudah Leib Gordon, in the spring of 1925 (first graduating class); M. A. degree from the University of Chicago, in philosophy, 1926; Ph. D. examinations and requirements in 1928 in the same institution.

In "Ohel Moed" (H.T.C. Publication of 1927) was printed his discourse "Judaism and Spinoza's Philosophy."

Rabbi of Congregation Kneseth Israel, Hammond, Ind., from 1924-1928; Temple Beth-El, Gary, Ind., from 1928-1931; Hebrew Institute of University Heights, New York City, since 1931.

Married Tirza Nelson of Gary, Ind., in 1932. Address—1940 Andrews Avenue, New York City.

הרב שמעון ג. קרעמער

געבוירן 1903. וואו פון מיטל אין
פארא (פריערדיק פאנעוועזשער
סאטמער (אויפן דאנערשט) געווען
עין שולחן אין בערליןסער 1918
געשטאנען אין דער "און" אין
פאנעוועזש. 1924 האט ער באקומען
זיין ב. א. דיפלאם פון "פאנעוועזשער
און שולחן" און אין פאלגנד 1925
האט ער (מיטן ערשטן סמיכה קלאס)
געעקראנט זיין סמיכה אויף ברנות פון
בית מדרש לתורה און פון דעם לאנד
ווער רב, ר' יהודה לייב באראדא, 57'
פארטוענעדיג ווייטער נאך העכערן
שטודיום האט ער אין 1926 אין דער
סאטמער אוניווערסיטעט געקראנט א. מ.
א. דיפלאם אין סלאוואניע און אין
1928 ווער צוגענומען צום מיטל דר.
סלאוואניע.

אין „אונזער מועד“ פון 1927 איז
ערוואקט דאן אפגעדרוקט (אין ענד-
ענע „אונזער מועד“ אין „פארשטאנד“ פון
„אונזער מועד“)

אין די יארן 1928-1929 איז ער געווען
דינער פון אים אין אים 1928-1929 — אין
טעמפל "בית אל" נערו, איסל, און
זינט 1931 איז ער רב פון "היברו
אינסטיטוט" אין ניויערקסיט הייטס,
ניו יארק.

אין 1932 האט ער געזעהט טרונט
געטאן פון געטן, איבער ווי ווייניג
ווער אהער אין אלע אידישע ענינים,
פון אהער ווי פון באציאונגן געבן.

RABBI URI MILLER

Omaha, Neb.

Son of Samuel and Esther (Ingber) Miller, born 1905 New York. On mother's side family is descended from the Tosfos Yom Tov and Rabbi Yechezkel Landau (Node B'Yehudoh). Studied in Yeshivat Etz Chaim and Beth Medrash Latorah, receiving his Smicha in 1927. Received B. S. in arts and literature in 1929. Occupied pulpit of B'nai Abraham Synagogue, Terre Haute, Ind., 1927-1932. In 1923 elected Rabbi of United Orthodox Synagogues of Omaha, Neb. Has contributed articles on Jewish subjects to various periodicals. Is past president of Rabbinical Association of Hebrew Theological College 1929-1933, 'Gon Eden Lodge, No. 110, B'nai Brith, chairman, National Fund Middle West Region 1931. Is member Executive Committee Mizrahi Organization of America, United Orthodox Synagogues of America and active in cultural and philanthropic work.

רבי אורי מילער

געבוירן 1905. זון פון שמואל און אסתר (אינגבער), ניו-ארק. די מוטער שטאמט פון נודע ביהודה און תוספות יום טוב.
געלערנט אין ישיבת עץ חיים און אין בית מדרש לתורה, וואו ער קינט סמיכה אין 1927. נאכדעמיט שטודירט ער אין די ענגלישע סקולס און אין 1926 דאס ער באקומט זיין אייניווערסיטעט ב. א. דיפלאמא.
זיין ערשטע רבנות אפט (1927-32) איז געווען אין „בני אברהם“ שוהל אין טעריהאט, אינדר, אין יאנאדא, 1930 ווערט ער דערוויילט אלס רב פון וועד הקהלות פון אלע ארטאדאקסישע שוהלן אין אמאדא, נעבראסקא. ער באטייליקט זיך מיט ארטיקלען אין פארשידענע פעריאדישע אויסגאבן.
4 יאר געווען פרעזידענט פון דער קהתדרות הרבנים פון ב"א. ערשט קומטו מיטגליד פון מזרחי, „יוניאן אף ארטאדאקס דזשואיש קאנגרעגיישאנס אף אמעריקא“. געו. טשערמאן פון נאציאנאל פאנד אין מיטל וועסט דירזשיאן. געו. פרעזידענט פון „גון עדו“ לאדזש 110 בני ברית און איז טעטיג אין אלע לאקאלע און נאציאנאלע אנגעלעגנהייטן.

RABBI ISRAEL GERSTEIN
Chattanooga, Tenn.

Born 1904 to Mordecai Menahem and Esther Rebecah, Lodz, Poland. Reared in Chassidic atmosphere. Studied in Yeshivas. Came to Chicago at 16, and attended Beth Medrash Latorah, by which he was ordained Rabbi in 1927. During same period studied in public schools and in the University of Chicago.

Elected Rabbi of Ohave Zedek congregation, Denver, Colo., 1927. Received M. A. from University of Denver. His dissertation was a philosophical study of Chassidism. Member of National executive of Mizrahi and afterwards chairman of Zionist district.

1930 married Hannah, daughter of Rabbi Duber Swirsky of Kovner Synagogue, Chicago, and elected Rabbi of Agudath Achim congregation, Shreveport, La. Editor of Yeshiva journal Ohel Moed, for which he also wrote a historical study based on the Responsa of the Rivash, and Novellae in Halacha. Publishes his articles from time to time in other journals. State chairman of

הרב עזריאל גערשטיין

געבוירן 1904 ווו פון ר' מרדכי מנחם ע"ה און אסתר רבקה, לאדז, פוילן. דערצוויין אין חסידות, געלערנט אין ישיבות. צו 16 יאר קומט ער קיין שיקאגא און גלייך אנגעהויבן לערנען אין בית מדרש לתורה, וואו ער קריגט סמיכה אויף רבנות אין 1927. און גלייכצייטיק געשטודירט אין די סקולאר און אין יוניווערסיטי פון שיקאגא.

1927 ווערט ער רב אין „אחיה עדי" שוהל, דענווער, קאנגאריא, און אין „הינזענדיגער צו דענווער" קריגט ער דין „באכטער צו אדם" דעפאטאט. ווין דיסטריקטע אין ער וועט א פילאזאפישע אפאנדלונג וועט חסידות. געווען א חבר פון דער נאצי ציאנאל עקזעקוטיוו פון „מזרחי" און נאכער טיטערמאן פון ציוניסטישן דיסטריקט.

1930 ווארט ער חתם בת הרב דובער סווירסקי פון קאוונער שוהל, שיקאגא, און ווערט רב אין „אגודת אחים" שוהל אין שיווופארט, לאזר וואגא. געווען דעראקטאר פון ישיבת ואטלבור, „אחל מועד", וואו ער אין אויך פארטראגן מיט א היסטארישער אפאנדלונג באזירט אויף תשובות הרמב"ם, און אויך מיט חדושי תורה. פון צייט צו צייט דרוקן זיך ווינט ארטיקלען אויך אין אנדערע שווערמאן. פון ער אין סטעיט טשערמאן פון בני ברית, מיטגליד פון עקזעקוטיוו פון „טעקסאס לאזיוואטא וויאניסט פער דעוויזשן" מיטגליד פון עקזעקוטיוו פון „הסתדרות הרבנים" א. א. א. א. אין אויגוסט 1934, ווערט ער רב אין „בני ציון" שוהל טשאטאנוגא, טענ. צו דאס א באכטער דיסטריקט.

Bnai Brith, member of executive of Tex-La. Zionist Org., member of executive of Rabbinical Association, etc. In August, 1934, he was elected Rabbi of Cong. "B'nai Zion," Chattanooga, Tenn.
Daughter—Hadassah Deborah.

RABBI CHARLES B. CHAVEL
Louisville, Ky.

הרב חיים דוב העוועל

Born in 1906, son of Isaac and Feiga Rosa, Ciechanow, Poland. Raised and received his early education in a Chassidic atmosphere. In 1919 came with his parents to America, and entered immediately the "Beth Hamedrash LaTorah," while attending at the same time regular schools of secular knowledge. In 1928 received his Ph. B. degree from University of Chicago, with special mention of honor in the Department of Philosophy. In 1928 received his "Smicha" from the Hebrew Theological College, and was called to the pulpit of Cong. Anshei Sfar, Louisville, Ky. In 1931 received his M. A. degree from the University of Louisville. Thesis, "Josephus as an Historian."

In 1933 married Miss Florence Kvasna of Brooklyn, N. Y., active in Jewish national circles.

Participated in "Ohel Moed" magazine with a discussion on a Talmudic legal subject. At present occupied with a special study of the Second Commonwealth.

President of Louisville Mizrahi Organization, 1931-33. Spoke in name of Alumni Organization at the Yeshivah Commencement of 1934. Active in local and national organizations.

געבוירן 1906. זיין פאטער איז פריער וויזא, טשעכאסלאו, פוילן. גע-
וואקסן און געלערנט אין א חסידות
שער אטמאספערע. קינדווייז האט אים
זיין פאטער מיטגענומען צום אלע-
סאנדרער רבין אויף יוסטוב.
1919 איז ער געקומען מיט די על-
טערן קיין אמעריקע און באלד אנהער
הויבן לערנען אין בית מדרש לתורה,
און אויך שטודירט אין די ענגלישע
סקולס. 1928 באקומט ער זיין פה.
ב. דיפלאמא פון „יוניווערסיטי אף
שיקאגא“ מיט ספעציעלע ער-באצייכ-
נונג. 1929 קריגט ער זיין סמיכה פון
בית מדרש לתורה און זינט דאן איז
ער רב אין שוהל, „אנשי ספרד“ לואיז
וועל, קענטאקי. 1931 קריגט ער א מ.
א. דיפלאמא פון „יוניווערסיטי אף
לואיזוועל“ אויף טעזיס „יוסיפוס אלס
היסטאריקער“.

1933 הייראט ער פלארענס ב"ד
בנימין קראסנא, ברוקלין, נ. י. אסר
טייט איז אירישע לאקאלע און נאציא-
נאלע טעטיקייטן.
אין ישיבת-שורנא, „אוהל מועד“
איז געדרוקט זיינער א פליפל „ד“
אמות שכותבים בתרשאה“ און איצט
איז ער באשעפטיקט מיט א באזונדער
שטודיום וועגן „בית שני“.

געו. פרעזידענט פון לואיזוועלער
מודעי 1931-33. ביים חת חסמיכה
(1934) פון בית מדרש לתורה איז ער
געווען דער רעדנער אין נאמען פון
דער אליאנץ. ער איז אקטיוו אין לא-
קאלע און נאציאנאלע ארגאניזאציעס.

RABBI CARL L. MANELLO
Youngstown, Ohio

Born in Wloszczowa, Poland: Feb. 15, 1907. Parents: Samuel and Beila (Mintz) Manello. Was reared in a chasidic atmosphere.

Came to Detroit, Mich. in 1920, with his parents. Entered the Hebrew Theological College in 1923, and at the same time attended the secular schools. Was co-editor of the Yeshiva Publication "Ohel Moed". Received the degree B. A. from Northwestern University in 1929, and the Smicha from the Hebrew Theological College, and also from Rabbi Elijah Lipshitz of Poland.

In the same year was married to Anne Finkelstein, daughter of David and Rose Finkelstein of Detroit. Has one son, Joseph Benjamin.

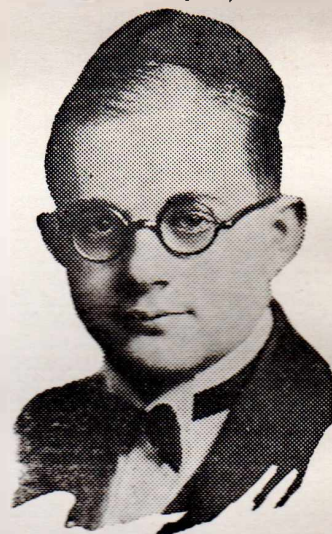
Upon graduating from the Hebrew Theological College, he became the Rabbi of Temple Emanu-El in Youngstown, Ohio, which position he occupies at present.

He is a member of the Zionist organization of America, the B'nai Brith, the American Jewish Congress, and the Secretary of the Vaad Horabonim of Ohio.

He is the author of Embryology in the Talmud (Mahoning County Medical Journal, 1934).

אחי"א. ער איז א מיטגליד פון דער ציוניסטישער אגאנאזאציע, פון „בני ברית“ פון אמעריקאנער אידישן קאנגרעס און דער בערעכטער פון „ועד הרבנים“ פון אחי"א סטייט. ער איז דער פארזאכער פון „עמבריאָלאָגיע אין דער גמרא“, (מאהאנינג קאונטי מעדיקאל ריזשורנאל, יאנואר, 1934).

הרב קלמן ל. מאנעלא

געבוירן (1907) ביי זיינע עלטערן, שמואל און ביילא (מינץ) אין וולאזש-צאווע, פוילן. געלערנט אין חדרים און בית מדרש און דערציגן אין א חסידות'שער אטמאספער.

אין 1920 קומט ער מיט זיינע עלטערן קיין אמעריקא, דעטראיט, און אין 1923 הויפט ער אן לערנען אין „בית מדרש לתורה“, באוובנדיק איר די שולעס פון לאנד. געוועזן מיטדער דאקטאר פון דער ישיבה-אויסגאבע „אוהל מועד“. אין 1929 באקומט ער זיין דיפלאמא ב. א. פון „נארטוועסט טערן“ אוניווערסיטעט און זיין סמיכה אף רבנות פון „בית מדרש לתורה“ און איר פון ר' אליהו ליפשיץ, אין זעלבן יאר הייראט ער נחמה פינקעל שטיין, א טאכטער פון דוד און רויזע פינקעלשטיין אין דעטרויט, מישיגאן און געבוירן א זון יוסף בנימין.

אין 1929 ווערט ער דער רב פון בעמפל „עמנאל“ אין יאנגסטאן,

RABBI LEONARD C. MISHKIN
New Orleans, La.

Born to his father Schneur Zalman and Sarah Dinah (Zilberman) in Givai, Lithuania. Received his early education at the old-fashioned Heder. Later studied with Rabbi Saul Bloch of Kublitz, and at Ramailes Talmudical academy of Wilna.

In 1922 he arrived in the United States, and a year later he entered the Hebrew Theological College of Chicago, attending at the same time the Lewis Institute where he followed a Bachelor of Arts course. He was literary editor of the Hebrew Theologian.

In 1929 he received his Rabbinical ordination, and appointed instructor of Bible, History and Hebrew in the Yeshivath Ez Hayim of the H. T. C.

In 1930 he accepted a call to become educational director of the Menorah Institute of New Orleans. In 1932 he becomes Rabbi of Congregation Beth Israel of New Orleans. In 1931 he married Leah Yablonsky, the daughter of the late Gaon Nisan Yablonsky, Rosh Methibta of the Hebrew Theological College.

Rabbi Mishkin is the author of a monograph in English "Jedajah Bedareshi — his Life & Time", part of which was printed in the Reflex. At present he is occupied with a work on "The Science of Judaism" and other related subjects.

הרב בתרי"א ליפמאן מישקין

געבוירן 1907. זיין פאטער איז שרף דינא (וויזשניצער) מישקין, און מוטער, לעבן סאוועט, ליבע פון 6-טן יאָר לערנט ער אין וויזשניצער ישיבה. ער האט זיך געפונען אין דער חסידות שער התורה אנטפערט פון סובליצער רב ר' שאול הכהן פראג, און נאכהער אין ער אנטפערט פאר נען אין ראמיילעס קלויז, ווילנא.

אין 1922 קומט ער קיין אמעריקא, 1923 אנטקומען אין בית מדרש לתורה און גלייכצייטיג שטודירט אלץ געמיינע לערער. 1929 באקומט ער זיין רבנות סמיכה פון בית מדרש לתורה און א דופלאט ב. א. פון דעם לואיס אינסטיטוט.

1930 הייראט ער לאה יאבלאנסקי, די טאכטער פון געוועזענעם הויפט ראש הישיבה פון בית מדרש לתורה, ר' נחמן ז"ל. זינט 1930 איז הרב מישקין אין ניו ארלינגס, 2 יאר אלס „עדווישאנאל דירעקטאר" פון דעם „מנורה אינסטיטוט" און נאכהער, אלס רב פון קאנג. „בית ישראל".

הרב מישקין איז געווען דערזאגטער פון „היברו טעכעאלאדזשיקא", פונם בית מדרש לתורה, מחבר פון „ידעיה דפני פדריש און זיין צייט" (א טייל געדרוקט אין זשורנאל „דעפאקט"). איצט איז ער באשעפטיגט אין שרייבן „א געשיכטע פון חכמה ישראל" און אנדערע ליטערארישע וויכטיגע שטעלעך. ער אפגאנגלענע, ווערדיק גלייכצייט טיט אקטיוו אין וויכטיקע לאקאלע און נאציאנאלע געזעלשאפטלעכע טעטיגקייטן.

RABBI LOUIS KAUFMAN
Waterloo, Iowa

הרב לוי קאפמאן

Born (1907) Suwalk, Poland. Came to Chicago 1913 with parents, Bernard and Rose (Marcus) Kaufman. Studied in Talmud Torah, Etz Chaim Yeshiva and in Beth Medrash Latorah, and attended at the same time public school and later college.

Ordained Rabbi by Beth Medrash Latorah 1929, occupied pulpit of "Anshe Emet," Chicago, and then elected Rabbi in Chicago Heights. Married 1932 Dorothy Rosenblum, daughter of Denver Rabbi, and in December elected Rabbi of B'nai Jacob Congregation and Jewish Federation, Waterloo, Ia. Studying for his M.

נעבירן (1907) אין סובאלק, פוילן. 1913 קומט ער מיט זיינע עלטערן ברוד און ראזע (מארקוס) קאפמאן קיין שיקאגא. נעלערנט אין תלמוד תורה, ישיבת עץ חיים און אין בית מדרש לתורה, און גלייכצייטיג נע-שטודירט אין סקוהלס און אין קא-לעדזש. 1929 באקומט ער סמיכה פון בית מדרש לתורה, פארטרעט די בימה אין „אנשי אמת" שיקאגא, און נאך בער רב אין שיקאגא האייטס. אין מאי 1932 הייראט ער דאדאני רא-זענבלום, דעמוער רב'ס טאכטער, און אין דעצעמבער ווערט ער רב אין „בני עמם" אין אידישע פער-דעאדע פון וואטערלא, איא. און ער לערנט פאר א מ. א. דיפלאמא אין טעיט יוניווערסיטי אין איא.

נעווענער סעקעטאר פון נאדער וועסט סייד „עזת בני ישראל" אין גאטוואטאר און סעקעטאר פון „אנשי סענ'ס פראדעסיוו קלוב" 10 יאר. פרעזידענט פון סטודענט ארגאניזאציע אין בית מדרש לתורה, מינאליס פון איר דעאדעקאדעציעניש און פרעזידענט פון זיין „סמיכה קלאס". ער איז אקטיוו אין „בני ברית" און זיין וויקאנט איפס ער אויס ניט נאר פון דער בימה און פלאטפארם, נאר אויך דורך זיינע פארטראגן דורך דער ראדיא און ארטיקלען אין דער פרעסע.

A. degree at Iowa State University.

Former sec. of North-West Side "Adas B'nai Israel", organizer and sec. of young men's club, for 10 years Pres. of Students' Organization of Beth Medrash Latorah, member of Journal staff, and Pres. of his graduating class. Active in B'nai B'rith. In addition to his activity in pulpit and on the platform. He speaks over the radio and writes articles for the press.

RABBI MILTON ROSEN

Oklahoma City, Okla.

Boren 1906 to Shabsai and Ida Rosinsky, Vilna, Poland. Came to Chicago with parents in 1907 and in 1911 went with them to Palestine. Studied till 14 in Etz Chaim Yeshiva and in Meah Sheorim. Came to Chicago in 1920, attended Beth Medrash Latorah and public schools. 1921—23 studied at Isaac Elcharan Yeshiva, N. Y., and then returned to Beth Medrash Latorah.

1928 received secular degree from Lewis Institute. 1929 ordained by Beth Medrash Latorah. Married daughter of Joseph Rozin, Chicago Schochet. First Rabbinical position in Dayton, O.. 1930 elected Rabbi of Congregation Emmanuel, Oklahoma City, where he is active in B'nai Brith and in other organizations.

His child Shabsai (named after father) is 3 years old.

הרב מיכאל ראזין

געבוירן 1906. זון פון ר' שבתי און חיה ראשע ראזינסקי, ווילנא, פוילן. אין 1907 קומען זיינע עלטערן מיט אים קיין שיקאגא און אין 1911 פארן זיי מיט אים קיין ארץ ישראל. דארט לערנט ער אין די ישיבות „עץ חיים" און „מאה שערים" ביז אין עלטער פון 14 יאר. אין 1920, וועט ער קיין שיקאגא און הויפט גלייך אן לערנען אין בית מדרש לתורה, שטודירירט איר אין די חניע ענין לישע סקוהלס. פון 1921 ביז 1923 לערנט ער אין ישיבת ר' יצחק אלחנן, ניוארק, און דאן קומט ער צוריק אין בית מדרש לתורה.

אין 1928 קרייבט ער זיין א. א. די פלאמא פון „לואים אינסטיטוט", שיקאגא, און 1929 באקומט ער סמיכה פון בית מדרש לתורה און הייראט שרה ב'ץ יוסף ראזין, שוחד אין שיקאגא. זיין ערשטער רבנות ארט איז אין דעטראיט, אהאיא און 1930 ווערט ער רב אין סאנגרענעיר יעדו עמנואל, אין אקלאהאמא סיטי, וואו ער איז אויך אקטיוו אין „בני ברית" און אין אנדערע וויכטיגע איר דישע טעטיגקייטן.

זיין קינד, שבתי (א נאמען נאך זיין גאטעלייגן פאטער) איז 3 יאר אלט.

RABBI HARRY SHAPIRO

Duluth, Minn.

Born 1906 to Rabbi Mordecai Shapiro and Ethel, in Jerusalem. Studied in Jerusalem "Etz Chaim" and in Rabbi Cook's Yeshiva. Studying for the Rabbinate, he also received "Kabollah" from Rabbi Cook and Rabbi Sonnenfeld. In 1924 he came to Chicago, where he studied in the Beth Medrash Latorah and in the secular schools.

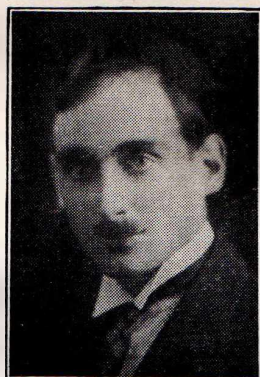
Ordained 1927 by the Beth Medrash Latorah. First position in Bismark, N. D., where he was also secretary of the B'nai Brith. Treasurer of the Yeshiva Alumni. Following year became Rabbi of Beth Jacob Congregation, Madison, Wis. Continued his study at University of Wisconsin. 1930 elected Rabbi of "Agudath Achim" Congregation, Hibbing, Minn. Graduated from Hibbing College.

In 1934 became Rabbi and principal in Jewish Center, Duluth, Minnesota. His excellent work on "Beth Yoseph" is published in the Ohel Moed of the Beth Medrash Latorah.

ר' ח' שפייר

געבוירן 1906, א זון פון ר' מרדכי שפייר אין איטא, ירושלים. געלערנט אין ירושלים'ער, "עץ חיים" אין ישיבת הרב קוק. לערנענדיק אהרן רבנות, קרייגט ער אויך קבלה פון הרב קוק און פון הרב זאנענפעלד ו"ל. אין 1924 קומט ער אין שיקאגא, לערנט אין בית מדרש לתורה און אויך אין די ענגלישע שולעס.

אלול, 1927, קרייגט ער זיין סמיכה פון בית מדרש לתורה און זיין 1-טער אמט אין בית מדרש לתורה, נאך דאס קאטא, זייענדיק אויך סעקרעטאר פון דארטין, "בני ברית" און טרעזשורער פון דער ישיבה'אלומני אויף 2-טן יאר ווערט ער רב אין "בית יעקב" שולח מעדיסאן, וויסקאנסין און ער האט א זון ביי זיין אייניקל "יחיאל" ביים 8-טן יארגענדיק. אין 1930 ווערט ער רב אין "אגודת אהים" שולח הייבנג, מינעסאטא און נאך דאזיגס פאר רב קיינעם פארענט. אין 1934 ווערט ער רב אין בית יעקב אין אידישן צענטער, דולות, מינעסאטא. זיין וויכטיקע אפמאכט פונעם וועג, "בית יוסף" אין געדרוקט אין, "אהל מועד" פון בית מדרש לתורה.

RABBI IRVING A. WEINGART
Fort Wayne, Ind.

Born 1907 in Chicago to Samuel and Sima. Reared in a religious Jewish atmosphere. Studied in Etz Chaim Yeshiva, then in Beth Medrash Lerabonim on Grenshaw St., and in Beth Medrash Latorah, where he was ordained as Rabbi in 1933. Attended secular schools, received A. A. degree from Crane College, and Ph. B. degree from University of Chicago in 1929.

First Rabbinical position in Milwaukee, Wis., Beth Israel (Russian Congregation). 3 years Rabbi in Yanaver Congregation. Chicago, 1933 elected Rabbi of B'nai Jacob, Fort Wayne, Ind.

Married 1934 Hilda, daughter of Rabbi Judah Leib Graubart, former Stashiver Rabbi, author of Rabbinical work "Chavolim Baneiyim" (4 v.) and other books. Former Chief Rabbi of St. Louis and now Chief Rabbi of Toronto, Canada.

Rabbi Weingart is active in all local and national Jewish undertakings.

הרב אברהם אייזיק וויינגארט

נעפיון 1907, שיכאנא ווא פון שמואל יצחק ע"ה און סימא. נער וואקסן אין א פרויזאדישע ברייט. געלערנט אין ישיבת "עץ חיים" נאך הער אין "בית מדרש לתורה" וואו ער קריגט זיין סמיכה, 1933. גלייכצייטיק טיף געשטודירט אין די אקאדעמיע סקולס, אין קרעין ראלעווע, וואו ער קריגט זיין דיגרי, "אסטאטיאניט אפ ארט" און פון יוניווערסיטי אפ שיקאג נאך 1929. קריגט ער זיין "בעטשארג אפ פילאסאפי" דיגרי.

זיין ערשטע רבנות אין בית ישראל (רוסישע שוהל) מילוואקי, וויסקאנסין. 3 יאר רב אין יאנאווער שוהל, שיקאג. נאך און אין 1933 ווערט ער אויפגענומען אלס רב אין "בני יעקב", פארט וועין, אינדיאנא.

1934 הייראט ער היינדה בת הרב ר' יהודה ליב גראנבארד, נעוועזענער סטאשעווער רב, מחבר פון חרדשי תורה, "חבלים בנעימים", 4 טייל און אנדערע ליטוויש'שע ספרים, נעוועזער נער רב הכולל אין סט. לואיס און איצט רב הכולל, טאראנטא, קאנאדא. הרב וויינגארט אין נעוועזשאפטליך טעטיג אין אלע לאקאלע און נאציאנאלע טעטיגקייטן.

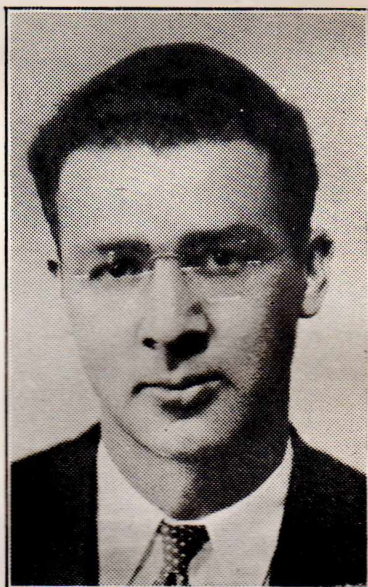
RABBI MORRIS CASRIEL KATZ
Montgomery, Ala.

Born September 9, 1909, in Chicago, Ill. In his early youth he studied Jewish subjects by himself. He asked the scholars of Kehillath Jacob congregation, where he and his father davened, to teach him, and one of them, a Schochet, undertook to do so. He was thus prepared to enter Etz Chaim Yeshiva. Received rabbinical degree from Hebrew Theological College in 1932.

Graduated from Crane College in 1929 and attended Lewis Institute, both of Chicago. First rabbinical position, Petersburg, Va.

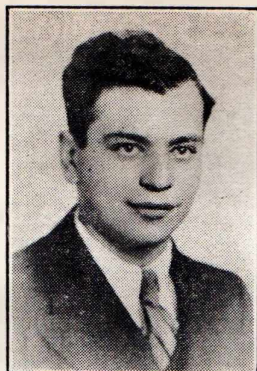
Since 1934 rabbi of Agudath Israel Congregation of Montgomery, Ala., member of Executive Board Jewish Federation of Montgomery, member of Executive Board of Southern Young Judaea Association, chairman of committee on Jewish Music of Southern Young Judaea, leader of Young Judaea in Montgomery, member of B'nai Brith. Address, 346 Sayre St., Montgomery, Ala.

הרב מאריס כתרילא כץ

געבוירן 1909 אין שיקאגא. אין זיינע קינדער יארן האט ער אליין זיך געזוכט א וועג ווי צו לערנען. ער פלעגט דאווענען מיט זיין פאטער אין „קהלת יעקב“ שוהל, האט ער געדענט ביי די לומדים פון דארטן, ווי זאלן מיט אים לערנען, איינער, א שוהל, האט זיך גענומען צו דעם און האט מיט אים געלערנט ביז ער האט דערגרייכט די נויטיקע למודים, אנצו קומען אין ישיבת עץ חיים — אזוי האט ער געשטינען ביז ער האט געדריקט דעם גאנצן קורס פון בית מדרש תלמוד, וואו ער האט (1932) געזאגט זיין כתיבה איז רבנות. ער האט אויך געזאגט אין קדיש קאד

לערנש (1929) און באזוכט דעם לואיס אינסטיטוט אין שיקאגא. זיין ערשטער רבנות אָפּט איז געווען אין פעטערסבורג, ווירדזשיניא. 1934 ווערט ער רב אין „אגודת ישראל שוהל“, מאָנטגאָמערִי, אַלאַבא. עקזעקוטיוו מיטגליד פון דאָרטיקער אידישע פערעראציע, סאָומהערן יהודה הצעיר פאראייניגט, וואו ער איז משער מאן פון קאָמיטעט פאר אידישע מיר זי.ס. פירער פון יהודה הצעיר אין מאָנטגאָמערִי און מיטגליד פון „בני ברית“.

RABBI SOLOMON ZAIMAN
Indiana Harbor, Ind.

הרב שלמה ציימאן

Born 1910. Son of Rabbi Zivi Hirsh and Pesia Zaiman, Lithuania. Raised until the age of 13 in the Lithuanian "Beh-Medrash." Came to America in 1922 and entered Yeshivah Rabbi Isaac Elchanan, New York, where he studied for five years. After that he transferred to the Beth Medrash Latorah of Chicago, Ill., where he was ordained in 1932. He also is a graduate of the Lewis Institute, Chicago, Ill., and is now continuing graduate work at the University of Chicago.

While in the Yeshiva he was the editor of the Yeshivah publication "Hamayan," and at present is the vice-president of the Alumni Association of the Yeshiva.

His first position was in Syracuse, N. Y. At present he is the Rabbi of Indiana Harbor, Ind.

געבוירן 1910 וון פון הרב ר' צבי ז"ל און פעסיה ציימאן, וואלקעניקע, ליטע. געלערנט אין זיין געבורטס שטאט ביז 13 יאר, דאן אנגעקומען אין ישיבת ר' יצחק אלחנן ניויארק. געלערנט דארט 5 יאר. אין 1928 קומט ער אן אין בית מדרש לתורה, וואו ער לערנט ביז 1932 און באקומט זיין סמיכה אויף רבנות. גלייכצייטיק שטודירט ער אלגעמיינע וויסנשאפט אין די סקולס און קריגט זיין דיפלאמא ב. ס. פון לואיס אינסטיטוט, שיקאגא.

זיין ערשטע רבנות אמט פארטרעט ער אין סיראקיוס, נ. י. און איצט איז ער רב אין אינדיאנא הארבאר, אינדיא. געווען רעדאקטאר פון ישיבת זשורנאל "המעין". אקטיוו אין ציוניסטישער ארגאניזאציע, מיטגליד פון בני ברית, ווייס פרעזידענט פון דער ישיבה אלומני, איז טעטיג אין אלע לאקאלע און נאציאנאלע אונטערנעמונגען.

Upper Row—Right to Left: Nahum Schulman, Leo Brener, Jacob M. Brown, and David L. Korb.
Lower Row: David S. Shapiro, Joseph A. Gorfinkel, Carl Kopple Castle, and Louis Milgrom.

RABBI LEO BRENER

Born 1909 in New Orleans, La., to Elias and Fanny (Lew) Brenner. Went to Chicago in 1924 to study at Beth Medrash Latorah. Received Ph. B. degree from University of Chicago 1928, M. A. in 1930. Dissertation subject—"Palestine Under the British Administration."

Ordained Rabbi by Beth Medrash Latorah in 1934.

RABBI JOS. GORFINKLE

Born in Pahost, Minsk; father, Solomon; mother, Jochebed. Studied in Yeshiva at Telz; helped found Yeshiva at Montray, Switzerland; one of the first teachers there; studied at Lewis Institute in Chicago; studied in Hebrew Theological College since 1928.

Ordained in 1934.

RABBI DAVID LEO KORB

Born in Lithuania. Son of Rabbi Chaim I. Korb of the Hebrew Theological College, Chicago. Completed his secular education at Crane College and Lewis Institute. Studied in Telz and Slabodka. Studied at the Hebrew Theological College since 1928 and was ordained in 1934.

RABBI KOPPLE CASTLE

Descended from a long line of Rabbis. Son Mordecai and Neche-Raitze. Pilvishker, Iluy, Rabbi Kalman of Zagar, is the uncle of his father. Twice he received scholarships from H. T. C., where he was ordained in 1934. B. S. degree from Louis Institute. Has tendered english translation of Midrash to Oriental Institute of U. of C.

RABBI DAVID S. SHAPIRO

Born in Philadelphia, Pa. Father, Rabbi Solomon Shapiro, now of Denver; mother, Dinah. Studied at Crane College, University of Chicago, Lewis Institute, studied in Yeshivath Etz Chaim and H. T. C.; contributor to Jewish Daily Courier. Ordained in 1934.

הרב לעא ברענער

געבוירן 1909, זון פון אלעא און פייגא (ליי) ברענער, ניו ארלינס, לור אייזאק. 1924 אנגעקומען אין בית מדרש לתורה, שיקאגא, אין געקראנט סמיכה אין 1934. זיין פה. ב. דיפלאם מא (1928) און מ. א. (1930) קליינט ער פון "הינזיכערטע" און שיקאגא. זיין דיסערטאציע איז געווען "פאלעסטינה אונטער דער בריטישער אדמיניסטראציע".

הרב אברהם יוסף גארפינקל

געבוירן אין פאהאסט, מינסקער גור פער. זון פון שלמה ע"ה און יוכבד. געלערנט אין טעלזער ישיבה, אנטויל גענומען אין דער גרינדונג פון דער ישיבה אין מאנטרע, שווייצערע, געזען איינער פון די ערשטע לערער דארט; שטודירט אין לואיס אינסטיטוט; מומ; געלערנט אין בית מדרש לתורה זינט תרפ"ח, וואו ער האט געקראנט זיין סמיכה אין 1934.

הרב דוד ליב קארב

געבוירן אין ליטע. זון פון ריש מתיבתא פון בית מדרש לתורה שיר קאנא. געשטודירט אין קרעין סלאדקעזש און לואיס אינסטיטוט. געלערנט אין טעלזער און סלאבאדקער ישיבות. גענומען אן אקטיוון אנטויל אין דער ארטאדאקסישער יוגענטפאר וועגונג אין ליטע. געלערנט אין בית מדרש לתורה זינט תרפ"ח און געקראנט סמיכה אין 1934.

הרב יעקב קאפלע קעסער

שטאמט פון דורות רבנים. זון פון מרדכי און נעכערייזע, שיקאגא. פילר ווישקער עלוי, ר' שלמן פון זאנער, ליטע, אין זיין פאטער'ס פעטער צוויי מאל באקומען אויסצייכנונגסאלער שויפס דורך בית מדרש לתורה, וואו ער קוינט זיין סמיכה אין תרצ"ד. אין 1931 געקראנט ב. ס. דיפלאמא פון לואיס אינסטיטוט. צוגעשטעלט זיין מאנוסקריפט פון מדרש רבה אין ענגליש צום אריענטאל אינסטיטוט פון שיקאגא יוניווערסיטי.

הרב שלמה שפירא

געבוירן אין פילאדעלפיע, פא. זון פון הרב זלמן שפירא און דינה, דענער, קאנאדא. שטאמען פון "הדרה ביהודה". שטודירט אין קרעין סלאדקעזש לואיס אינסטיטוט אין ליטע, שיקאגא יוניווערסיטי. ביטערנער צום "אידליק קוויער". געלערנט אין ישיבת עץ חיים און בית מדרש לתורה. געקראנט סמיכה אין 1934.

RABBI NAHUM SCHULMAN

Born in Warsaw, Poland; father, Sholom Abraham; mother, Chaya. Studied at Crane College and Lewis Institute; studied at H. T. C. since 1928; author of dissertation, "Spanish Jewish Life in Time of Asheri." Ordained in 1934.

RABBI LOUIS MILGRON

Born in Ozirow, Poland; father, Samuel; received B. S. at Lewis Institute in 1930; studied at H. T. C. since 1923 and was ordained in 1934.

RABBI JACOB M. BROWN

Born in Ostrov, Poland; father. Shoem; mother, Shaine. Studied in Polish Yeshivoth. Took on active part in Orthodox Jewish Youth movements in Poland. Studied at H. T. C. since 1928. Graduated Crane College in Chicago. Engaged during last few years in various educational and literary endeavors. Ordained in 1934.

היה זהו שילמן

[illegible]

הרב אלעזר מילגרום

נעשוהו אין אידעווע פוילן. שטר
דייט אין קיין קאלעדזש און אין לוד
אין אינשטיטוט. שיקאגא. וואו ער
קריגט ווין דיפלאמא פ. ס. געלערנט
אין בית מדרש לתורה וניס תרפ"ג
און נאכערן. פאמב פון 1934.

1973 257 270

נעפֿוירן אין אסטראו, פֿוילן. זײַנע
עלעמער, שװם און שײַנע. נעלעקט
אין דארטײַגע ישיבות. נעווען טעטיק
ווערן דער ארטאדאקסישער יוגנט
אין פֿוילן. 1928 אָנעקומען אין בית
מדרש לתורה וואו ער קריגט סמיכה
אין 1934. נאך, ארט קריין קא-
לעדזשע (אין אַרץ ישראל).

TEACHER GRADUATES 1925
(Lady)

Lillian Bashkin Goroff
Teacher at Logan Square Hebrew School
Naomi Michlin Futorian
Teacher at B'nai Israel of Austin
Lillian Yablonsky Mishkin
Teacher at the Menorah Hebrew School, New Orleans, La.
Esther Freedman
Teacher in Green Bay, Wis., Kneseth Israel

Graduates 1926

Bernice Greenberg
Secretary of the Kehillah, Chi-
cago
Anna Lansky
Sarah Skidelsky Friedman
Teacher at the B'nai Zion, Chi-
cago.
Dora Meckoff

Graduates 1927

Matilda Alchuler
Lola Eisenstein Wasserman
Teacher at the Washington
Boulevard Temple
Anna Eisenstein Ginelis
Dorothy Pikovsky Drachler
Teacher at Temple Milzpah,
Chicago

Graduation 1932

Betty Goodman
Florence Rosenberg
Lillian Wolf
Ruth Robinson
Minnie Morgan
Latti Lavin
Bella Love

